

**66ος ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ & ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟΥΣ 2021**

Στον φετινό μας διαγωνισμό κατατέθηκαν 173 έργα στις κατηγορίες της λογοτεχνίας, 4 στην κατηγορία της εικονογράφησης και 25 υποψηφιότητες στις κατηγορίες σχολικών εντύπων και προγραμμάτων φιλαναγνωσίας.

Κατά τη διάρκεια της καταγραφής ακυρώθηκαν 12 έργα στις κατηγορίες της λογοτεχνίας και 1 στην κατηγορία της εικονογράφησης, ενώ κατά τη διάρκεια της ανάγνωσης από τις επιτροπές προέκυψαν λίγα ακόμα έργα που έπρεπε να ακυρωθούν και αναφέρονται στους σχολιασμούς.

Ευχαριστούμε όλους τους διαγωνιζόμενους για την εμπιστοσύνη που δείχνουν στον θεσμό μας.

Τους παρακαλούμε να διαβάζουν προσεκτικά τις κατηγορίες των προκηρύξεων αλλά και όλους τους όρους του διαγωνισμού.

Τους καλούμε να διαβάσουν τα παρακάτω σχόλια, όλων των έργων που αφορούν την κατηγορία (ή τις κατηγορίες) του ενδιαφέροντός τους, ώστε να βοηθηθούν σε επόμενες προσπάθειες. Μερικές φορές κάποια σχόλια μπορεί να φαίνονται αυστηρά, απότομα, σκληρά, ή όπως επιθυμεί να τα χαρακτηρίζει ο καθένας. Σκοπός τους όμως, είναι να δώσουν στον/ην κάθε δημιουργό την πραγματική εικόνα ώστε να εκμεταλλευτεί τα προτερήματά του και να δουλέψει πάνω στα λάθη του – αυτό που κάνουμε όλοι, δηλαδή.

Η συγγραφή είναι αγάπη και μια διαρκής προσπάθεια.

Καλή επιτυχία!

1. Βραβείο Εκδ. Οίκου ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Μυθιστόρημα με ελεύθερο θέμα για παιδιά 9-11 ετών (10.000 λέξεις)

(Τα κείμενα μπορούν να είναι κοινωνικά, ρεαλιστικά, φανταστικά, με ιστορικό ή/και σύγχρονο φόντο, αλλά δεν μπορούν να είναι λαϊκότροπα ή να έχουν κλασικό παραμυθένιο ύφος.)

1. Εκεί όπου φυσά ο Απηλιώτης..., χωρίς ψευδώνυμο:

Το κείμενο, δεν έχει καμία συνάφεια με την προκήρυξη. Δεν είναι μυθιστόρημα, καθώς σε αυτό δεν υπάρχει πλοκή και περιπέτεια. Έχει ημερολογιακή δομή/αφήγηση. Του λείπει η ζωντάνια. Όλα είναι εξιδανικευμένα, οπότε μη ρεαλιστικά. Οι όποιες ωραίες ιδέες αφήνονται ανεπεξέργαστες. Οι ήρωες είναι μονοδιάστατοι.

2. Ο μπαμπάς του Μηνά, Morse:

Κουραστική γραφή, χαλαρή πλοκή, πολλές αδόκιμες εκφράσεις. Δεν είναι μυθιστόρημα. Προβληματικό κείμενο που χρήζει έντονη επιμέλεια και διόρθωση. Ερασιτεχνικό. αφελές και άτεχνο.

3. Ο θησαυρός, Απασιονάτα:

Αφελές αφήγημα, δεν είναι μυθιστόρημα για παιδιά ή εφήβους. Το γεγονός ότι δεν είναι παιδοκεντρικό του αφαιρεί το αναγνωστικό κοινό στο οποίο θέλουμε να απευθυνθούμε. Οι εκφράσεις που περιλαμβάνει δεν χρησιμοποιούνται ούτε κατανοούνται από τα σημερινά παιδιά. Πλατειάζει πολύ και γίνεται βαρετό.

4. Ζόρικη γατο-εκπαίδευση, Ηράκλεια:

Γραμμική, μονότονη και αδιάφορη αφήγηση, χωρίς αναγνωστικό ενδιαφέρον για παιδιά. Διαθέτει ωστόσο μερικά πρωτότυπα στοιχεία. Έντονα πρόδηλο το φιλοζωικό μήνυμα.

5. Το χαμογελαστό φεγγάρι, Κεράσι:

Δεν είναι μυθιστόρημα αλλά μια φλύαρη και χωρίς ενδιαφέρον αφήγηση, που εξελίσσεται σε αφήγημα λαϊκότροπο. Το μήνυμα για την αγάπη δεν προκύπτει αβίαστα, οπότε δεν πείθει.

6. Τυρόπιτα Α.Ε., Καστορινός: Έπαινος στον Θάνο Κατσώρα

Ένα μυθιστόρημα σύγχρονο και ρεαλιστικό που στηρίζεται στην παιδική κανονικότητα, το σχολικό περιβάλλον, τις οικογενειακές σχέσεις και τις παιδικές σκανδαλιές στο σχολείο και τη γειτονιά. Εξαιρετική χρήση της γλώσσας και αληθοφανείς χαρακτήρες παιδικής ηλικίας, που μαρτυρούν άριστη γνώση της παιδικής ψυχολογίας. Εμπνευσμένο, με καταιγισμό χιουμοριστικών αναφορών, απολαυστικό, το έργο χαρίζει στον αναγνώστη χαμόγελα και γέλια.

7. Η γιαγιά πετάει στον ουρανό, Ανεμοδούρι :

Το κείμενο δεν είναι ιδιαίτερα λογοτεχνικό αλλά έχει κάτι να πει σαν σύνολο. Αντιμετωπίζοντας το θέμα της απώλειας και τη διαχείριση του πένθους, κάνει αναδρομή στη ζωή μιας γιαγιάς. Μέσα από τις αναμνήσεις παραμένει ζωντανή η θανούσα και απαλύνεται η απώλεια. Ιδιαίτερα ενδιαφέροντα τα κομμάτια που αφηγούνται τα ιστορικά γεγονότα καθώς και τη ζωή στο χωριό, όχι όμως καλοδουλεμένα, ώστε να προσεγγίσουν ένα σημερινό παιδί.

8. Έχω ένα μυστικό, χωρίς ψευδώνυμο:

Άκυρη συμμετοχή (7130 λέξεις)

9. Οι πόρτες της Άνω Πόλης, Άρτεμις:

Δύο παράλληλα κείμενα, με τεράστιες υφολογικές αποκλίσεις. Όποτε η αφήγηση εστιάζει στο δάσκαλο, δεν θα μπορούσε να γοητεύσει τα παιδιά-αναγνώστες. Άρα το μεγαλύτερο μέρος του έργου δεν απευθύνεται στην οριζόμενη αναγνωστική ηλικία. Τα συγκεντρωμένα στο γραμματοκιβώτιο γράμματα, δεν είναι κάτι αληθοφανές, πρόκειται για αδυναμία της πλοκής. Ο συγγραφέας δεν αξιοποιεί καθόλου τη συνάντηση του δασκάλου με την αγαπημένη του. Οι δύο παράλληλες αφηγήσεις συνδέονται επιτέλους στις τελευταίες σειρές όταν ο δάσκαλος προσαρμόζει τη συμπεριφορά του με τον αφηγηματικό ήρωα στο κείμενο του μαθητή του. Ο δάσκαλος υπήρξε άτολμος και παρέμεινε στην επιφάνεια των πραγμάτων, με αποτέλεσμα να ζήσει μια μίζερη ζωή. Ο μαθητής δεν διστάζει να ανοίξει τις πόρτες των κάστρων και να μπει σε άγνωστους κόσμους. Στο τέλος της ιστορίας η απάντηση και για τους δύο είναι η αγάπη.

10. Είναι ο σκύλος μου ρομπότ;, Ρομπότ:

Άκυρη συμμετοχή (8598 λέξεις)

11. Το πιο παράξενο ταξίδι, Ροζίτα:

Άκυρη συμμετοχή. Παλαιότερη υποβολή (2016).

12. Τσάι του βουνού με τη Δούκισσα, Alice: Εύφημος μνεία στην Στέλλα Γιαννακοπούλου

Ένα εξαιρετικά πρωτότυπο και διαφορετικό κείμενο που παντρεύει την ιστορία της κλασικής Αλίκης μ' ένα γνώριμο και εγγώριο περιβάλλον. Η κινηματογραφικά δοσμένη περιπέτεια που ζουν τα παιδιά, τα οδηγεί στο θέμα της κλιματικής αλλαγής. Η συγγραφέας χειρίζεται καλά τον λόγο και αξιοποιεί εύστοχα διάφορα διακειμενικά

στοιχεία. Οι διάλογοι είναι ζωντανοί με ωραίο λεξιλόγιο, ζωντανές και γλαφυρές περιγραφές, όμορφες εικόνες και ανάγλυφους ήρωες.

13. Η κατάρα της νύχτας, Μέλισσα:

Πολλά τα θετικά στοιχεία της αφήγησης αλλά και πολλές οι αδυναμίες της πλοκής. Η υπόθεση εξισορροπεί τις γνώσεις και τις πληροφορίες για ένα σύγχρονο περιβαλλοντικό ζήτημα με μυθιστορηματικά στοιχεία. Πρωτότυπη σύλληψη, ζωντανό και κινηματογραφικό το κείμενο, με αυθεντικούς διαλόγους. Δεν προκύπτει πουθενά η σοφία της φύσης από στη διαμάχη ανθρώπων και μελισσών. Το πιο μεγάλο πλεονέκτημά του είναι ότι την ιδεώδη λύση, τη βρήκαν παιδιά.

14. Τα γράμματα που χορεύουν, Καλλιρρόη:

Το κείμενο είναι πλούσιο σε μηνύματα, ρέει αβίαστα και οι χαρακτήρες του είναι ανάγλυφοι. Τα σχήματα λόγου, το λεξιλόγιο, το ύφος, οι ψυχολογικές και χαρακτηριστικές παρατηρήσεις δεν συνάδουν με την ηλικία ενός παιδιού Τετάρτης Δημοτικού. Είναι προσεγμένο, ωστόσο όχι ιδιαίτερα πρωτότυπο. Βοηθά στην ενσυναίσθηση, στην αυτογνωσία, στην αυτοπεποίθηση του μικρού αναγνώστη. Οι διακειμενικές αναφορές στη Δέλτα και στην Κέλερ είναι ιδιαίτερα εύστοχες. Σε μερικά σημεία γίνεται βαρετό λόγω των μακροσκελών διαλόγων με τη δασκάλα-πρότυπο.

2. Βραβείο Εκδ. Οίκου ΚΕΔΡΟΣ

Ιστορία Μυστηρίου για παιδιά 8-12 ετών (8.000-10.000 λέξεις)

1. Η κατασκήνωση - Η νύχτα των κλεμμένων σάντουιτς, Μαρσουπιλαμί

Ενδιαφέρον θέμα, διασκεδαστική ιστορία, αληθοφανής μεταφορά του κλίματος μιας κατασκήνωσης, ωραίοι χαρακτήρες. Οι μακροσκελείς, αφύσικοι διάλογοι θα μπορούσαν να αποδοθούν με περισσότερες περιγραφές και λιγότερα λόγια. Δεν υπάρχει λογοτεχνικότητα στη γραφή. Το τέλος δεν επιφυλάσσει κάποια σημαντική έκπληξη, κάποια ανατροπή, ουσιαστικά δεν πρόκειται για κάποιο μυστήριο.

2. Μικρός κλέφτης, Durant

Έργο κοινωνικού ρεαλισμού, ενδιαφέρουσα πλοκή και μυστήριο, με ανατροπές. Μη κατάλληλη όμως για παιδιά και ίσως αδιανόητη ιστορία. Ήρωες που αγγίζουν τον αναγνώστη με πειστικό χτίσιμο της συναισθηματικής τους κατάστασης.

Η γλώσσα, πότε μέτρο, πότε πρόζα μπερδεύει και ενοχλεί.

"Ο συγγραφέας έχει δυνατότητες, θα έλεγα ότι πρέπει να δουλέψει το λεξιλόγιό του, ή να αφήσει την καρδιά του να εκφρασθεί στην πένα του χωρίς να διστάζει για το αποτέλεσμα", αναφέρεται σε μία από τις κριτικές.

3. Ρόδη, Αστρόσκονη

Ένα μαγικό ταξίδι για μικρούς και μεγάλους, με συμπαθητικούς χαρακτήρες και ωραίες εικόνες, που εκπέμπει αισιοδοξία και θετική ενέργεια. Από την άλλη μια καθόλου πειστική ιστορία, ασυνάρτητη, ανεπιτυχής προσπάθεια για επιστημονική φαντασία. Μια ιστορία που σίγουρα δεν είναι μυστηρίου. Βαρετό για παιδιά, που έχουν διαβάσει πολύ πιο ενδιαφέροντα αναγνώσματα με εξωγήινους. Οι πληροφορίες για το σύμπαν δίνονται σαν διάλεξη.

4. Ένας γρίφος, ένα ξίφος κι ένα μυστήριο στο σχολείο, Άννυ

Αξιοπρεπές, ακολουθεί τις συμβάσεις της ιστορίας μυστηρίου, οι διάλογοι είναι αρκετά αληθοφανείς. Διαβάζεις για πραγματικά παιδιά και καταστάσεις, κρατάει το ενδιαφέρον.

Όμως το μυστήριο είναι αδύναμο, και υπάρχουν αρκετές άσκοπες παρεκβάσεις. Γενικά λείπει η αγωνία, η ένταση. Διασκεδαστικό το τέλος, ωραία τα μηνύματα. Συγκέντρωσε τις καλύτερες κριτικές από την επιτροπή.

5. Φωτεινή Ακρόπολη, Λαμπιόνια

Μια ιστορία ηρωισμού από την εμφυλιοπολεμική Ελλάδα. Έχει συγγραφικό ενδιαφέρον η ιστορία μάλλον είναι αρκετά κομματικοποιημένη για να απευθύνεται σε παιδιά. Ενδιαφέρον, αλλά σίγουρα δεν εμπίπτει στην κατηγορία “ιστορίες μυστηρίου”. Το κείμενο εξαιρετικά φλύαρο, αν ξαναδουλευτεί μπορεί να γίνει μια καλή ιστορία, όχι όμως μυστηρίου αλλά ηρωισμού. Δεν πείθουν οι χαρακτήρες, ιδιαίτερα ο χαρακτήρας του χαφιέ. Το αίσιο τέλος μιας δύσκολης προσπάθειας, φαίνεται πολύ εύκολο.

6. Το τιτίκι και η αποστολή του δάσους, χωρίς ψευδώνυμο

Έχει κάποιες καλές ιδέες, που δίνονται με ευαισθησία, ωραίες εικόνες με φόντο το δάσος. Αρκετά ηθικοπλαστικά μηνύματα και λίγη ζεν φιλοσοφία. Μέτριο ανάγνωσμα. Εκτός θέματος.

7. Κάτι ακούγεται, Snowwhite

Ενδιαφέρον το ερώτημα εάν ζωγραφίζεται ο θόρυβος. Δίνεται όμορφα η σχέση των ξαδελφιών. Υπάρχει χιούμορ στον διάλογο. Μπερδεμένη όμως αφήγηση, χωρίς να πείθει, αδύναμο μυστήριο, η αγωνία υποτυπώδης, πολλή φλυαρία, μέτρια γραφή. Δεν φαίνεται να υπάρχει κάτι που θα ήθελε να πει ο/η συγγραφέας στους αναγνώστες, ενώ δημιουργεί πολλές απορίες για τη συμπεριφορά και τα κίνητρα των ηρώων..

8. Ο Λευτεράκης Περδικάκης και τα ψεύτικα γυαλιά, Felix

Η αφήγηση έχει ρυθμό, ανατροπές, αγωνία, ευρηματικό φινάλε, αποδίδει ωραία το σχολικό περιβάλλον, την άμιλλα και τον ζήλο των μαθητών. Από την άλλη όμως είναι αναληθοφανής με πολλά νοηματικά κενά.

3. Βραβείο Εκδ. Οίκου ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ

Μυθιστόρημα εφηβικό για παιδιά Γυμνασίου ή Λυκείου ετών 14+ (30.000 έως 35.000 λέξεις)

1. Άτιτλο, Anima

Μυθιστόρημα επιστημονικής φαντασίας. Κυριαρχούν οι ανθρώπινες σχέσεις ανάμεσα στους δύο κόσμους. Έχει μια τυπικότητα στο χειρισμό του θέματος, ενώ οι πολλές επαναλήψεις ίδιων καταστάσεων το καθιστούν βαρετό. Δυσνόητες μεταφυσικές έννοιες για εφήβους, αμφίσημη φιλοσοφική φρασεολογία, ασαφής παιδαγωγικός στόχος. Σε κάποια σημεία μοιάζει περισσότερο με επεισόδιο σειράς επιστημονικής φαντασίας. Το συγκεκριμένο μυθιστόρημα θα μπορούσε να είναι ένα εξαιρετικό δείγμα του είδους, αν ο/η συγγραφέας έχει την υπομονή και την αποφασιστικότητα να το αναμορφώσει ριζικά.

[Παρακαλείται ο/η δημιουργός να επικοινωνήσει μαζί μας.]

2. Άνθη του Αχέροντα, Εφύρα

Ιστορικό μυθιστόρημα αρκετά ενδιαφέρον, κυρίως για την περίοδο στην οποία αναφέρεται, περίοδο νεοελληνικού διαφωτισμού, ενώ παράλληλα η ιστορία εκτυλίσσεται και στο παρόν. Αξιοποιεί διαφορετικές φάσεις της ιστορίας ενός τόπου εμπλέκοντάς τες σε ενιαία πλοκή και συνδέοντάς τες με ζητήματα της σύγχρονης ζωής. Δεν κατατάσσεται στα νεανικά μυθιστορήματα, καθώς του λείπει η σύγχρονη ματιά.

Είναι περισσότερο γνώσεων, ιστορικό μυθιστόρημα ή ειδικού σκοπού, εφόσον περνά στον αναγνώστη πληροφορίες. Το ζήτημα είναι πως σε αρκετά σημεία γίνεται διδακτικό. Οι χαρακτήρες χρειάζονται μεγαλύτερο βάθος, ούτως ώστε να πείσουν τον αναγνώστη.

4. Βραβείο Εκδ. Οίκου ΜΙΝΩΑΣ

Ιστορία βραχείας φόρμας για παιδιά 3-6 ετών (1.200 λέξεις)

(Σύντομη ιστορία με ρεαλιστικό θέμα εμπνευσμένη από την καθημερινότητα των παιδιών αυτής της ηλικίας)

1. Το όνειρο, Κοκκινοσκουφίτσα

Το κείμενο είναι γραμμένο εξ' ολοκλήρου σε έμμετρη μορφή. Η παιδική ποίηση ή Ποίηση για παιδιά και νέους εντάσσεται στο γένος της Παιδικής Λογοτεχνίας, αλλά σε ένα αυτόνομο λογοτεχνικό είδος. Ως εκ τούτου, το ποιητικό αυτό κείμενο δεν μπορεί να θεωρηθεί Ιστορία Βραχείας Φόρμας. Αν και ο γράφων/η γράφουσα προτίμησε την ρίμα για να εκφραστεί, το κείμενο δεν έχει ρυθμό και μουσικότητα. Το θέμα ισχνό και ακουμπά στα γνωστά κλισέ. Κι εκεί που αρχίζει να κτίζεται μια σχέση μεταξύ παιδιού – αστεριού, εκεί το παιδί ξυπνά... Όνειρο ήταν... Και αν το ξύπνημα του παιδιού και η αποκάλυψη του ονείρου μπορεί να θεωρηθεί «πεπατημένη οδός», το τέλος με την «Καληνύχτα κι όνειρα γλυκά» είναι ωραίο. Μια ιστορία βραχείας φόρμας με αυτό το περιεχόμενο και εικονογράφηση θα μπορούσε να αποτελέσει μια ωραία «ιστορία για καληνύχτα».

2. Εμείς χωρίς, Χαμηλοφώνως

Τρυφερό. Και αμείλικτο. Ένα μεγάλο θέμα, του χωρισμού ενός ζευγαριού από τη θέση του 3χρονου παιδιού. Καλογραμμένο, χωρίς μελό εκφράσεις, αλλά βαθιά συγκινητικό. Χωρίς λύσεις απίθανες κι αδύνατες. Απλά κατανόηση... Αν και ο λόγος και ο τρόπος σκέψης του παιδιού είναι ιδιαίτερα ώριμος και πολύπλοκος για τρίχρονο, δεν ενοχλεί. Η μορφή είναι ημερολογιακή, ενώ στην αφήγηση κυριαρχεί ο εσωτερικός μονόλογος και ο ελεύθερος πλάγιος λόγος, αποτυπώνοντας με ενάργεια τα συναισθήματα του παιδιού. Το τέλος του κειμένου συμπίπτει με τον συμβιβασμό του παιδιού με τη νέα κατάσταση. Το κείμενο αυτό, παρά τα θετικά του σημεία, δεν επιτυγχάνει την ισορροπία ανάμεσα στη λογοτεχνικότητα και στην παιδαγωγική σκοπιμότητα.

3. Ο μπαμπάς του γαλάτου, Περσείδες

Το συγκεκριμένο θέμα έχει γυριστεί κινηματογραφική ταινία, άρα δεν τίθεται θέμα πρωτοτυπίας και σύμφωνα με τους όρους του διαγωνισμού **τίθεται εκτός**.

Ως προς τη γλώσσα, υπάρχουν σημεία που ο λόγος είναι πολύ σύντομος και κοφτός, προσπαθώντας ενδεχομένως να αντισταθμίσει τη δύσκολη προσέγγιση από ένα μικρό παιδί του θέματος του πολέμου.

4. Άλεξ(ία), η μικρή μου αδελφούλα, χωρίς ψευδώνυμο

Το κείμενο προσεγγίζει το θέμα της αδελφικής ζήλειας, των στερεοτύπων και της αντίληψης από το παιδί της ταυτότητας του φύλου. Δεν πρόκειται για παραμύθι, ούτε καν μικρή ιστορία. Ως προς τον αφηγηματικό τρόπο κυριαρχεί η πρωτοπρόσωπη αφήγηση (σε πρώτο πρόσωπο μιλά ένα 5χρονο σαν τους γονείς του) σε ένα ενιαίο, ωστόσο κείμενο, χωρίς παραγραφοποίηση, η οποία εναλλάσσεται με μακροσκελείς διαλόγους. Καθώς ο χειρισμός του θέματος απαιτεί λεπτούς χειρισμούς, το λεξιλόγιο που ο γράφων / η γράφουσα επιλέγει δεν μπορεί να θεωρηθεί εύστοχο ή κατάλληλο για την ηλικία στην οποία το κείμενο απευθύνεται, ενώ δεν απουσιάζει και ο διδακτισμός, τη στιγμή που παρατηρείται μια ολοένα αυξανόμενη τάση

απαγκίστρωσης της παιδικής λογοτεχνίας από την επιρροή του διδακτισμού και από τη χρησιμοθηρία. Για άλλη μια φορά το ζητούμενο είναι οι τρόποι με τους οποίους ο συγγραφέας επιχειρεί να επενδύσει σε νοήματα και σε αξίες, αξιοποιώντας τρόπους τέτοιους που η «καταλληλότητα» υπάρχει χωρίς να εγκλωβίζει το κείμενο. Πολύ ωραία η τελευταία φράση: «Αν τα χρώματα είναι αγόρια και κορίτσια, ο ουρανός τότε... είναι αγόρι το πρωί και κορίτσι το βράδυ;» Αν ξεκίναγε από εδώ η ιστορία, μπορεί να φτιαχόταν μια όμορφη ιστορία.

5. Απορίες του Μανώλη, Στίφλερ

Ένα δροσερό, διασκεδαστικό αφήγημα. Με ευχάριστο λόγο και έξυπνο κείμενο. Σαν απόσπασμα από μεγαλύτερη ιστορία. Ένα μικρό παιδί βρίσκει μαζί με τη μαμά του, ένα δικό τους τρόπο να πλάθουν μαγικές ιστορίες για κάθε τι, μέσα στην τρέλα της σύγχρονης ζωής. Η παιδική περιέργεια λοιπόν και ο ανατρεπτικός, ευφάνταστος τρόπος με τον οποίο ανταποκρίνεται σε αυτόν μία μητέρα. Το κείμενο όμως, αν και έχει τον τίτλο Παιδικό διήγημα, δεν ανταποκρίνεται στα χαρακτηριστικά του διηγήματος, όπως είναι η ύπαρξη της κορυφαίας στιγμής και η ανάδειξη του κύριου επεισοδίου από όλες τις πλευρές. Η ιδέα είναι ωραία και ανταποκρίνεται στα ενδιαφέροντα των παιδιών της ηλικίας στην οποία η κατηγορία αυτή του Διαγωνισμού απευθύνεται, υπάρχουν όμως αστοχίες που, αν και παρουσιάζονται ως ρεαλιστική απεικόνιση της καθημερινότητας (Άντε, άντε πιο γρήγορα... Δεν το προλάβαμε με τον ηλίθιο, 100 χρονών θέλει και αμάξι...) είναι παιδαγωγικά αδόκιμες εκφράσεις. Επίσης το τέλος της ιστορίας δεν μπορεί να είναι απλά άλλη μια φανταστική ιστοριούλα της μαμάς.

6. Βάλε τη μαμά στο τρένο, Κιρκινέζι

Έξυπνη επιλογή θέματος και με σωστή διαχείριση η πραγμάτευσή του: ο άπλετος αλλά και πολύτιμος ελεύθερος χρόνος των παιδιών παραβιάζεται από μία μαμά που τα απασχολεί με άπειρες εξωσχολικές δραστηριότητες. Μέχρι που τα παιδιά παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους. Το αποτέλεσμα είναι ευχάριστο για όλους, καθώς μαθαίνουν να μοιράζονται προσωπικές στιγμές, τόσο απαραίτητες σε μία οικογένεια. Το αρκτικόλεξο και ένα ποιηματάκι που εντάσσεται ισορροπημένα και αρμονικά στο κείμενο, δίνουν ευχάριστες νότες. Καλογραμμένο, άρτιο, με πλοκή και γοργό ύφος. Πολύ ενδιαφέρον το θέμα, έξυπνη και γλυκιά η λύση, με μια μαμά πάντα και παντού κοντά.

7. Τι θέλω να γίνω όταν μεγαλώσω, Αλκούνη

Το ερώτημα «Τι θέλεις να γίνεις όταν μεγαλώσεις» είναι ένα συνηθισμένο ερώτημα που απευθύνουμε εμείς οι «μεγάλοι» στα παιδιά. Σε αυτόν τον προβληματισμό προσπαθεί να απαντήσει και ο ήρωας της ιστορίας που παρατηρεί τους γύρω του προσπαθώντας να σχηματίσει μια εικόνα μέσα από τα επαγγέλματα που ασκούν οι άνθρωποι στον περίγυρό του. Το εύρημα είναι ευφυές και το κείμενο έχει πινελιές χιούμορ, φανερώνει τον αντίκτυπο που έχει η πραγματικότητα των ενηλίκων στην παιδική ψυχή και τη διάσταση από τον ανέμελο παιδικό κόσμο. Ωστόσο, αν και ο λόγος του κειμένου κυλά γοργά, μοιάζει περισσότερο με μονόλογο ενός μεγάλου και οι σκέψεις και οι παρατηρήσεις σίγουρα δεν είναι ενός παιδιού. Δεν έχει πλοκή, ούτε χαρακτήρες, ούτε δράση που να μπορεί ο μικρός αναγνώστης να ταυτιστεί. Απλή παράθεση σκέψεων. Στο τέλος δεν αποφεύγεται ο διδακτισμός.

8. Η Αιγώ και η Εμής, ΕΡΑΤΩ

Η ιστορία αυτή προσεγγίζει το θέμα της υπέρβασης του εγωισμού και της φιλίας. Όπως φαίνεται και από τον τίτλο «Η Αιγώ και η Εμής», η ιστορία αφορά σε δύο κορίτσια που μέσα από το δόσιμο γνωρίζουν την αληθινή φιλία, αλλά και το πραγματικό νόημα της ζωής που είναι η υπέρβαση του «Εγώ». Αν και κάπως συζητημένο το θέμα, προσεγγίζεται με έξυπνα ευρήματα - πινελιές, όπως είναι η

περιγραφή του τετραδίου της Εμής, ή τα όνειρά της που παρουσιάζονται έμμετρα. Ωστόσο ο λόγος σε μεγάλη έκταση του κειμένου είναι κοφτός και θυμίζει περιγραφή στιγμιότυπων. Αν και είναι σίγουρο ότι αν το κείμενο ήταν πολυτροπικό, συνδυαζόταν δηλαδή με εικονογράφηση, θα ήταν πιο χαρισματικό, απαιτεί μια δεύτερη γραφή. Στα θετικά στοιχεία του κειμένου θεωρείται επίσης ότι κατορθώνει να αποφύγει τον διδακτισμό. Ενδιαφέρον κείμενο, με σύγχρονη γραφή και την απαραίτητη ...κάθαρση. Μια ιστορία για μια ουτοπική σχέση φιλίας που γεννήθηκε τόσο απλά και φυσικά και που έφερε καλό σε όλους. Μια μεταφορική αποτύπωση για το Εγώ και το Εμείς και την ισορροπία που πρέπει να υπάρχει μεταξύ τους.

9. Το κυνήγι της ευτυχίας, Αδριανός

Ο τίτλος του κειμένου είναι δηλωτικός του περιεχομένου αυτής της ιστορίας βραχείας φόρμας. Ο Θεόφιλος προσπαθεί να χαρίσει την ευτυχία στους ανθρώπους γύρω του, αν και με λύπη διαπιστώνει πως εύκολα απογοητεύονται ξανά. Στο τέλος της ιστορίας η ματιά του ευρύνεται και από το στενό περιβάλλον του φτάνει στη μακρινή Αφρική, όπου και στέλνει τα παπούτσια του για να πάει κάποιο παιδί στο σχολείο. Το κυνήγι της ευτυχίας είναι ένα πανανθρώπινο και διαχρονικό θέμα και το κείμενο αυτό στοχεύει στη μετάδοση νοημάτων, που καλό θα ήταν, ωστόσο, να συνδυαστεί και με την αισθητική απόλαυση μέσα από τη γλώσσα, το εργαλείο που έχει στα χέρια του ο συγγραφέας για να φτάσουν τα μηνύματα στους μικρούς αναγνώστες- ακροατές. Γλυκό κείμενο, με προσδοκίες, αλλά εντελώς μακρινό από τις αληθινές σκέψεις ενός μικρού παιδιού. Θεματολογία εντελώς αδιάφορη για παιδί.

10. Πότε είναι το του χρόνου; Τζίντζερ – Εύφημος Μνεία στην Φιλιά Λαζανά

Η ανυπομονησία των παιδιών να μεγαλώσουν και να κάνουν πράγματα που κάνουν οι «μεγάλοι» θίγεται σε αυτή την ιστορία βραχείας φόρμας μέσα από τους ήρωες, τα δίδυμα προσχολικής ηλικίας Άλκη και Αλίκη. Ωραίο θέμα, κείμενο καλογραμμένο με δυναμική σκιαγράφηση των δίδυμων παιδιών, ιστορία με εξέλιξη και λογική συνέχεια. Ο/η συγγραφέας παίζει με το στοιχείο της επανάληψης και το παιχνίδι των ήχων δημιουργώντας ένα «παιχνιδιάρικο» ύφος. Το κείμενο ωστόσο θα μπορούσε να εμφανίζει ισορροπία πρώτου και δεύτερου μέρους. Η μεταστροφή των παιδιών στο δεύτερο μέρος θέλει περαιτέρω επεξεργασία και ανάπτυξη, ενώ θα μπορούσε να απουσιάζει και ο διδακτισμός καθώς βαραίνει το κείμενο χωρίς λόγο. Πέρα από τις επισημάνσεις αυτές όμως, το κείμενο αυτό δεν παύει να είναι μια ωραία προσπάθεια που έκανε την επιτροπή να το ξεχωρίσει και να το τιμήσει με Εύφημο Μνεία.

11. Η μάγισσα Μαγώ κι ένα μπολερό, Λήδα

Το κείμενο είναι πλούσιο σε εικόνες και έχει καλοδουλεμένο λόγο, δεν ανήκει, ωστόσο, στην τυπολογία της ιστορίας βραχείας φόρμας. Ο όρος «μικρή ιστορία για παιδιά» προσδιορίζει κείμενα που διαφοροποιούνται από το λαϊκό παραμύθι, με το οποίο προσιδιάζει «Η μάγισσα Μαγώ κι ένα μπολερό» (ανιμιστικός τρόπος σκέψης, μαγικό στοιχείο, παραμυθητική ατμόσφαιρα, στοιχεία αφήγησης λαϊκού παραμυθιού, αν και συμπρωταγωνιστούν ζώα και άνθρωποι). Η ιστορία αυτή δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ούτε ως παραμυθητικό αφήγημα, καθώς στο παραμυθητικό αφήγημα, σύμφωνα με τον Β. Δ. Αναγνωστόπουλο συρρικνώνεται το μαγικό στοιχείο, η πραγματικότητα λειτουργεί σε βάρος της φαντασίας και ο ρεαλισμός σε βάρος του ιδεαλισμού, ενώ η εισβολή της τεχνολογίας, αντικαθιστά το μαγικό στοιχείο και τις μάγισσες των αλλοτινών καιρών. Παραμυθένια πραγματικά ιστορία, που συνδυάζει όλα αυτά που κτίζουν ένα παραδοσιακό παραμύθι. Αφήνει μια υπόνοια (έλλειψη μαλλιών) που θα μπορούσε να οδηγήσει την σκέψη μας σε παιδιά καρκινοπαθή, αλλά το κάνει τόσο απαλά. Όσο πρέπει. Το τέλος λίγο απότομο, δεν σε αφήνει να το απολαύσεις όσο θα έπρεπε.

12. Χώματα στα παπούτσια, Μαργαρίτα

Το «Χώματα στα παπούτσια» θίγει το επίκαιρο θέμα της ένταξης των προσφυγόπουλων στην εκπαίδευση και στην κοινωνία γενικότερα. Μέσα από τους εύστοχους και διακριτικούς χειρισμούς μιας μητέρας και μιας δασκάλας του προσφυγόπουλου Αχμέτ, δίνεται λύση στον σχολικό εκφοβισμό που υφίσταται ο μικρός μαθητής. Το κείμενο έχει ευρηματικά στοιχεία, όπως τα «χώματα στα παπούτσια», σύμφωνα και με τον τίτλο, που η ύπαρξη ή η ανυπαρξία τους φανερώνουν τη συμμετοχή ή μη του παιδιού στο σχολικό παιχνίδι. Κάποιες σκηνές, ωστόσο, όπως αυτή με τα μαλλιά που «σκόρπισαν μια παραδεισένια μυρωδιά. Για λίγες στιγμές τα παιδιά ταξίδεψαν μαζί σ' αυτό τον μικρό παράδεισο» μοιάζουν υπερβολικές. Αξίζει να σημειωθεί πως το κείμενο προσεγγίζει με ευαισθησία και διάκριση το θέμα, αποφεύγοντας παράλληλα τον διδακτισμό. Διαχειρίζεται το θέμα της συνύπαρξης ατόμων από διαφορετικό πολιτισμικό περιβάλλον, γλώσσα και θρησκεία, χωρίς να προωθεί το αφομοιωτικό μοντέλο, αλλά το διαπολιτισμικό, της δημιουργίας δηλαδή ενός πολιτιστικού μείγματος, στο οποίο αναπτύσσονται στοιχεία από όλα τα πολιτιστικά περιβάλλοντα των παιδιών. Καλογραμμένη ιστορία, με ροή, πλοκή. Ήρωες με συναισθήματα κρυμμένα στις λέξεις. Για ένα καυτό θέμα της εποχής και συνηθισμένο στις σχολικές τάξεις. Συγκινητικό και άμεσο.

13. Το ταξίδι του Συννεφούλη στις 4 εποχές, Σοφία

Όπως και ο τίτλος του κειμένου περιγράφει, η ιστορία αυτή βραχείας φόρμας δεν είναι τίποτα άλλο από ένα ταξίδι ενός σύννεφου, του Συννεφούλη, στις τέσσερις εποχές. Μέσα από το ταξίδι αυτό τα παιδιά, ειδικά των αστικών περιοχών, που είναι αποκομμένα από τον κύκλο της ζωής στη φύση, ακολουθούν τους αγρότες στις εποχιακές τους εργασίες, αλλά και παρακολουθούν τον κύκλο των θρησκευτικών εορτών (Χριστούγεννα – Πάσχα – Δεκαπενταύγουστος). Στην ιστορία, όπως είναι φυσικό, δεν υπάρχει το στοιχείο της πρωτοτυπίας, και θα μπορούσε κανείς να το φανταστεί εικονογραφημένο βιβλίο, συνδεδεμένο με το Αναλυτικό Πρόγραμμα της Προσχολικής Αγωγής. Θα μπορούσε να θεωρηθεί Ιστορία Γνώσεων, γιατί πρόκειται για μια γνωριμία με τις τέσσερις εποχές του χρόνου και τις αντίστοιχες ασχολίες των ανθρώπων.

14. Πουπούλω, η πουπουλόπαπια, Τριανταφυλλιά

Το κείμενο έχει τον υπότιτλο «Ένα παραμύθι για τη σχολική φοβία και τον αποχωρισμό της μητέρας στη νηπιακή ηλικία». Η επιλογή του θέματος είναι επιτυχής και κατάλληλη με τις ηλικίες στις οποίες απευθύνεται αυτή η κατηγορία αυτού του Διαγωνισμού. Ωστόσο το κείμενο είναι εξ' ολοκλήρου έμμετρο, επομένως δεν εμπίπτει στην Κατηγορία της Βραχείας Φόρμας, με τα χαρακτηριστικά που προαναφέρθηκαν. Επιπλέον η στιχουργική μπορεί να θεωρηθεί «άτεχνη» και σε περίπτωση που ο/η συγγραφέας ενδιαφέρεται να διατηρήσει αυτή τη μορφή, πρέπει να το ξαναδουλέψει. Επίσης καλό θα ήταν στις λύσεις που αναφέρονται στο ευαίσθητο αυτό θέμα, να ενταχθούν και άλλες προτάσεις, σύμφωνες και με την Επιστήμη της Ψυχολογίας. Καθώς το θέμα αυτό αφορά σίγουρα πολλούς γονείς με παιδιά προσχολικής ή και πρωτοσχολικής ηλικίας, σκόπιμη θεωρείται η βιβλιογραφική κατάρτιση του γράφοντα / της γράφουσας πριν από την ενασχόληση με αυτό, ακόμα και με τη μορφή λογοτεχνήματος. Ξαναδουλεμένο το κείμενο αυτό θα μπορούσε κανείς να το φανταστεί εικονογραφημένο βιβλίο, συνδεδεμένο με το Αναλυτικό Πρόγραμμα της Προσχολικής Αγωγής. Χαριτωμένο το θέμα της ιστορίας. Αλλά εντελώς άτεχνοι οι στίχοι και μάλιστα σε δύσκολη, ενήλικη εντελώς γλώσσα και αναφορές.

15. Αν ήμουν, Μαντίθεος

«Αυτό το παραμύθι είναι αλλιώς από τα άλλα γιατί... δεν είναι παραμύθι μα πραγματική ιστορία!». Έτσι ξεκινάει το κείμενο αυτό του Μαντίθεου και πράγματι πρόκειται για μια παιδαγωγική παραμυθική ιστορία και όχι για ιστορία βραχείας

φόρμας. Στόχος της είναι μέσα από το παράδειγμα των ζώων που το κάθε ένα από αυτά θα ήθελε να έχει ιδιότητες που χαρακτηρίζουν κάποιο άλλο ζώο, να φανεί πως πολλές φορές στη ζωή «δεν ξέρουμε τι θέλουμε», ενώ μπορούμε να έχουμε μια υμνητική και δοξολογική στάση απέναντι στη ζωή. Στο σημείο αυτό να σημειωθεί πως ενώ στην αρχή προϊδεάζει τον αναγνώστη για ένα παιχνίδι με τις λέξεις (ουρανό – αχινό, βρυχηθμός – σεισμός), στη συνέχεια εγκαταλείπεται το εύρημα αυτό προς απογοήτευση του μικρού αναγνώστη – ακροατή). Επίσης το κείμενο αυτό θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και ως κλιμακωτή ιστορία με μια ιδιαίτερη νότα, καθώς το ένα ζώο εμφανίζεται μετά το άλλο. Το κρύψιμο της ταυτότητας του αφηγητή και την αποκάλυψη στο τέλος που μας ξαφνιάζει. Κάθε ξεχωριστή σκέψη ζώου και ένα ολόκληρο θέμα για συζήτηση, μια πανέμορφη εικόνα. Ξαναδουλεμένο το κείμενο αυτό θα μπορούσε κανείς να το φανταστεί εικονογραφημένο βιβλίο, συνδεδεμένο με το Αναλυτικό Πρόγραμμα της Προσχολικής Αγωγής.

16. Μαζί γλυκά η ζωή κυλά, Αύρα

Το κείμενο αυτό επίσης δεν αποτελεί ιστορία βραχείας φόρμας, αλλά μια παιδαγωγική παραμυθική ιστορία με πρωταγωνιστές ζώα και με θέμα το πρόβλημα της εποχής μας, τη μοναξιά που αντιμετωπίζεται μόνο με την αλληλεγγύη και την αλληλοϋποστήριξη. Μέσα από την ιστορία της ηλικιωμένης αρκουδίνας Παυλίνας θίγεται επίσης το θέμα της μοναξιάς της τρίτης ηλικίας και του υποστηρικτικού ρόλου που μπορούν να διαδραματίσουν τα εγγόνια. Ο/η συγγραφέας προσπαθεί να κάνει ένα παιχνίδι με τις λέξεις, διανθίζοντας το κείμενο με μουσικότητα. Ωστόσο δεν φαίνεται αυτό με συνέπεια σε όλο το κείμενο. Μια γλυκιά, καλογραμμένη ιστορία. Τρυφερή και αισιόδοξη. Δεν ξέρω αν το τέλος (η τελευταία λύση του διαδικτύου) δίνει λάθος μηνύματα στα παιδιά.

17. Αποχωρισμός μιας καλοκαιρινής Δευτέρας, Ορχιδέα

Η ιστορία αυτή βραχείας φόρμας θίγει το θέμα της μοναξιάς που νοιώθει ένα παιδί όταν έχει εργαζόμενη μητέρα, ειδικά το καλοκαίρι που τα σχολεία έχουν κλείσει. Πολύ αμυδρά θίγεται και το θέμα της μονογονεϊκής οικογένειας, καθώς στην ιστορία δεν φαίνεται να υπάρχει πατέρας. Οι διάλογοι είναι μακροσκελείς και το κείμενο σε πολλά σημεία γίνεται φλύαρο, παρά τα ορισμένα δυνατά του σημεία που αναφέρονται στη μητρική αγάπη. Τρυφερή ιστορία. Σου αφήνει μια θλίψη, μια λυπημένη αίσθηση. Μοιάζει περισσότερο σαν τις σκέψεις μιας μητέρας που αφήνει το μικρό παιδί και όχι το αντίθετο.

18. Όταν μεγαλώσω, Ήλιος

Μία ακόμη ιστορία με θέμα την επιλογή επαγγέλματος, αλλά και την αγάπη προς τη μητέρα, όπως αποδεικνύεται στο τέλος του κειμένου. Ευχάριστη και δροσερή ιστορία, αλλά ούτε η ιδέα, ούτε η διαχείρισή της μπορούν να θεωρηθούν ευρηματικές, καθώς το κείμενο θυμίζει το παιχνίδι που παίζουν τα παιδιά «μάντεψε ποιος». Οι διάλογοι είναι μακρόσυρτοι και κουραστικοί. Ευχάριστο σημείο το ανατρεπτικό τέλος, όταν η μικρή Αλίκη δηλώνει πως θέλει να μοιάσει στη μαμά της και επιλέγει το επάγγελμα «μαμά», παρόλο που η μητέρα της είναι εργαζόμενη. Ένα κείμενο για την αγάπη της μητέρας και για τους πολλούς ρόλους της σύγχρονης μαμάς.

19. Η κυρία αρκούδα Μωρή, Ευρυάνθη

Η ιστορία αυτή βραχείας φόρμας με τον κάπως ανατρεπτικό αλλά κακόηχο τίτλο «Η κυρία αρκούδα Μωρή» διαχειρίζεται το θέμα της αδελφικής ζήλειας. Σχέσεις μικρών αδελφών, ανιμισμός και φαντασία. Ένα θέμα που ενδιαφέρει κάθε παιδί. Κάθε παραγκωνισμένο μεγάλο αδελφάκι θα σκεφτεί για δεύτερη φορά τον μικρό εισβολέα. Στην ιστορία αυτή τα δυο παιδιά κτίζουν ένα δικό τους μυστικό κόσμο. Τι κι αν βοηθά γι' αυτό μια αρκουδίτσα; Μέσα από τη διεκδίκηση ενός λούτρινου παιχνιδιού και το ζωντάνεμά του, τα δυο αδέρφια, η Χριστίνα και ο Τίτος μαθαίνουν να μοιράζονται και

να συνεργάζονται. Καλογραμμένο, με γοργό ρυθμό και εικόνες. Αν και το θέμα είναι κλασικό και συναφές με την κατηγορία στην οποία η κατηγορία αυτού του Διαγωνισμού απευθύνεται, η ύπαρξη μαγικού ρεαλισμού και ανιμισμού με το ζωντάνεμα της αρκούδας δίνει μια νότα ζωντάνιας. Οι διάλογοι μπορούν να θεωρηθούν μάλλον κουραστικοί.

20. Φιλάκια στο τσεπάκι, Άνεμος

Άλλη μια ιστορία βραχείας φόρμας για τον αποχωρισμό του νηπίου από τη μητέρα στη φάση της προσχολικής αγωγής. Το περιεχόμενό της είναι ρεαλιστικό και η λύση που έχει δώσει η μητέρα τρυφερή. Ωραίος είναι και ο χειρισμός από την πλευρά της νηπιαγωγού. Αρνητικό στοιχείο είναι ο μαγικός ρεαλισμός στο τέλος της ιστορίας, ο οποίος δεν ταιριάζει με το κείμενο είδος. Το κείμενο αυτό, παρά τα θετικά του σημεία, δεν επιτυγχάνει την ισορροπία ανάμεσα στη λογοτεχνικότητα και την παιδαγωγική σκοπιμότητα. Όμορφο και γλυκό. Χωρίς να προσπαθεί ο τετράχρονος Γιάννης να λύσει όλες τις κοσμοθεωρίες που εκκρεμούν. Η αγωνία του; Πότε θα έρθει η μαμά, να τον πάρει από το σχολείο! Μεγάλος καημός! Και το εύρημα, με τις δυο παρηγορητικές καρδούλες στο τσεπάκι, εξαιρετικό!

21. Ονειροπετάγματα, Σονάτα

Μια παρέα από ξαδέλφια παίζουν, συζητούν και ονειρεύονται το μέλλον τους. Το κείμενο είναι σχεδόν εξ' ολοκλήρου γραμμένο με ομοιοκαταληξίες, χωρίς, ωστόσο, να είναι καλοδουλεμένες. Πιο πολύ στοχεύει στο παιχνίδι των ήχων μέσα από τις λέξεις. Το κείμενο τελειώνει με ένα νανούρισμα που έλεγε η μητέρα στα παιδιά όταν ήταν μικρά. Το ποιητικό αυτό κείμενο δεν μπορεί να θεωρηθεί Ιστορία Βραχείας Φόρμας, αν και μπορεί να χαρακτηριστεί ως καλογραμμένο, γεμάτο εικόνες, γοργό ρυθμό. Ωστόσο, φάνηκε "παλιοκαιρίστικο" ... Τόσο εικόνες απομακρυσμένες από τα τωρινά παιδιά. Κουλουράκια, φρέσκα τσουρεκάκια ζυμωτά, ζακέτα να βάλεις...Όλα μια εποχής παλαιότερης, που τα παιδιά σήμερα δεν τα ξέρουν.

22. Το κόκκινο τρακτεράκι, Νεφέλη

Μια ιστορία βραχείας φόρμας για το μοίρασμα των παιχνιδιών, αλλά και το διαζύγιο των γονέων. Ωστόσο και τα δύο θέματα προσεγγίζονται με τρόπο επιφανειακό, έως και αντιπαιδαγωγικό (για παράδειγμα το πεντάχρονο που οδηγεί το τρακτέρ στην αγκαλιά του μπαμπά του). Επιπλέον σε ορισμένα σημεία η αφήγηση μοιάζει με σενάριο. Μια ιστορία δοσμένη σκληρά. Ο χωρισμός των γονιών δεν είναι δικαιολογία για να φέρονται άσκημα τα παιδιά. Το ίδιο και η αναίτια βία. Ένας ανεξέλεγκτος κακομαθημένος μικρός, δεν είναι ο χωρισμός η αιτία, που σίγουρα δεν πρέπει να γίνει πρότυπο. Η μεταμέλεια άτοπη.

23. Τα σκυλάκια βαφτίζονται, Αζαλέα

Καλοκαίρι με τον παππού και τη γιαγιά. Αυτό είναι το περιεχόμενο της ιστορίας αυτής με πρωταγωνιστές τέσσερα ξαδελφάκια προσχολικής και πρωτοσχολικής ηλικίας. Στην παρέα τους θα μπουν τέσσερα μικρά σκυλάκια, τα οποία τα παιδιά αποφασίζουν να βαφτίσουν με τη βοήθεια – ποιο άλλου;- του παππού. Η ιστορία θυμίζει παιδικά παιχνίδια άλλων εποχών, ενώ κυριαρχεί η επανάληψη που δεν αφήνει περιθώρια ούτε για έκπληξη, ούτε για πρωτοτυπία. Η επανάληψη των τεσσάρων βαπτίσεων το κάνει βαρετό. Περιμένουμε να συμβεί κάτι αλλά... τίποτα. Δεν είναι ιστορία. Είναι σαν σελίδα ημερολογίου.

24. Το κουνελάκι έχει... αλλεργία! Χωρίς Ψευδώνυμο

Το κείμενο, όπως και ο τίτλος φανερώνει, είναι μια παιδαγωγική παραμυθική ιστορία που πραγματεύεται το θέμα της υπέρβασης της ζήλειας, αλλά και της αποδοχής των θεμάτων υγείας που μπορεί κάποιος να αντιμετωπίζει και να τον εμποδίζουν από κάποιες συνήθειες ή δραστηριότητες. Πρωτότυπο, ευχάριστο, δροσερό. Χωρίς

διδασκισμό και διασκεδαστικό. Μου άρεσε πολύ που το μικρό διεκδικούσε να μην τρώνε και οι άλλοι καρότα! Άψογη η κουνελομανούλα.

25. Η μάχη της τσατσάρας, Μέριντα

Τα πλούσια κατσαρά μαλλιά της Αντιγόνης γίνονται ο μπελάς για την ίδια και τη μαμά της. Κάποια στιγμή η «μάχη» μεταφέρεται από το σπίτι στο σχολείο, όπου τελικά το πρόβλημα λύνεται με την παρέμβαση και τις συμβουλές της δασκάλας. Το κείμενο δεν έχει πρωτοτυπία, ενώ η τόσο ρεαλιστική λύση σίγουρα δεν κεντρίζει το ενδιαφέρον των μικρών αναγνωστών – ακροατών. Αδιάφορο κείμενο. Αλίμονο αν πρέπει να πάει ένα παιδί σχολείο για να μάθει να φροντίζει τον εαυτό του και την υγιεινή του. Απλά στο σχολείο επιβεβαιώνεται ότι όλα γίνονται σωστά. Κείμενο χωρίς νεύρο και ουσία. Εντελώς λάθος ο τρόπος που η ηρωίδα συγκρίνει τον εαυτό της με την μητέρα της.

26. Λευτέρης ο Ξεφτέρης, sigma

Άλλο ένα κείμενο με επιτυχημένη επιλογή θέματος, αλλά γραμμένο έμμετρα, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ενταχθεί στην κατηγορία της Βραχείας Φόρμας, καθώς ο όρος «Βραχεία» δεν αφορά μόνο στην έκταση και στο όριο των λέξεων, αλλά προϋποθέτει και άλλα χαρακτηριστικά τα οποία προαναφέρθηκαν. Αξίζει να σημειωθεί η επιλογή του θέματος που είναι η σχέση ενός μικρού μαθητή με το φίλο του, τον Λευτέρη τον Ξεφτέρη, που είναι μαθητής με παράλληλη στήριξη. Ο γράφων / η γράφουσα φαίνεται πως έχει γνώσεις και χειρίζεται με επιτυχία το περιεχόμενο του ευαίσθητου αυτού θέματος. Καλό θα ήταν να ξαναδουλευτούν οι στίχοι, ώστε να είναι άρτιοι σε περίπτωση που ο γράφων / η γράφουσα ενδιαφέρεται να κρατήσει αυτή τη μορφή ή διαφορετικά να επιλεγεί η μορφή της βραχείας φόρμας, ύστερα από μελέτη των χαρακτηριστικών της. Έξυπνο και ευχάριστο κείμενο. Η ρίμα στρωτή και δουλεμένη, Το θέμα “αγκαθωτό”, αλλά ένα παιδί δεν σταματά στην επιφάνεια, στην εικόνα, προχωρά στην ουσία και στην αποδοχή. Μια όμορφη αφορμή να μιλήσουμε για την διαφορετικότητα.

27. Αχ αυτές οι λιχουδιές του παππού!, Ελπίς

Το θέμα της διαχείρισης της απώλειας, μέσα από τον θάνατο του παππού, είναι αυτό που απασχολεί τον / την συγγραφέα αυτής της ιστορίας βραχείας φόρμας. Ως θέμα, μπορεί πράγματι να απασχολήσει παιδιά προσχολικής ή πρωτοσχολικής ηλικίας και η προσέγγισή του γίνεται με τρυφερότητα και ευαισθησία. Ωστόσο, πέρα από κάποια λογικά άλματα που φαίνονται στην ιστορία (όπως η κατάρρευση του παππού μέσα σε μία εβδομάδα), το κείμενο θυμίζει πιο πολύ κείμενο σεναρίου, παρά παιδικής λογοτεχνίας. Στα θετικά σημεία του κειμένου η διαδικασία του αποχαιρετισμού, οι αναμνήσεις και το αισιόδοξο μήνυμα. Ένα τρυφερό και καλογραμμένο κείμενο για την απώλεια. Ήπιο και γλυκό, χωρίς μελό καταστάσεις και ακρότητες. Βαθύ και ζεστό όπως η αγάπη του παππού.

28. Να το κάνω μετά;, Κολιμπρί

Το κείμενο αυτό, γραμμένο σε πρωτοπρόσωπη αφήγηση, με την οπτική γωνία ενός μικρού παιδιού, του Γιάννη, προσεγγίζει το θέμα της ακαταστασίας, της αναβλητικότητας, όπως ο τίτλος φανερώνει, αλλά και του μοιράσματος, καθώς αυτό προκρίνει ως λύση στο πρόβλημα το ίδιο το παιδί. Με ενσυναίσθηση και ενδιαφέρον για ότι συμβαίνει γύρω μας. Ευχάριστο, ενδιαφέρον, σύγχρονο. Με γλώσσα ζωντανή. Ωστόσο, η συχνή εναλλαγή αφηγηματικών τρόπων, διάλογος, εσωτερικός μονόλογος, ελεύθερος πλάγιος λόγος, ίσως μπερδεύουν τον αναγνώστη, ενώ γενικά είναι δύσκολη η αποφυγή του διδασκισμού.

29. Το Δώρο, Κασσάνδρα

Όπως και ο τίτλος του κειμένου μας προϊδεάζει, το θέμα είναι ένα δώρο στην εορτάζουσα Μαίρη που είναι ένα λοφιοφόρο περιστέρι. Το κείμενο είναι έμμετρο, επομένως δεν εμπίπτει στην κατηγορία της Βραχείας Φόρμας. Το θέμα του είναι απλό,

μία σύνταξη ζώων για να γιορτάσουν την ηρωίδα, με την έμφαση να πέφτει μάλλον στις λέξεις που ομοιοκαταληκτούν. Προφανής στόχος του είναι η απόλαυση μέσα από το παιχνίδι των ήχων, των λέξεων και της μελωδίας και όχι από την απόλαυση των νοημάτων. Ωστόσο οι στίχοι πρέπει να ξαναδουλευτούν προκειμένου το κείμενο να έχει αρτιότητα. Ενδιαφέρον, αλλά όχι για παιδιά.

29. Τα τσουρέκια κοιμούνται, Χοροστάσι

Μια ιστορία με θέμα την αδελφική ζήλεια και τον πρωτότυπο, έμμεσο, αλλά και ευφυέστατο τρόπο που βρίσκει μια μαμά για να κερδίσει την εμπιστοσύνη και τη συνεργασία της πρωτότοκης κόρης της, επιτυγχάνοντας – έστω για λίγο – την οικογενειακή ηρεμία και ευτυχία. Μια καλογραμμένη ιστοριούλα, που δεν έχει, ωστόσο, τα στοιχεία εκείνα που θα μπορούσαν να την κάνουν να διακριθεί. Κείμενο καλογραμμένο, χωρίς υπερβολές ως προς τον τρόπο που σκέπτεται η μικρή ηρωίδα με τον νεοαποκτημένο αδελφό. Έξυπνο το εύρημα με τα “τσουρεκάκια”, αλλά ...μέχρι εκεί. Μια απλή, καθημερινή ιστορία, λίγο άνευρη.

30. Μα πώς να βάλω τελεία στη μέρα;, Φιλσεμό

Η συμμετοχή με τίτλο «Μα πώς να βάλω τελεία στη μέρα;» είναι ένα ιδιότυπο κείμενο που άλλοτε μοιάζει λυρικό, τότε ρεαλιστικό και τότε υπαινικτικό. Η ασάφεια των προσώπων, του Φίλιππου και της Σεμέλης δε βοηθά τον μικρό αναγνώστη – ακροατή να ταυτιστεί. Θετικό στοιχείο του κειμένου η έντονη εικονοπλασία και το αίσθημα της αισιοδοξίας που αφήνει. Ίσως το μόνο πραγματικά λογοτεχνικό κείμενο. Να έχεις λόγο να διαβάσεις κάτι. Να έχει λόγο να γραφτεί κάτι. Εντελώς “μουσικό” κείμενο, με ρυθμό και εικόνες. Μια μικρή ένσταση για την ηλικία που αναφέρεται. Θα μπορούσε να θεωρηθεί cross over book.

Λίγα λόγια γενικά:

① Τα σύντομα παιδικά αφηγήματα βραχείας φόρμας είναι μάλλον από τα πιο παλιά λογοτεχνικά κείμενα στο χώρο της παιδικής πεζογραφίας και ταυτόχρονα από τα πιο δύσκολα στην ειδολογική τους ταξινόμηση και κατηγοριοποίηση, προκαλώντας αμηχανία κυρίως λόγω της ποικιλομορφίας τους. Τα σύντομα παιδικά αφηγήματα δεν είναι αυτόνομο λογοτεχνικό είδος. Αντιθέτως «παίζουν» με όλα τα παιδικά λογοτεχνικά είδη και τους όλους τύπους των κειμένων, γεγονός όμως που οδηγεί και σε σύγχυση δημιουργώντας κείμενα που δεν ανήκουν στην προκηρυχθείσα κατηγορία.

② Ο όρος «μικρή ιστορία για παιδιά» προσδιορίζει κείμενα που διαφοροποιούνται από το λαϊκό παραμύθι, καθώς απουσιάζει πλήρως η παραμυθητική ατμόσφαιρα και η αφηγηματική λογική και δομή του παραμυθιού.

③ Παράλληλα η συντομία τους συνάδει με τη λογική του καιρού μας, αλλά και με τις ιδιαιτερότητες και ικανότητες του μικρού αφηγητή – ακροατή. Ως προς τη θεματολογία τους, μπορούμε να πούμε ότι ανοίγει και θίγονται σχεδόν όλα τα θέματα της σύγχρονης κοινωνικής πραγματικότητας και όσα η περιρρέουσα πραγματικότητα προβάλλει, αν και με τρόπο επιφανειακό πολλές φορές, όπως είναι επίσης φανερό από τις ληφθείσες συμμετοχές.

④ Αυτό ωστόσο που είναι το ζητούμενο σε ένα Λογοτεχνικό Διαγωνισμό είναι να βρεθούν κείμενα που όχι απλά ανταποκρίνονται στην ειδολογική κατάταξη, αλλά παρουσιάζουν και τη νίκη του πώς πάνω στο τι, τη νίκη του σημαίνοντος έναντι του σημεινόμενου. Με λίγα λόγια ένας διαγωνισμός αναζητά κείμενα που ερωτοτροπούν με την υπέρβαση, που αντιστέκονται στην κυριαρχία του ρεύματος των επαναλήψεων, της μίμησης και της απομίμησης.

5. Βραβείο Εκδ. Οίκου ΣΑΪΤΗΣ

*Ιστορία εμπνευσμένη από τη σχολική ζωή, για παιδιά 6-9 ετών (2.000 λέξεις)
(Φιλία, συνεργασία, σχολικός εκφοβισμός, χαμηλές σχολικές επιδόσεις, καθαριότητα-
κανόνες υγιεινής, αποδοχή διαφορετικότητας, υγιής ανταγωνισμός κλπ.)*

1. Το χρώμα, Lenam

Περίεργη ιστορία με υπόνοιες για εξωγήινες υπάρξεις και υπερφυσικά στοιχεία μέσα σε ένα συνονθύλευμα ιστορικών περιόδων. Περιεχόμενο και λεξιλόγιο ακατάλληλο για παιδιά.

2. Αγαπημένη μου Φερνάντα, Πανσέληνος

Η ιστορία αν και εκτυλίσσεται σε σχολικό περιβάλλον δεν έχει σαφές νόημα και στόχο. Αδύναμο κείμενο χωρίς εμβάθυνση, με επιδερμικές αναφορές και στο προσφυγικό θέμα.

3. Ο ξεκούρδιστος Πάνος, Κοάζινος

Στο κείμενο αυτό υπάρχουν λανθασμένα πρότυπα διαπαιδαγώγησης και συμπεριφοράς. Αρνητική εντύπωση η απουσία των γονέων στα προβλήματα του παιδιού. Γλώσσα και ύφος ακατάλληλα.

4. Οι φακίδες της Βιβής, Αρθούρος

Ενώ το θέμα του κειμένου έχει ενδιαφέρον, ο τρόπος προσέγγισής του δεν καταφέρνει να κρατήσει το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Υπάρχουν πολλές εκφραστικές αδυναμίες και υβριστικό λεξιλόγιο. Η γλώσσα σε κάποια σημεία αλλάζει, γίνεται ανεπιτυχώς έμμετρη.

5. Το μουσείο της Μελιάς, Πολυταξιδεμένη

Ο στόχος του κειμένου είναι κυρίως γνωστικός και ενημερωτικός. Αναμενόμενη και χωρίς ενδιαφέρον η εξέλιξη. Εκτός θέματος.

6. Η σχολική ζωή στο «Ελληνοδάσος», Υ.Ζ.Α.Φ.Η.

Το κείμενο θυμίζει τους μύθους του Αισώπου. Η εξέλιξη είναι προβλέψιμη και αναμενόμενη, δύσκολα θα κρατήσει το ενδιαφέρον των παιδιών.

7. Αγαπημένο μου ημερολόγιο, Πινέζα – Εύφημος Μνεΐα στην Αθηνά Δριτσάκη-Λεβεντάκη

Ένα παιδί αφηγείται την καθημερινότητά του μέσα από το ημερολόγιό του. Η ρέουσα γραφή είναι εξαιρετική, με γλώσσα κατάλληλη για την ηλικιακή ομάδα, έξυπνο λόγο και χιούμορ. Ένα έργο πρωτότυπο, άμεσο και σύγχρονο, μέσα από το οποίο τα παιδιά αυτής της ηλικίας θα αναγνωρίσουν διαφορετικά γεγονότα που τα αφορούν και θα περάσουν ευχάριστες στιγμές.

8. Ο αλεξικέρανος, Ζελεδάκι

Ιστορία για τον σχολικό εκφοβισμό, ενός θέματος πάντα επίκαιρου. Υπάρχει στόχος και μήνυμα, ωστόσο η γραφή, και κυρίως οι διάλογοι, είναι αδύναμη.

9. Ένα κουτί γεμάτο φασαρίες, Θέτις

Ιστορία για την ειρήνη και τη σπουδαιότητά της. Εκτός θέματος.

10. Το IQ ενός ραδικιού!, Τριανταφυλλένια

Οι μαθησιακές δυσκολίες και ο κοινωνικός αποκλεισμός δίνονται με έναν αλληγορικό τρόπο προσέγγισης, κατάλληλο για μικρότερες ηλικίες. Δεν υπάρχει νοηματική σύνδεση με τον σκοπό που αναφέρεται στο τέλος. Άλλο νοητική υστέρηση, άλλο μαθησιακές δυσκολίες.

11. Από μηχανής... χρυσόψαρο, Πηνελόπη

Το κείμενο είναι εντός θέματος, όμως οι υπερβολικές λεπτομέρειες στις βίαιες σωματικές και λεκτικές σκηνές ίσως να λειτουργήσουν αρνητικά στο παιδί.

12. Τα λαγωνικά της ομάδας 3B, Φοίνιξ

Ιστορία μιας ομάδας παιδιών που ασχολούνταν με μυστηριώδεις αποστολές και κατάφεραν να αντιμετωπίσουν τον φόβο ενός μέλους της. Εκτός θέματος.

13. Ο Αστέρης και ο βυθός, Ωκεανίδα

Αλληγορική σύνδεση βυθού-σχολείου που γίνεται δύσκολα αντιληπτή στο τέλος του έργου. Φλύαρο κείμενο με ανούσιες λεπτομέρειες. Η παρεμβολή του μύθου του Μ. Αλεξάνδρου είναι άσκοπη και ατυχής.

14. Γι' αυτό είναι οι φίλοι, Αποσπερίτης

Ενδιαφέρουσα ιστορία που περιγράφει τη φιλία δύο αγοριών, όχι όμως σε σχολικό περιβάλλον. Μέτρια γραφή, που δεν πείθει ότι είναι αφήγηση εξάχρονου παιδιού. Σε κάποια σημεία επιτηδευμένη συγκίνηση.

15. Ο καλύτερός μου φίλος, Βιολέτα

Ένας διαγωνισμός γραπτού λόγου γίνεται αφορμή να συζητηθούν σε μία σχολική τάξη το θέμα της προσφυγιάς και η αξία της φιλίας. Αν και το μήνυμα έχει ενδιαφέρον, η γραφή είναι αδύναμη και το ύφος διδακτικό.

16. Μικρά χελιδνάκια, Μολυβάκι

Η ζωγραφική και η χειροτεχνία χρησιμοποιούνται ως μέσο για την καταπολέμηση της στενοχώριας ενός μαθητή. Ωραίο μήνυμα δοσμένο όμως με ένα κείμενο χωρίς ενδιαφέρουσα πλοκή και ύφος διδακτικό.

17. Το Καμπούρό, inspiration

Η αποδοχή της διαφορετικότητας των άλλων μέσα από μία παράξενη ιστορία με πρωτότυπες διασταυρώσεις ζώων. Η πλοκή δεν προκαλεί ενδιαφέρον, ενώ η απarıθμηση ζώων-ηρώων είναι κουραστική.

18. Μια τριανταφυλλένια σχολική χρονιά, Τριανταφυλλένια

Ιστορία με ωραίο μήνυμα όμως η αφήγηση παρουσιάζει αδυναμίες. Είναι αρκετά φλύαρη με εξαντλητική περιγραφή και υπερβολική ανάλυση.

19. Τα αΧριστουργήματά μου, Έμμα – Εύφημος Μνεία στην Ηλιάνα Χριστοπούλου -Κουτάντζη

Μια ενδιαφέρουσα ιστορία που πραγματεύεται την αγωνία των παιδιών που προσπαθούν να επιτύχουν δεξιότητες που θεωρούν ότι τους ζητείται να έχουν, αλλά και την πίστη στον εαυτό τους. Καλή γραφή, με μεστό λόγο και χωρίς άμεσους διδακτισμούς, που διαβάζεται ευχάριστα και αφορά πολλά παιδιά της ηλικιακής αυτής ομάδας.

20. Η έκπληξη, Μυρσίνη

Αδύναμο κείμενο, με έλλειψη συνοχής και προβλήματα στη ροή της αφήγησης. Αποτυχημένη και η συμβολική νοηματοδότηση.

Λίγα λόγια γενικά:

Η επιτροπή μελέτησε με προσοχή όλες τις συμμετοχές. Τα κείμενα που επιλέχθηκαν, ξεχώρισαν για τη γραφή τους, την απουσία στείρου διδακτισμού, την πρωτοτυπία του περιεχομένου και την αμεσότητα του λόγου. Παρουσιάζουν με τρόπο εύληπτο θέματα που αφορούν στα παιδιά της ηλικίας αυτής και προσεγγίζουν με επιτυχία τα ψυχοσυναισθηματικά χαρακτηριστικά της.

6. Βραβείο Εκδ. Οίκου ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ιστορία εκτενούς φόρμας για παιδιά 10-14 ετών (4.000 – 7.000 λέξεις)

(Μια μοντέρνα ιστορία, επίκαιρη, που να διαδραματίζεται στο σπίτι, στον δρόμο ή στο σχολείο, με ήρωες νέα παιδιά που κυνηγούν τα όνειρά τους και αναμετρώνται με τις δυνάμεις τους, επιζητώντας να εκφραστούν μέσω της άθλησης, της τέχνης ή της επιστήμης [μουσική, χορός, θέατρο, αθλητισμός, γκράφιτι, ηλεκτρονικά παιχνίδια, ίντερνετ, ρομποτική κτλ.], ενώ ταυτόχρονα έρχονται αντιμέτωπα με θέματα κοινωνικού προβληματισμού.)

1. Ο Δάνης Ροδάνης και η διαγαλαξιακή φιλία

Αν και η ιδέα της ιστορίας είναι συμπαθητική, το κείμενο είναι μάλλον βαρετό, δίχως να μπορεί να κρατήσει το ενδιαφέρον του αναγνώστη, αφού εξελίσσεται περιγραφικά και μονότονα. Ο ήρωας, είναι ένα παιδί που μεταναστεύει από την Αμερική στην Κύπρο. Είναι ανεξήγητα απομονωμένο από το σχολείο και το όνειρο και το πάθος του για τη συγγραφή, δίνεται πολύ προσχηματικά και χωρίς σταδιακή εξέλιξη. Το κείμενο δίνει μεγάλη έκταση στην αφήγηση της ζωής στην Αμερική, χωρίς να προάγει την εξέλιξη της ιστορίας. Η λογοτεχνικότητα καταλαμβάνει ελάχιστο τμήμα της. Η γραφή διαθέτει κάποια ανάλαφρα στοιχεία, χωρίς όμως να λέει σπουδαία πράγματα. Υπάρχουν κάποιες καλές στιγμές, όμως σίγουρα η πλοκή χρειαζόταν παραπάνω επεξεργασία και οι χαρακτήρες, περισσότερη δουλειά.

2. Το σεντούκι, Παραδοσιακή

Βαρετό, άτεχνο, με έντονα στοιχεία διδακτισμού που είναι κουραστικά. Ο λόγος δεν ταιριάζει στους ήρωες, δηλαδή στα παιδιά που περιγράφει. Είναι ξένος. Δεν ταιριάζει και στα παιδιά που θα θέλαμε να το διαβάσουν! Στην ουσία είναι σαν να διαβάζεις έναν ενήλικα που κουνάει το δάκτυλο και νουθετεί. Στο περιστατικό με την επίθεση στον Πάρη και την ηλεκτρονική παγίδα, τη λύση δίνει πάλι ένας ενήλικας, οπότε απουσιάζει το ενδιαφέρον για τα παιδιά. Σε πολλά σημεία του κειμένου χρησιμοποιούνται λέξεις και εκφράσεις που δεν θα μπορούσαν να ειπωθούν από έναν 8χρονο μαθητή (π.χ οψόμεθα). Η ιδέα με τα παιδιά γύρω από ένα σεντούκι είναι συμπαθητική και τα νοήματα σημαντικά (φιλία, bullying και όνειρα), αλλά σίγουρα το κείμενο ήθελε περισσότερη επεξεργασία και πιο φρέσκια αφήγηση.

3. Η ομάδα του 8^{ου}, Κασπαρχάουζερ

Πολύ κουραστικό κείμενο. Ο λόγος είναι μακροπερίοδος που κουράζει και η αφήγηση με ρίμες κουράζει επίσης, σε ένα κείμενο μεγάλης έκτασης. Είναι μια διαφορετική πρόταση που όμως δεν αποδεικνύεται πετυχημένη, αφού το αντιρατσιστικό μήνυμα που επιθυμεί να περάσει, δυσκολεύεται να φτάσει στον αποδέκτη μέσα από τόσο κουραστικό τρόπο έκφρασης και λόγου.

Ενώ προσπαθεί να είναι σύγχρονο, χρησιμοποιώντας φράσεις κοφτές και στακάτες, ταυτόχρονα περιέχει στοιχεία παλιακά, που δεν του ταιριάζουν. Το στυλ αφήγησης έχει κάποια ιδιαιτερότητα και το θέμα αγγίζει καυτά ζητήματα (ρατσισμό, κοινωνικό αποκλεισμό, ξενοφοβία, σχολική αποχή), όμως ο αφηγηματικός τρόπος τελικά, ίσως να ταιριάζει περισσότερο σε χρονογράφημα για ενήλικες.

4. Χόρεψε μαζί μου, Λιακόνη – Έπαινος στην Χριστίνα Αποστολίδη

Είναι ένα σύγχρονο, ρεαλιστικό και καλοδουλεμένο κείμενο, με σύγχρονους ήρωες. Έχει έξυπνα σημεία (πχ το σημείο με το έξυπνο - έξυπνότερο - έξυπνότατο), έχει ωραίες επισημάνσεις (φιλή μέσα από τα κάγκελα), έχει ωραίο κλείσιμο που συνδέεται έξυπνα με τον τίτλο, κάτι που αφήνει καλή αίσθηση στον αναγνώστη. Το θέμα, η γλώσσα, η δομή, η ροή, ισορροπούν και κρατούν το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Αν και δεν υπάρχουν μεγάλες εκπλήξεις η αφήγηση κρατά τον αναγνώστη σφιχτά από το χέρι και δεν του επιτρέπει να βαρεθεί. Έχει φρεσκάδα στη γραφή, δεν εκβιάζει κανένα συναίσθημα και όλα είναι οργανωμένα έτσι, ώστε να φτιάξουν μια συγκροτημένη και όμορφη ιστορία. Το θέμα ιδιαίτερο: ένα κορίτσι κωφό που αγαπά τον χορό. Σημαντικό που το κείμενο δεν προσπαθεί να συγκινήσει τον αναγνώστη, αλλά να του δείξει. Η ηρωίδα δεν κλαίγεται, απλώς θέλει να ζήσει όπως όλα τα παιδιά της ηλικίας της και η

μαμά της, είναι μια πολύ ζωντανή φιγούρα που αγαπά τα παιδιά της και αγχώνεται για αυτά.

Ο μύθος προς το τέλος είναι λίγο αδύναμος και η λύση που δόθηκε τελικά, δόθηκε κάπως βιαστικά και δεν είναι ξεκάθαρα τα ψυχικά στάδια μετάλλαξης. Έκλεισε λίγο απότομα και μάλλον χρειαζόταν ένα ακόμα κεφάλαιο. Όμως, αξίζει τον Έπαινό μας.

5. Τα μαγικά γυαλιά, Ιοκάστη

Επικίνδυνο ανάγνωσμα για οποιονδήποτε μη ενήλικα. Το μήνυμα που αφήνει είναι επικίνδυνο, εισάγει έννοιες στα παιδιά που δεν τις αναλύει, ώστε να ταχθούν ενάντια τους ή να τις γνωρίσουν σε βάθος. Τις αφήνει μετέωρες, δίνοντάς τους τη δυνατότητα ακόμα και να τις ενστερνιστούν. Τα χάπια και το ότι παρέχουν διαφυγή από την πραγματικότητα, δεν επεξηγούνται, δεν κατακρίνονται, δεν καταδικάζονται. Παρέχονται απλώς ως λύση... Είναι δυνατόν; Τα μαγικά γυαλιά είναι κάποιου είδους ναρκωτικό λοιπόν...

Ιδιαίτερο θέμα, αλλά εάν η κεντρική ιδέα ήταν να ενημερώσουμε ή να προστατέψουμε, ήθελε σίγουρα περισσότερη δουλειά. Ανεξαρτήτως θεματολογίας, το κείμενο ήθελε να ανασάνει. Να μουν διάλογοι, να σβηστούν κάποιες περιγραφές και επαναλήψεις. Το εύρημα με τα γυαλιά, αμφίβολης αίσθησης, τελικά. Τα ερωτήματα που απομένουν για την ηρωίδα είναι πολλά και όλα θα παραμείνουν αναπάντητα. Γιατί η Αριάδνη αισθάνεται άσχημα στην αρχή της ιστορίας; Τι της συμβαίνει; Φαίνεται να αντιδρά ως μαριονέτα της φίλης και της μητέρας της. Η ατμόσφαιρα συνολικά αποπνιχτική, μην αφήνοντας κάτι αισιόδοξο και καθαρό. Μην αφήνοντας κάποια χαραμάδα ελπίδας. Το τέλος είναι ξαφνικό και απότομο. Σίγουρα όχι λυτρωτικό και αφήνοντας πολλά ερωτήματα αναπάντητα και πολλά μηνύματα αμφίβολα και διφορούμενα.

6. Adagio, Μαλέβα

Άκυρο – εκτός ορίων λέξεων

7. Ταξίδι στην Αίγυπτο, Καρολίνα

Ωραίες περιγραφές, ωραίες παρομοιώσεις και ωραίος λόγος, δεν είναι όμως αρκετά ισχυρός ο μύθος και η πλοκή, ώστε να σταθεί το κείμενο και να δελεάσει τον αναγνώστη του που θα είναι ένα παιδί. Είναι επιφανειακό, του λείπει η υπόθεση και θυμίζει περισσότερο ένα ταξιδιωτικό ρεπορτάζ. Εάν συνοδευόταν από μια εικονογράφηση θα μπορούσε κανείς να πει πως είναι ένα κείμενο που συνοδεύει κάτι άλλο. Όχι όμως αυτόνομο.

Η ιστορία είναι ατμοσφαιρική με πρόβλημα όμως στη δομή και στην πλοκή. Δεν εστιάζει σε ένα θέμα και να ασχοληθεί με αυτό! Θα ήταν καλό να είχαν μειωθεί οι περιγραφές και να εμπλουτιζόταν η πλοκή. Να υπήρχε περισσότερη δράση. Η γραφή είναι συμπαθητική, όμως οι παράλληλες ιστορίες του κειμένου δεν έχουν εσωτερική συνοχή. Τελικά, οι περιγραφές ενώ είναι όμορφες, φαίνεται πως υπερφορτώνουν το κείμενο, δίχως να του προσθέτουν ουσιαστικά.

8. Με τα μάτια ανοιχτά, Εμίλ

Είναι συμπαθητική ιστορία, αλλά σε κάποια σημεία είναι υπερβολική και δεν πείθει. Η συμπεριφορά της μαμάς, οι φίλοι του Δαμιανού, τα στρας στις στολές, το κυνήγι της πεταλούδας και κάποια άλλα σημεία δεν πείθουν. Ο/η συγγραφέας ξέρει να γράφει, αλλά δεν έχει μια δυνατή και ευφάνταστη πλοκή. Έχει ροή το κείμενο και δεν σκοντάφτει σε εμπόδια. Έχει ευαισθησία, αλλά αρκετά βιαστική ματιά και περιγραφή, πχ στον τρόπο που εξηγείται η μαμά. Η ίδια η μορφή της μαμάς φαίνεται ακραία, όπως και η αιτιολόγηση της απουσίας του πατέρα. Δεν ευσταθεί να μη μιλάς σε ένα παιδί για

τον πατέρα του και να τον σβήνεις εντελώς όταν πεθαίνει. Τελικά, η ιστορία φαίνεται πολύ φορτωμένη με περιστατικά, οπότε χάνεται η ροή της. Σε αυτό συναινεί και η ιδιαίτερα περιγραφική αφήγηση. Οι χαρακτήρες είναι σχηματικοί. Θα μπορούσαν να αφαιρεθούν κάποια επεισόδια και να είχε σφίξει η πλοκή.

9. Η νίκη, Βικτώρια

Περιγραφές μεγαλίστικες σε σχέση με την ηλικία της ηρωίδας που θέλουμε να είναι ΣΤ' Δημοτικού (λέξεις που λέει: σεξιστικό, βαθμοθήρας, ανεκδιήγητο, καταβαραθρώθηκα – τις λέει αλήθεια αυτές, ένα παιδί Δημοτικού;). Η περιγραφή αρκετά επιφανειακή και τελικά το ίδιο το κείμενο, δεν σου χαρίζει κάτι για να το θυμάσαι. Η δασκάλα μοιάζει με καρικατούρα. Η πρωταγωνίστρια μιλά σαν κορίτσι Λυκείου ή σαν ενήλικας και σίγουρα δεν πειθεί για την ηλικία που την θέλουμε. Το εύρημα με τους αγώνες προς τιμήν της γυμνάστριας δείχνει ασθενές που δεν στέκει στη σημερινή εποχή. Οι αθλητικές επιδείξεις παραπέμπουν σε άλλη γενιά και εποχή. Το εχθρικό προφίλ της γυμνάστριας είναι υπερβολικό. Γενικώς, οι ήρωες για να είναι πειστικοί δεν πρέπει να είναι μόνο καλοί ή μόνο κακοί. Δεν είναι έτσι οι πραγματικοί άνθρωποι!

Το να τρέχει η ηρωίδα στους αγώνες με λερωμένο κολάν από την πρώτη της περίοδο, δεν προσθέτει κάτι στην ιστορία και το τέλος είναι προβλέψιμο, ενώ η μεταστροφή της σε ψυχικό επίπεδο, γίνεται απότομα χωρίς καμιά κλιμάκωση. Τελικά, η ιστορία βρίθει από στερεότυπα και το θέμα της είναι εξαντλημένο

10. Φίλοι ενωμένοι ποτέ νικημένοι, Θέληση

Έχει κατατεθεί το 2016 - άκυρο

11. Το κόσμημα με το θαλασσί αστέρι, Αμαρυλλίς

Αν και το θέμα υστερεί σε πρωτοτυπία, η ιστορία είναι καλογραμμένη. Το στοιχείο της υπερβολής στην αυστηρότητα της οικογένειας και του σχολείου αφαιρεί την αληθοφάνεια στην πλοκή. Το αγόρι εμφανίζεται και εξαφανίζεται από την ιστορία και δεν πλέκεται με αυτή, ενώ το τέλος έχει έναν εμφανή διδακτισμό. Του λείπει κάτι το ευφάνταστο που θα σε κάνει να το συστήσεις για διάβασμα.

Η Θέληση, εκτός από τη θέληση που έχει για να γράψει, ξέρει και να γράφει. Συμπαθητική η ηρωίδα που δημιούργησε, όμως το τέλος είναι τόσο απότομο που μοιάζει η ιστορία ατελής. Το θέμα δεν είναι τόσο πρωτότυπο, όμως είναι δοσμένο σωστά. Λείπει, όμως, η λύτρωση... Συνολικά, όχι άσχημη προσπάθεια. Αξιοπρεπής. Υπάρχουν στο κείμενο βέβαια, κάποιες εκφράσεις ξένες προς την ηλικία των παιδιών (πετόσφαιρα, καλαθόσφαιρα κλπ), όπως και αρκετά λαθάκια σε επίπεδο συντακτικό που παρέα με έναν διάχυτο διδακτισμό αφαιρούν από την όποια μαγεία θα μπορούσε να είχε δημιουργηθεί.

12. Αγώνες ζωής, Μαρέγκα

Ένας ήρωας κειμένου που θα τον πάρεις μαζί σου. Μπορείς να τον πάρεις μαζί σου και αυτό είναι το ζητούμενο... Αυτό, σημαίνει πως η περιγραφή του ήρωα έχει μια υπόσταση και οι άνθρωποι του κειμένου υπάρχουν. Οι εικόνες που περιγράφονται είναι έντονες, το θέμα του μετανάστη σπουδαίο, όπως και το θέμα της κακοποίησης.

Το κείμενο ρέει όμορφα, χωρίς κομπιάσματα. Υπάρχουν ωραία μηνύματα, έξυπνες περιγραφές και αβίαστες, καθώς και ιδιαίτερες παρατηρήσεις. Κάποια μικρολάθη όπως πχ η ξαναβρασμένη τυρόπιτα, είναι αμελητέα και τελικά χαριτωμένα. Το κείμενο με μια σωστή επιμέλεια, έχει δυνατότητα αναβάθμισης. Μπορεί να μην πρόκειται για αριστούργημα των αιώνων, αλλά σίγουρα, κάτι έχει να δώσει στα παιδιά - κυρίως τη

δυνατότητα να βρεθούν σε δύο κόσμους αρκετά δύσκολους. Δίνει με ενάργεια τις δύσκολες συνθήκες επιβίωσης του ήρωα και της οικογένειάς του, Ωστόσο επικρατούν τα κλισέ και τα στερεότυπα. Καλογραμμένη ιστορία. Όμορφη ιστορία. Με αρχή μέση και τέλος. Με έναν ήρωα δουλεμένο που εμφανίζεται ζωντανός μπροστά στα μάτια μας. Χωρίς πολλές εκπλήξεις και χωρίς κάποια ιδιαίτερη πρωτοτυπία. Όμως έχει μια φρεσκάδα η αφήγηση και μια αμεσότητα που τελικά, συνολικά, ναι, αρέσει...

13. Η δική μου Πόλις, Αντιγόνη

Άκυρο – εκτός ορίων λέξεων

14. 100 μέτρα όνειρα, Centoson

Άκυρο – εκτός ορίων λέξεων

7. Βραβείο Εκδ. Οίκου ΕΛΛΗΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ

Λογοτεχνικό βιβλίο γνώσεων βραχείας φόρμας, για παιδιά 5-7 ετών (1.000-2.500 λέξεις)*

1. Η νεράιδα της γης, Μυρτώ:

Ιστορία πρόχειρα στημένη με μονότονη ροή και εμφανή τον διδακτισμό. Το λεξιλόγιο είναι πιο πολύ «ενήλικο» παρά παιδικό και οι διάλογοι ασθενικοί. Η παρένθετη ιστορία με τον βασιλιά δεν είναι τόσο δυνατή, ώστε να προκύψει η μεταστροφή του ήρωα. Απουσιάζει η δράση που κρατά το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

2. Ένα κουκουνάρι κάτω από το κλωνάρι, Παπαρούνα:

Οικολογικό και πάντα επίκαιρο το μήνυμα του έργου για τη χρησιμότητα των δασών και ολοκληρωμένη η προσέγγισή του θέματος της φυσικής καταστροφής (πριν, μετά, αναδάσωση). Στα θετικά της ιστορίας είναι οι χαριτωμένοι διάλογοι και οι όμορφες εικόνες που περιγράφονται στην αρχή. Ωστόσο, το λεξιλόγιο δεν είναι ιδιαίτερα προσεγμένο για παιδιά 5- 7 ετών και σε πολλά σημεία το έργο θυμίζει ρεπορτάζ.

3. Η ασπίδα του Αχιλλέα, Καλλιρόη:

Η συγγραφέας προσεγγίζει ένα θέμα για το οποίο έχουν γραφεί πλήθος επιστημονικών μελετών και αναλύσεων. Τα ονόματα των ηρώων είναι πετυχημένα, όμως η περιγραφή των παραστάσεων της ασπίδας είναι μια αναδιήγηση των στίχων του Ομήρου. Εμφανής η προσπάθεια να ερμηνευτούν οι συμβολισμοί και να τονισθεί το μήνυμα της ειρήνης, αλλά η αφήγηση δε βοηθά, λαμβάνοντας υπόψη ότι απευθύνεται σε μικρούς αναγνώστες.

4. Αρχαιολόγος θα γινώ ειδώλια πολλά να βρω!, Ζορπάς :

Πρωτοπρόσωπη διήγηση. Ο/η συγγραφέας χρησιμοποιεί καθημερινό σύγχρονο λεξιλόγιο και κατορθώνει να δώσει ζωντάνια στο κείμενο, που όμως σε κάποια σημεία είναι φλύαρο και κουράζει. Το έργο δεν είναι μια ενιαία ιστορία αλλά απλή παρουσίαση των ειδωλίων και παράθεση γνώσεων. Ούτε πρωτοτυπεί με την νυχτερινή επίσκεψη στο Μουσείο, κατά τις ώρες που ζωντανεύουν τα εκθέματα. Ωστόσο, έχει ενδιαφέρον η παιδαγωγική επέκταση.

5. Η πιο δυνατή ιστορία αγάπης, Νίκανδρος:

Δεν πρόκειται για πρωτότυπη ιστορία, αλλά για γλαφυρή αναδιήγηση του γνωστού μύθου για τον Κλέοβι και τον Βίτωνα. Με τις εξάισιες περιγραφές ο/η συγγραφέας δημιουργεί εικόνες της εποχής του ρομαντισμού και ταξιδεύει τον αναγνώστη σε κόσμο άφθαστου κάλλους και γαλήνης. Όμως, η υπεπληροφορία, το λεξιλόγιο, η απουσία διαλόγων και ο συνεχής αφηγηματικός και περιγραφικός λόγος κάνουν το κείμενο κουραστικό και ακατάλληλο για παιδιά 5-7 ετών.

6. Οι πεταλούδες του πλανήτη Ναφ, Νούρι:

Είναι μια κοινότυπη ιστορία με λογοτεχνικές αδυναμίες που επιχειρεί να περάσει το μήνυμα της ομαδικότητας και της συνεργασίας.

Το έργο δεν εμπίπτει στην κατηγορία βιβλίου γνώσεων.

7. Φτου και βγαίνω, rosebud:

Πρόκειται για μια ευφάνταστη ιστορία που στόχος της είναι να μιλήσει για τα απολιθώματα και τη γοητεία του επαγγέλματος του παλαιοντολόγου. Αν και η μυθοπλασία αποδίδεται με παιδικό ύφος και έχει θετικά στοιχεία, η αφήγηση σε κάποια σημεία πλατειάζει. Ο/η συγγραφέας με λίγες διορθωτικές επεμβάσεις θα προσφέρει ένα ευχάριστο ανάγνωσμα στα παιδιά 5-7 ετών.

8. Ονειρεμένο παιχνίδι, Βιβή:

Πρόκειται για μια ευφάνταστη ιστορία με περιγραφές που ζωγραφίζουν όμορφες εικόνες, όμως το πλήθος τους κουράζει. Οι ερωτήσεις, οι διάλογοι και η σκοπούμενη ή τυχαία ομοιοκαταληξία σε πολλά σημεία του κειμένου δείχνουν αχρεία επιτήδευση. Γενικά, η αφήγηση είναι λιγάκι «ρετρό» και δεν έχει να πει κάτι ιδιαίτερα σημαντικό στα σημερινά παιδιά.

9. Μα κάνει κύκλους το νερό;, Κουασιμότο:

Ιστορία χωρίς λογοτεχνική ματιά που θυμίζει μάθημα σε τάξη. Το πιο ενδιαφέρον σημείο του έργου είναι η περιγραφή της ζωγραφιάς του μικρού Σπύρου.

10. Πήτερ Νορμαν 111, Χριστίνα:

Το έργο δεν εμπίπτει στην κατηγορία ιστορία γνώσεων όπως αναφέρεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού. Το κείμενο εκπέμπει ωραία το μήνυμα ενάντια στον ρατσισμό, αλλά είναι δύσκολο και προορίζεται για μεγαλύτερης ηλικίας αναγνώστες.

11. Νεράιδες; Ας γελάσω!, Νίνα:

Αν και τα παιδιά έχουν ανάγκη τον μύθο, είναι χρήσιμη κι έχει ενδιαφέρον η ιδέα της εκλογίκευσης και της απομυθοποίησης φυσικών φαινομένων και κοινωνικών καταστάσεων. Όμως ο τρόπος προσέγγισης του θέματος από τον/τη συγγραφέα δεν είναι ιδιαίτερα πετυχημένος. Η πρωτοπρόσωπη αφήγηση δεν ταιριάζει σ αυτήν την ιστορία, η οποία με την απουσία δράσης και πλοκής παρουσιάζεται ως παράθεση δεδομένων με διδακτικό τρόπο. Παρά την προσπάθεια χιουμοριστικής απόδοσης το έργο δεν πείθει ένα παιδί 5-7 ετών.

12. Οι χαμένες προσπάθειες, Μπούκλα:

Ο/η συγγραφέας αφηγείται την επιθυμία της Λενιώς να συναντήσει έναν τσοπανάκο. Η μυθοπλασία εξελίσσεται με τις πολλές «χαμένες προσπάθειες» του κοριτσιού να μάθει να σφυρίζει και με τη μεταφορά γνώσεων γύρω από τον ήχο, όπως η ηρωίδα τις αντλεί από τον παντογνώστη υπολογιστή. Το έργο χάνει από την υπερ-πληροφορία και δεν κατορθώνει να πείσει ότι αξίζει να προταθεί ως παιδικό ανάγνωσμα.

13. Η ψηλομύτα η τρίγωνη και ο χοντρός στρογγυλός, Ομαδικότητα:

Χαριτωμένη ιστορία για το μπούλινγκ και την αποδοχή του διαφορετικού. Η πλοκή του έργου δεν παρουσιάζει πρωτοτυπία και δεν εμπίπτει στην κατηγορία βιβλίο γνώσεων, όπως περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού.

14. Στην οδό Κυψέλης, Tharma:

Χαριτωμένη ιστορία, που θυμίζει θεατρικό και έχει θέμα τις επιδράσεις των ζιζανιοκτόνων. Το κείμενο αποπνέει ζωντάνια και δημιουργεί όμορφες εικόνες. Όμως ο/η συγγραφέας χρειάζεται να δώσει περισσότερη προσοχή στους διαλόγους και στη δομή του έργου.

15. Ο Αρκό και η φωλιά του χελιδονιού, Αμαδρυάδα:

Παρά τις αδυναμίες του κειμένου στη γλώσσα πρόκειται για μια χαριτωμένη ιστορία, που όμως δεν είναι ξεκάθαρος ο στόχος της.

16. Ο διατάκης και οι φυτοτρόφοι, Γαρυφαλλιά:

Από τον τίτλο της ιστορίας διαφαίνεται ο στόχος του/της συγγραφέως να τονισθεί η ανάγκη τήρησης μιας σωστής διαίτας. Εκτός από την έλλειψη πρωτοτυπίας, οι διάλογοι είναι χαλαροί και επαναλαμβανόμενοι και η πλοκή κυρίως εξαντλείται στη συζήτηση με τον δήμαρχο.

17. Η Νεφέλη, ο πυρετός και ο πεινασμένος δεινόσαυρος, Κορνηλία:

Το μήνυμα του έργου δεν είναι σαφές. Παρά τις μεμονωμένες έξυπνες φράσεις και εκφράσεις το κείμενο σε πολλά σημεία γίνεται φλύαρο, κουράζει και δεν κεντρίζει αναγνωστικά ένα παιδί 5-7 ετών.

18. Παιδί, ασθενοφόρο – Περάτης:

Ο /η συγγραφέας με ευφάνταστο τρόπο και πολλή ευαισθησία προσεγγίζει ένα δύσκολο θέμα, τη σεξουαλική παρενόχληση των παιδιών.

Ένα παιδί – υποδύεται το ασθενοφόρο που τρέχει να σώσει τον τραυματισμένο εαυτό του και να λυτρωθεί από τον ανομολόγητο φόβο. Με διακριτικότητα υπονοείται η τραυματική εμπειρία και γίνεται σαφές ότι η λύτρωση έρχεται, όταν το παιδί ξεπερνά τις αναστολές και μοιράζεται το πρόβλημα με κάποιον που το αγαπά.

Αν και το έργο σα λογοτέχνημα για παιδιά συγκεντρώνει πολλά θετικά στοιχεία, δεν μπορεί να ενταχθεί στην κατηγορία για βιβλίο γνώσεων, αφού το θέμα του δεν άπτεται των γνωστικών πεδίων που ορίζει η προκήρυξη του διαγωνισμού.

19. Ταξίδι με δορυφόρο!, Μαρκέλλα:

Ο τίτλος προδίδει το θέμα του έργου. Στο πρώτο μέρος της ιστορίας η σύνδεση του επικείμενου οδικού ταξιδιού με τις πληροφορίες για τους δορυφόρους δεν είναι εύστοχη και φαντάζει σαν βίαιη εισαγωγή στο θέμα. Αντιθέτως η συζήτηση για τους δορυφόρους κατά τη διάρκεια του ταξιδιού είναι διαφωτιστική και απόλυτα σχετική.

Το κείμενο είναι γραμμένο σε γλώσσα στρωτή. Με περισσότερους διαλόγους στο πρώτο μέρος και λιγότερες πληροφορίες θα ήταν πιο ελκυστικό για μικρούς αναγνώστες.

20. Ο μελισσοθερμεμένος πρίγκιπας, Νικολένια:

Πρόκειται για ένα παραμύθι με βασιλιά βασίλισσα και ένα βασιλόπουλο που συνεχώς φταρνίζεται.. Αν και ξεκινά όπως τα καλά παλιά παραμύθια στη συνέχεια πλατειάζει. Η λύση στο θέμα δεν εντυπωσιάζει. Ο αναγνώστης την έχει μαντέψει, πριν διαβάσει ολόκληρο το έργο.

21. Έξω από το ορνιθοτροφείο, Plato:

Χαριτωμένη κι ευχάριστη ιστορία, αν και τα λογοπαίγνια με την κότα είναι κουραστικά. Χρήσιμη για νοηματική επεξεργασία και για παιδαγωγική επέκταση στο μάθημα της γλώσσας. Όμως, δεν μπορεί να ενταχθεί στην κατηγορία για βιβλίο γνώσεων του διαγωνισμού, αφού δεν πατάει πάνω στα γνωστικά πεδία της προκήρυξης;

22. Μένια Κεραμένια, Βιβλιοφάγος:

Πρωτοπρόσωπη διήγηση. Στην αρχή της ιστορίας ένα ακαθόριστο πήλινο αντικείμενο που βρίσκεται η συντροφιά της αφηγήτριας στην ακροθαλασσιά δίνει την αφορμή για έρευνα και εικασίες. Στη συνέχεια, η παράθεση των στεγνών γνώσεων για τα χαρακτηριστικά της αρχιτεκτονικής των σπιτιών ανά την Ελλάδα προσγειώνει απότομα τη φαντασία των παιδιών και βαραίνει το έργο που παύει να είναι ελκυστικό τον μικρό αναγνώστη.

23. Ένα σκυλί μετράει τ' άστρα, Γλαύκη:

Το έργο ξεχειλίζει από φαντασία Έξυπνα γραμμένη ιστορία και με αρκετή δόση χιούμορ.. Ωστόσο, η συλλογή γνώσεων από διάφορα πεδία και ο διδακτισμός συντελούν ώστε το έργο να μην είναι κατάλληλο ανάγνωσμα για μικρά παιδιά. Θυμίζει τον Μάγκα της Πηνελόπης Δέλτα κι αυτό αφαιρεί από την ιστορία το ευφάνταστο και την πρωτοτυπία

24. Στο Πυραγμένο δάσος, Formed:

Ο/η συγγραφέας επιχειρεί να μιλήσει για την κλιματική αλλαγή και τις καταστροφικές συνέπειές της. Στο έργο είναι εμφανής ο διδακτισμός Αν και η ιστορία είναι γραμμένη σε ωραία αναλογία των αφηγηματικών με τα διαλογικά μέρη, οι διάλογοι φαίνονται άτεχνοι και δεν υπάρχει καλή σύνδεση των μερών.

25. Οι θαλασσινοί φρουροί, Ινφάντια:

Δεν πρόκειται καν για ιστορία με αποδέκτες τα παιδιά αλλά για μια καταγραφή σε στυλ προσωπικού ημερολόγιου, όπου δε δένουν αρμονικά το πεζολογικό με το ποιητικό μέρος . Η ηλεκτρονική αλληλογραφία με τον ξάδερφο που μένει στην Αυστραλία είναι έξυπνο εύρημα να μιλήσει ο/η συγγραφέας για το νησί του, αλλά στο σύνολό του το έργο είναι κουραστικό και δυσνόητο για τους μικρούς αναγνώστες των 5- 7 ετών.

8. Βραβείο Εκδ. Οίκου ΕΛΛΗΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ

Λογοτεχνικό βιβλίο γνώσεων εκτενούς φόρμας, για παιδιά 9-11 ετών (8.000-12.000 λέξεις)*

*[*Διευκρινίζουμε ότι της κατηγορίες 7 και 8 εντάσσονται κείμενα τα οποία, μέσω μυθοπλασίας, παρέχουν πληροφορίες και γνώσεις σε πεδία της: ιστορία, επιστήμη – τεχνολογία, φυσική, χημεία, αστρονομία, περιβάλλον.]*

1. Τα αγγεία μας λένε την ιστορία τους, Ανασκαφή

Μια παρέα παιδιών επισκέπτεται κάποιο Μουσείο και, καθώς ένας προβολέας φωτίζει τον χώρο, τα αγγεία και οι παραστάσεις παίρνουν ζωή αρχίζουν μια κουραστική συζήτηση γεμάτη από πληροφορίες και γνώσεις όχι μόνο από την ιστορία και τη μυθολογία αλλά και από τον σύγχρονο κόσμο. Στο τέλος του έργου ο προβολέας σβήνει, τα αγγεία κοιμούνται και... δεν αφιερώνεται μία ούτε λέξη για τα παιδιά – επισκέπτες που αναφέρθηκαν στην αρχή.

Το ζωντάνεμα των εκθεμάτων στο μουσείο δεν πείθει μυθοπλαστικά. Το έργο το πάσχει στη δομή και στην πλοκή. Απουσιάζει η δράση που προκαλεί το

ενδιαφέρον και ταξιδεύει τον αναγνώστη. Οι διάλογοι άλλοτε είναι απλοί και φυσικοί και άλλοτε άτεχνοι και προσχηματικοί που γίνονται για να δοθεί έδαφος στην πληροφορία.

2. Η ξένη που ενδιαφέρθηκε, Λαίδη

Το έργο εκτείνεται σε λιγότερες από 8000-12000 λέξεις και **τίθεται εκτός διαγωνισμού**. Διαβάζοντάς το παρατηρήσαμε ότι η δομή, ο τρόπος γραφής και τα μηνύματα που εκπέμπει το καθιστούν κουραστικό ανάγνωσμα για παιδιά 9 -11 ετών.

3. Οι μπρούτζινοι κύβοι, Αρτεμισία

Το έργο εκτείνεται σε λιγότερες από 8000-12000 λέξεις και **τίθεται εκτός διαγωνισμού**. Διαβάζοντάς το παρατηρήσαμε ότι πρόκειται για ένα αξιόλογο λογοτέχνημα με δυνατές περιγραφές, με ωραίο λεξιλόγιο και φυσικούς διαλόγους, με πλοκή, δράση και περιπέτεια που κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

4. Οι ρομαντικοί ξυπνούν, Ευτέρπη

Στόχος της συγγραφέως είναι να γνωρίσει ο αναγνώστης τους ρομαντικούς μουσικούς συνθέτες. Όμως, από το έργο απουσιάζει εντελώς η λογοτεχνικότητα. Δεν μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε μυθιστόρημα, επειδή και μόνο η ηρωίδα (μαθήτρια ωδείου) συμμετέχει στη συζήτηση όπου τα φαντάσματα των συνθετών μιλούν για τη ζωή, τους έρωτες και το έργο τους. Στο μεγαλύτερο μέρος του πρόκειται για μια συρραφή πληροφοριών και λημμάτων από μηχανή αναζήτησης ή εγκυκλοπαιδικό λεξικό.

9 Βραβείο Ελένης Τσιάλλα

Διήγημα για νέους 14+ με θέμα για το 2021 «Η Βαλίτσα» (2.500 έως 5.000 λέξεις)

[Το Διήγημα, είναι αφήγημα μικρότερο από τη Νουβέλα. Καθώς είναι λιτό στην πλοκή και στην έκφραση αλλά πυκνό στη δομή και στα νοήματα, δίνει μια ολοκληρωμένη εικόνα για έναν ήρωα ή ένα γεγονός. Μπορούν οι διαγωνιζόμενοι να δώσουν ρεαλιστικά, ηθογραφικά, αστυνομικά, κοινωνικά στοιχεία κ.λπ. έχοντας πάντα κατά νου, της αποδέκτες και αναγνώστες της συγκεκριμένης αθλοθεσίας.]

1. Η βαλίτσα και το αλεξικέραυνο, Αθηναία

Χαριτωμένο αν και λίγο τραβηγμένο από τα μαλλιά. Το διήγημα, έχει ροή λόγου, χροιά χιουμοριστική και πλούσιο λεξιλόγιο. Υπερβάλλει στα γεγονότα και πλατειάζει στις περιγραφές, με αποτέλεσμα να στερείται πιθανότητας και αληθοφάνειας, στοιχεία τα οποία είναι απαραίτητα. Ζωντανή γλώσσα και τρέχον λεξιλόγιο που δείχνει άνεση στην αφήγηση. Εύληπτο κείμενο, όμως αφήνει μετέωρο τον αναγνώστη. Παρουσιάζει μία ατέλεια στην εξέλιξη με πολλά λόγια και μεγάλη εισαγωγή ενώ αφήνει το κλείσιμο... ανοιχτό

2. Μόνο για λίγο, Μαριώ

Συγκινητικό και ανθρώπινο κείμενο, με πολύ πόνο, με αλήθειες και με έντονη συναισθηματική φόρτιση. Η πολύ-γραμμένη ιστορία των προσφύγων της Συρίας από μια άλλη οπτική. Θα μπορούσε να έχει και καλύτερη ροή. Οι περιγραφές και οι πληροφορίες τις οποίες δίνει, προκαλούν το ενδιαφέρον του αναγνώστη για τη συνέχεια, χωρίς να κουράζουν. Αγγίζει με σεβασμό, το διαχρονικό θέμα της κατ' ανάγκη μετανάστευσης, μέσα από λογοτεχνική ημερολογιακή γραφή. Με αρκετά στοιχεία που υπαγορεύουν ευαισθησία, ωστόσο δεν ανταποκρίνεται σε αυτό που θα μπορούσε να αναδείξει λογοτεχνικό διάλογο με τον αναγνώστη. Ωραίο το σχόλιο «Ο πόνος είναι μοναχική πορεία». Δυνατό κείμενο, δοσμένο πινελιά-

πινελιά, χωρίς δράματα αλλά με σοβαρότητα και σεβασμό. Γκρίζα η επίγευση, που πάντως ορθώνει ανάστημα.

3. Ο θησαυρός του δάσους, Εογούιν

Χωρίς ιδιαίτερη λογοτεχνική χάρη. Πολυλογία άσκοπη στην αρχή, με στοιχεία που δεν αξιοποιούνται στη συνέχεια. Απευθύνεται σε μικρότερη ηλικιακή ομάδα. Έχει γρήγορη δράση και διαλόγους αλλά η όλη ιστορία είναι τραβηγμένη και αφήνει κενά. Παρεμβάλλει γεγονότα που δεν αφορούν τη βαλίτσα. Έχει τη δροσιά ενός νεανικού κλίματος, είναι όμως μία απλή, συνηθισμένη ιστορία, η οποία αναδεικνύει την παιδική αθωότητα και τους ευσεβείς της πόθους. Δίνει μηνύματα, μα είναι τόσο ορατά, που βγάζουν μάτι. Ένα παραμύθι όμορφο, αλλά παραμύθι. Θίγει ένα φλέγον ζήτημα, που ίσως θα το καθιστούσε ενδιαφέρον αν είχε αποδοθεί με πιο χαρισματικό τρόπο. Γλωσσικά καλογραμμένο, χωρίς εξάρσεις έως flat. Δεν εξηγείται επαρκώς το πώς στήθηκε καλύβα στο δάσος, στοιχείο που καθιστά αφελή την αφήγηση. Το θέμα του καλό, απέχει από γλυκερή αντιμετώπιση αλλά δεν δίνεται και με ξεχωριστό τρόπο. Όλοι φέρονται καλά, όμως αυτό δεν αντανακλά την πραγματικότητα.

4. Η βαλίτσα, Νιόβη

Καλογραμμένο, κινούμενο στη σύγχρονη εποχή των διεκδικήσεων δικαιωμάτων και ζωής χωρίς δεσμεύσεις, με αναφορές σε πρωτοπόρες του γυναικείου κινήματος. Ευχάριστο, με έντονη την παρουσία της βαλίτσας. Ιδιαίτερο! Ο θαυμασμός, προς τον τρόπο ζωής της αντισυμβατικής δημοσιογράφου γιαγιάς, είναι το θέμα του διηγήματος και οι παρακαταθήκες ,που άφησε στην εγγονή. Στη συνέχεια, παίρνουν μέρος η μητέρα, πρόσωπα γυναικεία που έπαιξαν ρόλο στην παγκόσμια σκηνή και γνώρισε η γιαγιά, ακροθιγώς και ο πατέρας. Αρκετά συμπαθής η σύλληψη, όμως το λογοτεχνικό κομμάτι που θα μας έπειθε, απουσιάζει. Ενώ βραδυπορεί πάνω στις περιγραφές των καταστάσεων και των προσώπων χωρίς να ασχολείται επί της ουσίας με τη βαλίτσα.

5. Άτυχος ο Ηρακλής, Saltus

Κακογραμμένο με δήθεν ρίμα κάπου κάπου. Κακό και το σενάριο για μια ιστορία που θα έπρεπε να μεγαλώσει πολύ. Στο περιθώριο η κεντρική ηρωίδα, μάνα, “καλλιτέχνις σκυλάδικων”. Όχι, δεν έχει να προσφέρει κάτι σε παιδιά και εφήβους. Ενδεχομένως έχει «κάτι να πει» αλλά δεν το λέει καλά. Ο έμμετρο-πεζός τρόπος που χρησιμοποιεί, θέλει πολλή δουλειά για να γίνει πετυχημένος και να μην κουράζει. Δεν αγγίζει, ούτε στο συναίσθημα, ούτε στο χιούμορ, ούτε στο ενδιαφέρον της ιστορίας. Προσπαθεί μέσω της βαλίτσας να θίξει ένα ιδιαίτερο κοινωνικό θέμα, αυτό της άστατης και απύσας μαμάς και παρ’ όλο το μελοδραματικό του ύφος, το διήγημα αυτό δεν παύει, να κραυγάζει την αλήθεια του μέσα από ένα εσωτερικό ρυθμό γραφής. Η ταχύτητα, με την οποία συμβαίνουν τόσα δραματικά γεγονότα, στη διαδρομή της ζωής των πρωταγωνιστών προκαλεί συγκίνηση. Είναι πιθανότατα οι ζωές των ανθρώπων της διπλανής πόρτας, είναι οι ζωές των ανθρώπων της γειτονιάς, των ειδήσεων. Ίσως για να δώσει στυλ (που δεν έδωσε), ίσως από αδυναμία (έκδηλη στη γραφή), έχουμε ένα αφήγημα που δεν έχει να προσθέσει στη λογοτεχνία. Αντίθετα στην ψυχή προσθέτει βάρος που για ένα 14χρονο plus, δεν είναι το πλέον ενδεδειγμένο.

6. Η βαλίτσα της γιαγιάς, Ξενοφών

Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί καλογραμμένο κομμάτι. Η λύση όμως, έρχεται αργά και η συγκίνηση δυστυχώς ξεθυμαίνει (Η βαλίτσα της γιαγιάς μένει κλειστή για χρόνια ,σε σημείο που τα παιδιά τη βλέπουν, όταν την επισκέπτονται, ώσπου χάνουν το ενδιαφέρον τους. Αν είναι δυνατόν, οι μπόμπιρες να έχουν μπροστά τους το μυστήριο και να μην προσπαθούν να το λύσουν, παρά μόνο όταν ενηλικιωθούν).

Οι επαναλήψεις και οι περιγραφές αρκετές. Συγκινητικές όμως, οι διηγήσεις της γιαγιάς, για τα γεγονότα της εισβολής. Η ιδέα είναι καλή και η αποκάλυψη του περιεχομένου ιδιαίτερα ευαίσθητη, αν και το περιεχόμενο της βαλίτσας το υποψιαζόμαστε από νωρίς, λίγο-πολύ.. Πολύ ενδιαφέρουσα θεματική ωστόσο η λογοτεχνική απόχρωση που είναι και το ζητούμενο δεν υπάρχει. Στρωτός ρυθμός αφήγησης αλλά ελλιπές το Story. Όποιος έκλεψε τη βαλίτσα δεν θα την αφήνε ανέγγιχτη ακόμα και αν ήταν να την καταστρέψει για να την ανοίξει. Κάτι αφήνει μετέωρο τον αναγνώστη, όσον αφορά την κορύφωση...

7. Η... ροζ βαλίτσα, Αχθοφόρος

Πολύ ενδιαφέρουσα -αρχικά- η θεματική, ωστόσο η λογοτεχνική απόχρωση που είναι και το ζητούμενο δεν υπάρχει. Ατυχής η προσπάθεια του-της δημιουργού να εντυπωσιάσει με γλώσσα δήθεν νεανική. Το μάθημα του <Οικογενειακού Προγραμματισμού> το οποίο χρησιμοποιεί σαν ιδέα, δεν το χειρίζεται με έξυπνο τρόπο. Το χιούμορ του είναι, από κρύο έως παγωμένο και οι διάλογοι ανούσιοι, χωρίς νόημα και ίχνος σπιρτάδας. Πελαγοδρομεί χωρίς λόγο και χάνει τον αρχικό του σκοπό, με αποτέλεσμα να γίνεται κουραστικό. Ενώ έπιασε ένα θέμα που θα μπορούσε να το δώσει με φρεσκάδα και ανοιχτομυαλιά, το έδωσε με πολλούς ανούσιους διαλόγους. Ίσως γιατί δεν υπήρχε το απαραίτητο υλικό. Εκείνο που μένει στον αναγνώστη είναι απλά η διάθεση για καζούρα. Η βαλίτσα αναφέρεται περιθωριακά.

8. Η βαλίτσα, Τερψιχόρη

Η αφήγηση είναι έντονη, αλλά, μέχρις εκεί. Αρκετά καλό ως περιεχόμενο. Ο πρόλογος όμως, καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος του σύντομου αυτού κειμένου, του γεμάτου σχολιασμούς και διευκρινίσεις, με αποτέλεσμα ο κύριος κορμός να μην αναπτυχθεί κανονικά. Η φωτιά, σε συνδυασμό με τη βαλίτσα ,θα μπορούσε να δώσει συνταρακτικές εικόνες κι ένα τέλος με έκπληξη. Αντ' αυτού, όλα κύλησαν, χωρίς να προκαλέσουν τη συγκίνηση, η οποία αναμενόταν.

9. Η βαλίτσα, Μίνα

Σπονδυλωτή αφήγηση με τρία πρόσωπα, την έφηβη κόρη, τη διπολική μάνα , και τον πατέρα γυναικά. Καλογραμμένο, με αρνητικό σημείο τη χρήση λέξεων αγγλικών και αργκό. Θίγει ένα πολύ σοβαρό θέμα, το διχασμό ανάμεσα σε πατέρα και μητέρα και την περίπτωση κάποιων εφήβων που αναγκάζονται να ωριμάσουν πρόωρα προστατεύοντας τον γονιό τους. Γεννά έντονη εντύπωση αλλά θέλει δουλειά για να διεκδικήσει διάκριση. Κοινός, ο ευσεβής πόθος των παιδιών και της πρωταγωνίστριας του διηγήματος ,η επανένωση των γονιών. Δύσκολο έως αδύνατο να πραγματοποιηθεί ,γι' αυτό δεν μας πείθει το τέλος του διηγήματος ούτε μας φορτίζει συγκινησιακά. Πολύ ιδιαίτερο και επώδυνο θέμα, που κρύβει ευαισθησία και που έρχεται σε αντιπαράθεση με το ανεπίτρεπτο σημείο αθυροστομίας. Επίσης το «με 26 γκόμενες στα πόδια» του απωθεί λεκτικά. Όπως και το «τι σκατά θέλω» γιατί όσο κι αν γίνεται η λογοτεχνία πιο μοντέρνα δεν είναι αποδεκτές τέτοιες εκφράσεις ως λογοτεχνικές. Δυνατό, άγριο θέμα. Και το μοτίβο «τρία πρόσωπα μιλούν», βάζει ξεκάθαρα τη θέση του καθενός

10. Η βαλίτσα, Νεραντζάκι

Χαριτωμένη νεανική ιστορία,. Να προσέξει ορθογραφικά λάθη όμως, που εντυπωσιάζουν αρνητικά: (ο Φωκίων... του Φωκίων...). Νεανικό, ευχάριστο, κυλάει αβίαστα, ενδιαφέρον, φρέσκο κι ευφάνταστο. Δροσερό κατ' αρχήν, όπως όλα τα κείμενα, στα οποία πρωταγωνιστές είναι νέα παιδιά. Ευανάγνωστο και με ανάλαφρη διάθεση, διανύουμε όμως πολύ δρόμο με επεξηγηματικούς και απλούς διαλόγους, για να φτάσουμε στην έκπληξη ,η οποία έρχεται αργά και προβλέψιμα.

Προωθεί την αγάπη για μάθηση, όμως δεν έχει τα προσόντα που θα το έκαναν να κινήσει το ουσιαστικό ενδιαφέρον μας.

11. Ελεύθερη ψυχή, Αφροδίτη – ΕΥΦΗΜΗ ΜΝΕΙΑ στην Αναστασία Ξενοφώντος Γαϊτάνου

Πρόκειται για ένα καλογραμμμένο κείμενο, με μεστό λόγο και θετικό μήνυμα ζωής για τους εφήβους, που αναφέρεται στον ήρωα του Κυπριακού αγώνα, Πετράκη Γιαλλουρο. Η διακριθείσα, είχε την ευκαιρία, να γράψει ένα διήγημα αξιοπρόσεκτο, χωρίς υπερβολές και εξάρσεις, με σεβασμό στον απελευθερωτικό αγώνα 1955-58. Η σύνδεση των χρονικών αποστάσεων γίνεται επιτυχημένα, με την περίφημη πάνινη βαλίτσα.

12. Κάπου αλλού, Ρήγας – ΕΠΑΙΝΟΣ στην Ρουμπίνη Διαμαντοπούλου

Έξοχη γραφή υψηλού επιπέδου, χαρακτηρίζει αυτό το ιδιαίτερο έργο με τις μεταφυσικές προεκτάσεις, που δημιουργούν μυστήριο. Λογοτεχνικότατο ύφος, εκφραστική άνεση δένουν σε έναν ονειρικό καμβά. Διαθέτει όλα τα στοιχεία που απαιτεί το Διήγημα ως λογοτεχνική κατηγορία: παρουσιάζει ενδιαφέρουσα πλοκή, μικρό αριθμό χαρακτήρων και επικεντρώνεται σε ένα συγκεκριμένο επεισόδιο. Ο αναγνώστης αφήνεται να φανταστεί το τέλος κι αυτό, το κάνει τη διήγηση ξεχωριστή.

13. Η βαλίτσα της αντίδρασης, Αφροδίτη

Νεανική γραφή με πολλές λέξεις και στιγμές του ίντερνετ και των κοινωνικών δικτύων, καθώς και του Covid 19 παράλληλα. Λείπει η λογοτεχνικότητα. Ευρηματικός τίτλος, που προκαλεί την περιέργεια του αναγνώστη. Με λόγο κοφτό και γρήγορο προσπαθεί, να δώσει εικόνες από τη ζωή των σημερινών εφήβων, αγγίζοντας συνήθειες, συμπεριφορές και προβλήματα και να μπει στην ψυχολογία τους. Μέχρι ενός σημείου τα καταφέρνει. Στην πορεία, οι συνεχείς περιγραφές, κάνουν το κείμενο κουραστικό, έως συνηθισμένο. Αν και αποτελεί έργο επίκαιρης θεματικής, είναι αδόκιμο. Ζωντανό κείμενο. Νευρώδες, με παλμό που είναι εμφανέστατος. Και στο λεξιλόγιο που χρησιμοποιεί, δίνει το στίγμα των σχέσεων με την παλιοπαρέα, την γλυκόξινη επαφή με τη μάνα, και την ευγενική παρουσία της καθηγήτριας. Το γράμμα με τα περι Ελευθερίας είναι εύστοχο και κερδίζει!

14. Η βαλίτσα της ζωής, Χαρμολύπη

Εκτός ηλικιακής ομάδας. Συντομευμένη αφήγηση ενός προς δημιουργίαν μυθιστορήματος.

Κυρίαρχο λόγο στο διήγημα αυτό, έχει ο τρόπος γραφής. Ο,η δημιουργός, έχει ευκολία στον χειρισμό της γλώσσας και μας δίνει ένα κείμενο άρτια δομημένο. Η ανάγνωσή του είναι πραγματική απόλαυση. Η υπόθεση δεν παύει να είναι μία συνηθισμένη ιστορία, κερδίζει όμως τον αναγνώστη, ο προσωπικός χειρισμός της γλώσσας και η αφηγηματική ικανότητα του/της δημιουργού. Η αφηγηματική του δυνατότητα είναι μέτρια. Ξεκινάει με το θα φύγω και συνεχίζει σε παρελθοντικούς χρόνους την αφήγηση, όμως εκθέτει μία γλαφυρή πραγματικότητα έντονη και υπαρκτή, αναγνωρίσιμη ως οικεία από πολλές γυναίκες, νέες ή μεγαλύτερες. Μακροσκελής αφήγηση, δίχως αρκετούς χαλαρωτικούς διαλόγους, μα διεισδυτική και λεπτολόγος στην ανάλυση των καταστάσεων που περιγράφει. Δίνει τη σαφή εντύπωση ότι η πρωτοπρόσωπη μορφή δεν είναι τυχαία, πράγμα που φέρνει εγγύτερα τον αναγνώστη με την ηρωίδα. Να συνεχίσει να γράφει και θα αποδώσει.

15. Η βαλίτσα, Φίλιον

Συμπαθητικό αλλά μέχρι εκεί. Διαβάζεται ευχάριστα, είναι καλογραμμμένο και νεανικό. Μέσα σε κλίμα χαρούμενο, με ευτυχισμένους ανθρώπους, κινείται η υπόθεση του διηγήματος. Ο αναγνώστης ταξιδεύει σε χώρους ιδανικούς, όπου όλα κυλούν ωραία και τα προβλήματα επικεντρώνονται σε λεπτομέρειες. Διακοπές,

συναντήσεις και μικροεμπόδια, τα οποία γίνονται αιτία για καινούριες φιλίες. Ματιά έφηβου γεμάτη αισιοδοξία, με πολλές περιγραφές μάλλον περιττές. Λείπει το σφιχτό δέσιμο. Γράφτηκε από άτομο που κατέχει τον τρόπο να σου κρατά το ενδιαφέρον, όχι τόσο με την εξέλιξη της ιστορίας, μολονότι η μικρή μετατόπιση του ενδιαφέροντος ήταν ωραία, αλλά με τον τρόπο, το ύφος, το στυλ και τη γλώσσα. Αξίζει να συνεχίσει το γράψιμο.

16. Η βαλίτσα, Μεθυλοπροπένιο

Ενοχλεί η διαρκής χρήση του «μικρέ» και το γλυκό τέλος. Η αφήγηση είναι μονότονη. Μια ολόκληρη ιστορία συντομευμένη. Γραμμένο με ευαισθησία, όχι ιδιαίτερα λογοτεχνικό, μα έχει τις χάρες του. Συγκινεί η ιστορία του γέρου μουσικού και έχει ενδιαφέρον. Δεν παύουν όμως οι υπερβολές στα γεγονότα, οι οποίες δημιουργούν ερωτηματικά για την αλήθεια τους. Ο τρόπος της συνάντησης νέου, γέρου είναι μία καλή ευκαιρία να ξεδιπλωθεί η ιστορία και να γίνει η χρονική σύνδεσή τους. Η κατάληξη σαν ιδέα, έξυπνη αλλά απότομη. Δεν παύει να είναι τρυφερό και νοσταλγικό, μα ταυτόχρονα με μακροσκελή αφήγηση που τελικά είναι επίπεδη. Ίσως να παρουσίαζε περισσότερο ενδιαφέρον αν ήταν λιγότερο περιγραφή και περισσότεροι διάλογοι.

17. Η βαλίτσα, Χρυσαλλίς – ΕΠΑΙΝΟΣ στην Χριστίνα Αποστολίδη

Η επιτροπή, επαινεί ένα έργο που αν και σκληρό στην αλήθεια του, παραμένει δυνατό και ιδιαίτερο, καλογραμμένο και με σύντομο κοφτό λόγο. Κεντρίζει καθηλωτικά, με αφήγηση καταστάσεων και γεγονότων που πολλοί θεωρούν παρωχημένης νοοτροπίας. Ως γεγονός, το περιγραφόμενο είναι συγκλονιστικό. Αναδεικνύει την δυνατότητα να ξεφύγει κανείς από την προδιαγεγραμμένη ζωή που δημιούργησε αθέλητα το περιβάλλον του και να πορευτεί με τα δικά του θέλω.

18. Παρελθόν ζητείται, Τιτάνια

Ενδιαφέρον το θέμα, των παιδιών που πηγαиноέρχονται σε γονείς. Πολύ εύκολη η λύση της ιστορίας αλλά εξωπραγματική. Λίγο κουραστική η αφήγηση, αφορά το παιδί που συμβιβάζεται με τη νέα μορφή της “ευρείας οικογένειας”. Και σ’ αυτό το διήγημα η ψυχική κατάσταση, της έφηβης πρωταγωνίστριας και τα συναισθήματα τα οποία την κατακλύζουν, εξ αιτίας του διαζυγίου των γονιών της. Το τέλος το οποίο προτείνει ο/η δημιουργός είναι το ιδανικό, όπως φυσικά και η επιθυμία της πρωταγωνίστριας. Πόσο όμως πιστευτό στα μάτια του αναγνώστη; Επίκαιρο θέμα όμως δεν υπάρχει η κατάλληλη δομή που θα το έκανε να ξεχωρίσει. Πιάνει πολύ ωραία την ψυχοσύνθεση του νεαρού κοριτσιού και δίνει μία εικόνα συνεννόησης στην οικογένεια, που πολλοί θα ζήλευαν καθώς είναι πέρα για πέρα ειδυλλιακή. Στρωτό κείμενο, με απλό λεξιλόγιο που δεν είναι βαρυφορτωμένο. Φορτισμένο είναι, αλλά δικαιολογείται από το θέμα του. Εκεί κατά το τέλος γίνεται κάπως γλυκερό όμως ένα χάπυ εντ, είναι πάντα ευπρόσδεκτο στα έργα ακόμα και αν ξέρουμε πως είναι ανεδαφικό συχνά... Ακροβατεί ανάμεσα στα όρια εύληπτης αφήγησης και λογοτεχνικότητας.

19. Η βαλίτσα, Δυοσμαρίνι

Απλά συμπαθές. Κάτι σαν καλογραμμένο μνημόσυνο με ομορφιά αισθημάτων. Το διήγημα, προκαλεί έντονα συναισθήματα μέσα από γεγονότα τα οποία γράφτηκαν με μαύρα γράμματα στην νεότερη ιστορία της πατρίδας μας και δεν αμφισβητούνται με κανένα τρόπο. Ειδικά όταν περνούν μέσα από λογοτεχνικά κείμενα, τα οποία απευθύνονται στους νέους. Σίγουρα συγκινεί ο παππούς του διηγήματος, αφηγούμενος περιπέτειες και κάποια περιστατικά με πικρό χιούμορ. Όσοι, από εμάς τα έζησαν από κοντά, είναι σίγουροι για την αυθεντικότητά τους. Κάπου πλατειάζει στα περί χούντας, Σεφέρη “Περί ασπαλάθων” κ.ά. Θέλει λίγο δρόμο ακόμα για να πούμε πως το κείμενο αγγίζει τεχνικά την αρτιότητα. Αν ο

σκοπός του/της δημιουργού είναι να αναδείξει ένα θέμα το οποίο αντιμετωπίζουν πολλές υπηρεσίες και σχολεία του νησιωτικού χώρου, σίγουρα τα καταφέρνει. Είναι όμως μία επίπεδη γραφή, που κυλάει ήρεμα χωρίς κορύφωση κι αν αυτή συμβαίνει, ο αναγνώστης δεν την παίρνει είδηση. Τα συναισθήματα της πρωταγωνίστριας, έμειναν κλεισμένα στη βαλίτσα, χωρίς να κάνουν μία συνταρακτική εμφάνιση. Η σύλληψη της ιδέας ιδιαίτερη και η βαλίτσα ως μαξιλάρα εξαιρετική. Δείχνει τον βαθμό θεληματικότητας του ήρωα για εξελικτική πορεία. «...οι μυρωδιές είναι κλειδιά...» Τι όμορφη φράση! Πλούσιο υλικό και ενδιαφέρον, τόσο συμπυκνωμένο που ίσως δεν μπορεί να το σηκώσει ο έφηβος μονομιάς. Τουλάχιστον ο έφηβος ο μη εξοικειωμένος στην ανάγνωση. Φορτισμένο συναισθηματικά, λογοτεχνικά ώριμο με κάποιες εξάρσεις αλλά πάντως πολύ ενδιαφέρον!

20. Η βαλίτσα, Τουλίπα

Συγκινητικά γραμμένο αλλά μάλλον δεν θα ενδιαφέρει την ηλικιακή ομάδα της προκήρυξης. Ο συναισθηματικός κόσμος μιας εκπαιδευτικού που αναγκάζεται να διοριστεί μακριά από τον τόπο της, δεν αφορά τα ενδιαφέροντα των εφήβων. Πολύ όμορφο και ευαίσθητα γραμμένο όμως, με ωραία συναισθήματα. Αν ο σκοπός του/της δημιουργού είναι να αναδείξει ένα θέμα το οποίο αντιμετωπίζουν πολλές υπηρεσίες και σχολεία του νησιωτικού χώρου σίγουρα τα καταφέρνει. Είναι όμως μία επίπεδη γραφή, που κυλάει ήρεμα χωρίς κορύφωση κι αν αυτή συμβαίνει, ο αναγνώστης δεν την παίρνει είδηση. Τα συναισθήματα της πρωταγωνίστριας, έμειναν κλεισμένα στη βαλίτσα, χωρίς να κάνουν μία συνταρακτική εμφάνιση. Η πρώτη επαφή με τα παιδιά και την διάδραση, σηματοδοτεί για την νεαρή καθηγήτρια ένα νέο πλάνο πορείας, που την καθιστά ενεργό κι αγαπητό μέλος της εντόπιας κοινωνίας. Γλυκό και ανάλαφρο, περιγράφει τρυφερά την κατάσταση. Γράψιμο βατό, ήπιο, ευπρόσδεκτο.

21. Η βαλίτσα, Δενδρινού

Συγκινητικό. Πλατειάζει πολύ στην αρχή και αργεί να μπει στην ιστορία της βαλίτσας. Διήγημα που εστιάζει στις πυρκαγιές και την καταστροφή σπιτιών και της ζωής πολιτών που γίνονται ξαφνικά πρόσφυγες στον τόπο τους. Καλογραμμένο, αληθινό. Ο παραλληλισμός με τη γιαγιά πρόσφυγα του '22 πλατειάζει. Δεν επικεντρώνεται στο θέμα ο/η δημιουργός και κατατρύχεται με πληροφορίες για το σπίτι, το δάσος την κλιματική αλλαγή, οι οποίες δεν προχωρούν την αφήγηση. Η επινόηση της γιαγιάς προσφυγοπούλας και η σύνδεση με τη φωτιά στο δάσος ατυχής, καθ' όσον οι τραγικές στιγμές σε μια πυρκαγιά είναι ταχύτατες, δεν επιτρέπουν σκέψεις και αναδρομές. Η σωτηρία του ελαφιού τραβηγμένη και απίθανη. Σμύρνη και Πάρνηθα φλεγόμενες καθιστούν ολοκληρωτικά μετανάστες. Ζωές σε απόσταση αιώνα δρουν παράλληλα σαν τους μεσημβρινούς. Επίκαιρο βεβαίως και διαχρονικό, δίνει το στίγμα της εν ριπή καταστροφής, των επιλογών, των συναισθημάτων. Λίγο-πολύ όλοι κάναμε πρόσφατα παρόμοιες σκέψεις: τι θα πρώτο έσωζα αν... Όμως εδώ το «αν» δίνεται μεταλλαγμένο και αγωνιώδες. Ενδιαφέρον κείμενο αν προσεχτούν τα σχόλια της επιτροπής.

Λίγα λόγια γενικά:

Γνωρίζουμε όλοι ότι το διήγημα, εύκολα διαβάζεται όμως δύσκολα εκδίδεται. Κι ακόμα πιο δύσκολα γράφεται. Αν τα λογοτεχνικά αναγνώσματα έμπαιναν σε ποτήρια, δεν θα βάζαμε το διήγημα σε ποτήρι του κρασιού, να το πίνουμε γουλιά-γουλιά κι ύστερα από λίγο πάλι μια γουλιά. Θα το βάζαμε σε σφηνάκι. Μια κι έξω! Ξεκινάς την πρώτη σελίδα και δεν σταματάς, αν δεν ολοκληρώσεις το διάβασμα.

Σε κερδίζει, σε συνεπαίρνει, σε ταξιδεύει. Σε χρόνο συμπιεσμένο, μιας και στις μέρες μας πάντα ο χρόνος είναι λιγότερος απ' όσο θέλουμε. Compact. Ήταν λοιπόν πολύ όμορφο, να βλέπουμε να καταφθάνουν συμμετοχές για την κατηγορία τούτη, στους διαγωνισμούς της Συντροφιάς, για το 2021.

Οι διαγωνιζόμενοι αξίζουν μια ενθάρρυνση αλλά χρειάζονται και ειλικρινή σχόλια, για να πάρουν μια σωστή εικόνα του έργου τους.

Όποιος διαβάσει με προσοχή τα παραπάνω σχόλια (και συνιστούμε να τα διαβάσετε όλα), θα διαπιστώσει ότι μέσα στην ίδια παράγραφο, υπάρχουν αντιφάσεις που συχνά προβληματίζουν τον διαγωνιζόμενο. Αυτό συμβαίνει γιατί κατά την συρραφή των σχολίων, έγινε προσπάθεια να αποτυπωθεί η άποψη όλων των μελών της επιτροπής, που δεν είναι πάντοτε ταυτόσημη. Οι γνώμες δίστανται και σωστό είναι να δίνεται στον ενδιαφερόμενο η πλήρης εικόνα που δίνει το έργο του. Μόνον έτσι θα κατανοήσει και θα βοηθηθεί για όποιο επόμενο βήμα. Σας ευχαριστούμε για την εμπιστοσύνη και σας ευχόμαστε καλή συνέχεια.

10 Βραβείο Ιεράς Μητροπόλεως Ν. Σμύρνης

Μυθιστόρημα με θέμα «Αλησμόνητες Πατρίδες του Μικρασιατικού Ελληνισμού»
(75-80 σελίδες)

1. Ρέστια, Νιόβη

Το έργο είναι περισσότερο Χρονικό Μνήμης παρά μυθιστόρημα.

Το κείμενο ξετυλίγεται σε τρία μέρη. Στο 1ο (σε γ' πρόσωπο) περιγράφεται η οικονομική ευρωστία μιας οικογένειας και η ζωή στην κοσμοπολίτικη Σμύρνη με κεντρικά πρόσωπα τη Νιόβη και την αρχόντισσα γιαγιά της. Στο 2ο (σε α' πρόσωπο) αφηγείται η Νιόβη που τρεις δεκαετίες μετά την καταστροφή επισκέπτεται τον τόπο που γεννήθηκε. Στο 3ο μέρος (σε α' πρόσωπο) η Αμερικανίδα συγγραφέας, που είναι εγγονή της Νιόβης, γράφει για τη γιαγιά της ανασυνθέτοντας μνήμες και ακούσματα.

Η γλώσσα είναι στρωτή. Όμως, η πλοκή είναι επίπεδη και η δράση ελάχιστη καθώς η μυθοπλασία βασίζεται κυρίως στην περιγραφή και στην αφήγηση που εκφέρεται με τη μορφή της ανάμνησης. Η έλλειψη της ζωντανής αναπαράστασης των γεγονότων και της αμεσότητας της στιγμής καθιστά το έργο κουραστικό ακόμη και για τον ενήλικα αναγνώστη. Κάποια τμήματα του έργου θα μπορούσαν να παραλειφθούν.

11. Βραβείο Χρυσούλας Μουρατίδου εις μνήμην Χρυσανθής Μικροπούλου-Μουρατίδου

Μυθιστόρημα με θέμα «Αλησμόνητες Πατρίδες του Ποντιακού Ελληνισμού» (75-80 σελίδες)

1. Λελεύω σε, Μνημοσύνη – ΕΥΦΗΜΗ ΜΝΕΙΑ στην Βασιλική Σγούρου-Παρασκευουλάκου

Πρόκειται για ένα μυθιστόρημα, όπου το μυθοπλαστικό παρόν εναλλάσσεται με το παρελθόν και την ιστορική αλήθεια. Η περιγραφή του τόπου, η ιστορική γνώση, οι μνήμες του χθες και τα επιστημονικά τεκμήρια παρουσιάζονται δεμένα αρμονικά με τη μυθοπλασία και συνθέτουν την ιστορία μιας οικογένειας, συνοψίζοντας την ιστορία του ελληνικού Πόντου και των τραγικών γεγονότων.

Κεντρικός ήρωας του έργου είναι ένα από τα παιδιά των Ελλήνων Ποντίων που δόθηκαν για υιοθεσία μετά τον ξεριζωμό. Ονομάζεται Τζέισον, έχει αμερικανική

υψηλότητα και με την ιδιότητα του καθηγητή της αρχαιολογίας επισκέπτεται τη Σινώπη το 1950. Περιπατώντας στη γενέθλια γη κατακλύζεται από τη συγκίνηση και τις αναμνήσεις και αναπάντεχα ανακαλύπτει ότι δεν είναι ο μοναδικός επιζών από την οικογένειά του.

Ο/η συγγραφέας έχει μελετήσει πολύ καλά το θέμα. Κατέχει την τέχνη της συγγραφής και γνωρίζει πώς να κεντρίζει το ενδιαφέρον και να συγκινεί. Οι χαρακτήρες φαίνονται αληθινοί και η γλώσσα είναι στρωτή και ρέουσα. Ωστόσο, ο αφηγηματικός λόγος που στο μεγαλύτερο μέρος του κειμένου συνδέεται με τις μνήμες των ηρώων με συνέπεια να απουσιάζει η ζωντάνια και η αμεσότητα της στιγμής. Σε πολλά σημεία υπάρχουν έννοιες, εκφράσεις και λέξεις που δύσκολα θα κατανοήσουν τα παιδιά του δημοτικού και των πρώτων τάξεων του γυμνασίου. Η παρουσία της ποντιακής γλώσσας είναι συγκινητική, αλλά θα ήταν χρήσιμο να υπάρχει γλωσσάρι.

12. Βραβείο Ελένης Μαυρουλίδου-Δάβαρη εις μνήμην Λούλας και Ηλίας Μαυρουλίδη και Λιλής Γιαννέτσου
Ποίηση (Συλλογή 25 ποιημάτων για παιδιά προσχολικής ηλικίας ή δημοτικού)

16. Η Φέγγω, η Ρηνιώ, η Μαριγώ κι ο Γιώργης παίζουν στον κόσμο - Εκρέμ
Συλλογή χαϊκού τρυφερή και γεμάτη συναίσθημα. Μπορεί να μην φτάνουν όλα στο ίδιο ύψος, αποτελούν όμως ένα αξιοπρόσεκτο, καλογραμμένο σύνολο. Δείγμα<Μέσα στη βάρκα, να στεγνώσουν τον ήλιο, θέλουν τα παιδιά>. Ευκρινέστατη η ικανότητα του διαγωνιζόμενου και έντονα αισθητή η ομορφιά μέσα στους στίχους. Ποικιλία λέξεων, εικόνων και συναισθημάτων, δεμένα με τέχνη μεταξύ τους, ζωγραφίζουν το όνειρο της ζωής, της αθωότητας! Εμπνευσμένα, πρωτότυπα, αποπνέουν χαρά, δροσιά, κίνηση, αισιοδοξία. Δεν είναι ισάξια όλα μεταξύ τους. Τηρούν τους τεχνικούς κανόνες, αλλά κάποια είναι ακατανόητα για τα παιδιά. («Με έξι κρίνα / στις μασχάλες η Ρήνη / ποτίζει τα μάτια») και άλλα αδιάφορα («Κίτρινος ήλιος / όλα δικά μας παιδιά / κόκκινος ήλιος» ή «Μέσα στη βάρκα / να στεγνώσουν στον ήλιο / θέλουν τα παιδιά»). *Λυρισμός, φαντασία, γλυκύτητα στη γραφή.*

[Όχι, δεν έγινε λάθος στην αρίθμηση ή στην πληκτρολόγηση! Ξεκινάμε με την συμμετοχή Νο 16, επειδή στην προτίμηση και στα θετικά σχόλια της επιτροπής, ήρθε πρώτη! Θα αναρωτηθούν βεβαίως μερικοί, γιατί δεν δόθηκε κάποια διάκριση τούτη τη χρονιά. Εμείς θα διορθώναμε πως δεν δόθηκε κάποια διάκριση ΟΥΤΕ ετούτη τη χρονιά, όπως κι αρκετές προηγούμενες. Είναι δύσκολος τομέας ο στίχος, φίλοι μας. Και δεν χαρίζεται εύκολα ο τίτλος του ποιητή. Ωστόσο όταν κάτι ξεχωρίζει, πρέπει να ενθαρρύνεται. Καλή συνέχεια Εκρέμ.]

1. Κρυμμένες Αγκαλιές - Μηλίτσα

Η συλλογή αυτή, είναι μακριά από τα ζητούμενα των παιδιών και δεν θα κερδίσει το ενδιαφέρον τους με θεματολογία αδιάφορη και τετριμμένη. Ποιήματα μακροσκελή, χωρίς ρίμα και ρυθμό με εκφράσεις και υποκείμενα νοήματα, τα οποία δεν ακουμπάνε την παιδική προσληπτικότητα. Πρόχειροι στίχοι αρκετοί από αυτούς χωρίς ύπαρξη νοήματος. Μοναδική έγνοια του δημιουργού η ανεύρεση λέξεων που θα βοηθήσουν στην ομοιοκαταληξία, με αποτέλεσμα να οδηγείται σε κάποια σημεία σε ανόητες εκφράσεις όπως: βλέπω τη μαμά μου να τρώει νύχια, ερμηνεύει ορείχαλκο. Σχεδόν παντελής απουσία της στίξης σε όλο το έργο. Συλλογή άτεχνη και σε πολλά σημεία άσκοπα φλύαρη και δυσνόητη. Η ρίμα παράτονη και προβληματική (π.χ. κόρες-αλέκτορες, σκαντζόχοιρος-χήρος, κουτσός-μούτσος). Υπάρχουν ασυνταξίες (π.χ. «Τα

ποιήματα – τα δικά μου τέκνα / ένα-ένα με ξεχνά») και ορθογραφικά λάθη ανεπίτρεπτα για έργο που συμμετέχει σε λογοτεχνικό διαγωνισμό (π.χ. Άβησσο, σφυχτά κ.ά.) *Κάποιες εκφράσεις αποπνέουν σκληρότητα, κάτι που δεν συνάδει με τον τίτλο της συλλογής.*

2. Σαν μεγάλωσε η Γιολάντα - Καλοκαίρι

Ένα έμμετρο, ευφάνταστο παραμύθι, με ρυθμό, μέτρο και άψογη ομοιοκαταληξία. Πλούσιο σε εικόνες και δράση προσφέρεται για δραματοποίηση, δραστηριότητα που αγαπούν πολύ τα παιδιά. Διαφορετικά κουράζει, λόγω της έκτασής του και η προσοχή τους διασπάται. Δεν είναι συλλογή ποιημάτων σε καμία περίπτωση. Ωστόσο εντυπωσιάζει η άρτια τεχνική στο στίχο επί τόσο μακρόν. Δεν αναδίνει όμως γλύκα ή μαγεία ή τρυφεράδα που περιμένει κανείς να γευτεί, διαβάζοντας παιδική ποίηση.

3. Ο Κύκλωπας και άλλες ιστορίες - Βασιλικός

Δεν υπάρχει θεματική ανανέωση στη συλλογή, η οποία χωλαίνει στη στιχοπλοκή και σε πολλά σημεία απουσιάζουν το μέτρο και ο ρυθμός. Σε κάποια σημεία η γλώσσα είναι αντιποιητική, με αδόκιμες εκφράσεις. (π.χ. Ρε γάτο δε γουστάρω, απ' το μπαλκόνι θα φουντάρω). Ούτε η θεματολογία εντυπωσιάζει, ούτε η τεχνική, ούτε η ομορφιά της γλώσσας κερδίζει. Χρειάζεται πολλή δουλειά ακόμα μέχρι να μπορούμε να πούμε ότι ο «Βασιλικός» γράφει ποιήματα. Θα λέγαμε συγκαταβατικά, ότι σκαρώνει στίχους και μάλιστα ατέχνους. Κάποια από τα ποιήματα της συλλογής είναι περισσότερο προσεγμένα. όμως γενικά χρειάζονται περισσότερη επεξεργασία ώστε να δώσουν ένα καλό αποτέλεσμα. Υπάρχουν επίσης, προβλήματα στη στίξη και σε κάποια σημεία παρατηρείται επανάληψη λέξεων και άσκοπη χρήση υποκοριστικών, ευτυχώς, όχι εκτεταμένα. Πολλά λάθη απροσεξίας (π.χ. στη τρελή χαρά, ο βαρύς χειμώνα, στην κάρδια μ', έξη φίλοι κ.ά.) που μαρτυρούν προχειρότητα. Η ρίμα σε πολλά ποιήματα αναλώνεται σε υποκοριστικά και δεν είναι πάντα πετυχημένη (φεγγάρι-σαλπάρεις, χαλί-τιβί κ.λ.π.). Καταλήγοντας, έχουμε εδώ *αδύναμη γραφή, αδόουλετο μέτρο και ανομοιοκαταληξία, έλλειψη πρωτοτυπίας, πολλές εκφράσεις κλισέ, σε μία συλλογή που δεν ανταποκρίνεται ακριβώς στον τίτλο της.*

4. 25 χαϊκού για παιδιά

Τσερκένι

Συλλογή καλογραμμένη, από δημιουργό, ο οποίος γνωρίζει το είδος αυτής της ποιητικής γραφής, με ποιήματα γεμάτα χρώματα και ζωγραφιές και θέματα παρμένα από τη φύση. Δεν μπορούμε βεβαίως να την προσδιορίσουμε ως «25 ποιήματα». Ωστόσο είναι τόσο πετυχημένα, τόσο όμορφες και τρυφερές οι εικόνες που αναδύονται έτσι ποιητικά και υπαινικτικά. *εμπνευσμένα από τη φύση στις 4 εποχές, στιγμιότυπα ποιητικής φαντασίας που εστιάζουν στην ομορφιά των εικόνων και θα μπορούσαν να είναι ζωγραφιές. Αρκεί αυτό για να τα κάνει ξεχωριστά;* Κάποια χρειάζονται λίγη δουλίτσα ακόμη, για να τα χαρακτηρίσουμε ως δροσερά, ανάλαφρα χαϊκού για παιδιά. Όπως είναι γνωστό, στα χαϊκού ο μικρός αριθμός των λέξεων πρέπει να αντισταθμίζεται από τη ζωντάνια, το χρώμα και τη δύναμη της φαντασίας που τις ντύνουν. Γι' αυτό οι εικόνες, που συνήθως αναφέρονται στη φύση και στις εποχές, πρέπει, παρά την απλότητά τους, να μπορούν να σε απογειώσουν. Πέρα απ' αυτό, υπάρχουν και κάποιες τεχνικές αστοχίες, καθώς σε μερικά χαϊκού δεν τηρείται ο κανόνας των 5-7-5 συλλαβών, αλλά ο πρώτος στίχος έχει 6 συλλαβές (Σαν κίτρινα άνθη / κρέμονται απ' τα κλαδάκια / δύο πεταλούδες) ή ο δεύτερος στίχος έχει 8 συλλαβές (π.χ. Σκαρφαλώνουνε / οι ανεμώνες στις πλαγιές/ να δουν άνοιξη).

5. Με ένα ποίημα αφορμή

Πίκολο

Δεν φέρνει καινούριο αέρα αυτή η συλλογή. Έχει ύφος παλιάς κοπής και ποιήματα εκτεταμένα και κουραστικά, με αδύναμο στίχο σε πολλά σημεία. Λείπει το ξάφνιασμα και η έκπληξη. Υπάρχουν κάποιοι όμορφοι στίχοι αλλά αυτό δεν αρκεί. Αρκετά από τα ποιήματα της συλλογής είναι άτεχνα, πλατειάζουν ενώ απουσιάζει το εσωτερικό

δέσιμο και η νοηματική συνοχή. Ο δημιουργός γνωρίζει τον μηχανισμό της ποίησης, χρειάζεται να δουλέψει περισσότερο τα έργα της συλλογής ώστε να προσφέρει στα παιδιά πιο περιεκτικά και με σαφή νοήματα ποιήματα, πιο καλλιεργημένα και ανάλαφρα αισθητικά, με ανανεωμένη και όχι τετριμμένη θεματολογία ώστε να αγγίζουν τις καρδιές των μικρών αναγνωστών. Διαφορετικά, πρόκειται περί στιχοπλοκής κι όχι ποίησης. Δεν διακρίνονται για αρτιότητα και μέτρο. Αν και τα διέπει ένας γοργός ρυθμός, η ποίηση πρέπει να μεταφέρει τον αποδέκτη της σε πιο ανεβασμένες, πιο γοητευτικές σφαίρες. Εδώ, αυτό δεν επιτυγχάνεται. Επιπλέον, παρατηρείται χρήση κάποιων αδόκιμων λέξεων ή εκφράσεων, όπως πριβέ, μπούζι, χόντρυνε η μαμά απ, τα πολλά φαγιά. Μερικά, είναι χαριτωμένα, τρυφερά ποιήματα, που ζωγραφίζουν με γλώσσα γλαφυρή όμορφες εικόνες και παιδικές εμπειρίες. Το μέτρο όμως σε πολλά σημεία ξεφεύγει αισθητά, ενώ και η ομοιοκαταληξία δεν είναι πάντα προσεγμένη (π.χ. ονειρική – πολύ, παραθύρι – παιχνίδι κ.ά.). Φιλότιμη προσπάθεια, που αποπνέει το «άρωμα» μιας παλαιότερης εποχής και δεν έχει επαφή με τα σύγχρονα δεδομένα της ζωής των παιδιών. Τα υποκοριστικά αφθονούν.

6. Αξίες και θετικά συναισθήματα

Νέμεα

Περισσεύουν οι βαρύγδουπες εκφράσεις, χωρίς συνοχή. Ο/Η δημιουργός, προσπαθεί μάταια να εντυπωσιάσει, με εικόνες και νοήματα ανάκατα, που δεν συνιστούν ποίηση. Επίσης, ο ξεπερασμένος διδακτισμός δεν ακουμπάει την παιδική ψυχή. Ο ρυθμός και η αρμονία απουσιάζουν. Δείγμα<Υπευθυνότητα><Τόλμη>. Τα συναισθήματα, σαν θέμα συλλογής, ιδιαίτερα για παιδιά, χρειάζονται χειρισμό ο οποίος να στηρίζεται σε λεπτές ισορροπίες. Ο τίτλος, είναι άχαρος! Έχει κάτι από διδακτισμό αυτή η συλλογή, που δεν θα το λέγαμε άρωμα. Στοχεύει στο να μάθει στα παιδιά και όχι στο να τους προσφέρει την τέρψη μιας όμορφης ανάγνωσης. Δίνονται πρόχειροι, άτεχνοι στίχοι με άσκοπες επαναλήψεις λέξεων ή φράσεων και αρκετά ποιήματα σε πρωτοπρόσωπο πομπώδες ύφος, ενώ άλλα σε δεύτερο πρόσωπο έχουν έντονα προστακτικό ύφος και κουράζουν τον αναγνώστη. Το περιεχόμενό τους χαρακτηρίζει ένας «βομβαρδισμός» από ιδέες και διαταγές, ξένες προς την παιδική ηλικία αλλά και προς μια γνήσια ποίηση. Απουσιάζει η δροσιά και η φαντασία. Ο δημιουργός μέσα από αυτά εκφράζει την αγωνία του για έναν καλύτερο κόσμο αλλά τα μέσα που χρησιμοποιεί δεν στοιχειοθετούν ποίηση εμπνευσμένη και μάλιστα με αποδέκτες τα παιδιά. Αν υπάρχει κάτι που εγγυημένα απωθεί τα παιδιά είναι ο διδακτισμός, ο οποίος περισσεύει σ' αυτή τη συλλογή, που επιχειρεί, με φλύαρες, απλοϊκές και τετριμμένες γενικολογίες και αφόρητη κατάχρηση των λέξεων «αγάπη» και «αγαπώ», να δώσει συμβουλές ζωής. Πέρα από τη χαμηλή ποιητική της αξία (μέτρο που χωλαίνει, ρίμα προβληματική που αλλού υπάρχει και αλλού εγκαταλείπεται), δεν νομίζω ότι ποιήματα όπως η «Πολιτότητα» ή η «Ενσυναίσθηση» είναι κατάλληλα για παιδιά του δημοτικού. Και δεν λείπουν τα ορθογραφικά λάθη (πρωτού, ότι λες, ευγενείς να είσαι κ.ά.) Ένα ωραίο θέμα, αλλά πολύ απαιτητικό, με αδύναμη, αδόκιμη γραφή. Έλλειψη φρεσκάδας, φαντασίας, σύνδεσης με τη σύγχρονη ζωή, τις ανάγκες και τα βιώματα των σημερινών παιδιών. Συνεχείς επαναλήψεις, πολλές εκφράσεις κλισέ σαν παραγγέλματα.

7. Μαγικό ταξίδι

Δούρειος

Χρειάζεται αρκετή δουλειά, προσοχή στη στιχοπλοκή και στη χρήση των λέξεων. Διάσπαρτοι στίχοι εδώ και κει έχουν μια τρυφεράδα, χάνουν όμως το νόημά τους στη σύνδεση με τους επόμενους. Άστοχη προσπάθεια για ομοιοκαταληξία (Αερόστατο/Θαλασσινά μυστικά). Κάτι πήγε να πει και δεν κατάφερε να το ολοκληρώσει.. Αρκετά από τα δημιουργήματα της συλλογής είναι άρτια και τα διακρίνει πρωτοτυπία, ευαισθησία, τρυφερότητα. Σε κάποια όμως από τα υπόλοιπα ποιήματα χρειάζεται περισσότερη δουλειά ώστε να δώσουν πιο σαφή και δεμένα μεταξύ τους νοήματα. Σε κάποια υπάρχει διδακτισμός. Το μέτρο συχνά πάσχει (π.χ.

στο ποίημα «Οι λέξεις»), η ρίμα δεν είναι πάντα πετυχημένη (π.χ. πανί-διαβεί, καρδιά-μπροστά, τσέπη-προσέχει κ.ά.) και μολονότι η χρήση της γλώσσας είναι σε γενικές γραμμές σωστή, υπάρχουν σποραδικές λέξεις που μάλλον δεν έχουν θέση σε ποιήματα για παιδιά του δημοτικού (π.χ. αλώβητο, ραστώνη, ονομάσθη κ.ά.). *Το περιεχόμενο της συλλογής δεν συνάδει με τον τίτλο της. Δεν υπάρχει «μαγεία» στη γραφή αυτή που περιέχει πολλές επαναλήψεις, τυποποιημένη θεματολογία, καμία έκπληξη. Οι ομοιοκαταληξίες χρειάζονται πολλή επιμέλεια. Φράσεις στη σειρά με ευκαιριακή ρίμα δεν συνιστούν ποίημα... Υπάρχει βεβαίως μια εκφραστική ευχέρεια και ορισμένα ποιήματα είναι όντως πολύ καλά (όπως η «Ανοιξιάτικη ευχή» ή ο «Γαλάζιος καθρέφτης»), δεν αρκούν όμως, για να κριθεί η συλλογή στο σύνολό της άξια διάκρισης.*

8. Παιδικά τραγούδια

Τσιν

Μάλλον παρερμηνεύτηκε η προκήρυξη του διαγωνισμού μας. Η συλλογή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως συνεχές παραλήρημα, χωρίς νόημα και τεχνική και φυσικά χωρίς σχέση με παιδική ποίηση. Ανούσιοι στίχοι, κάποιιοι με παιχνιδιάρικη αλλά και σκωπτική διάθεση ανακατεμένη με στοιχεία έντονου πεσιμισμού και μηδενισμού αλλά και κακού σουρεαλισμού. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να μιλήσουμε για παιδική ποίηση. Σε αρκετά σημεία χάνονται τα ανώτερα αισθήματα και καταπνίγεται το συναίσθημα ενώ γενικά βρίσκονται μακριά από τις ανάγκες και την ψυχosύνθεση των παιδιών. Υπάρχουν λέξεις που δεν συνάδουν με την παιδική ηλικία: μάσα, πορτοφόλα, κουρσάρα, βερεσέ, Από τα τραγούδια της συλλογής, τα περισσότερα είναι εντελώς ακατανόητα, όπως το πρώτο και το όγδοο, άλλα απλώς ανόητα, όπως η «Οικογένεια Μπούα» (θεωρείται ποίηση τώρα ένα άσκοπο κατεβατό στίχων όπως «Ο Μπούας και η Μπούαινα / και το μικρό Μπουάκι / μπήκανε στο μπουάμαξο / βγήκαν στον μπουόδρομο / πήγαν στα μπουομαγαζιά / να πάρουν μπουοδώρα...») κι άλλα δεν έχουν καμία θέση σε συλλογή για παιδιά του δημοτικού (όπως το «δημοτικούλι»). Άναρχο μέτρο και η ρίμα από επιεικώς προβληματική έως ανύπαρκτη. «*Ανορθόδοξη*», *ακατάσχετη χρήση υποκοριστικών, απουσία ειρμού και κεντρικού στόχου στη συλλογή, ακατάλληλες για παιδιά εκφράσεις. Φλυαρία, σύγχυση, αδόουλετη ομοιοκαταληξία. Δεν υπάρχουν τίτλοι στα ποιήματα, μόνο χαρακτηρισμοί όπως «τραγουδάκι», «ποιηματάκι»...*

9. Λέξεις, σκέψεις, φαντασία, μια αλήθεια, κάποια αστεία

Ονειροδύτης

Φιλότιμη προσπάθεια, η οποία δείχνει πως ο/η δημιουργός έχει δυνατότητες τεχνικά. Χρειάζεται όμως, προσοχή στις λεπτομέρειες για να μην χάνει ο στίχος την αρμονία και τον ρυθμό. Τα σοφίσματα με τα ζώα δεν πείθουν και το χιούμορ τους καταλήγει χλιαρό. Δείγμα (Σπάνια συνάντηση <Τιγροπεριέργεια>). Αρκετά από τα ποιήματα είναι φλύαρα και άτεχνα, χωρίς εσωτερικό νοηματικό δέσιμο και κεντρική ιδέα, με κοινότυπες εκφράσεις και στίχους που αναζητούν την ομοιοκαταληξία ενώ νοηματικά είναι αδύναμοι και ασαφείς. Υπάρχει έντονη φαντασία αλλά χρειάζεται πολύ δουλειά ακόμη στον ρυθμό και στην σαφήνεια των νοημάτων για να καταφέρουν να δώσουν άρτια και δροσερή ποίηση για παιδιά. Το επίθετο βαρβάτη αδόκιμο. Ξεχωρίζει το ποίημα: *Ιστο-ρία Με πολύ θετική ματιά, θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για μια αξιόλογη προσπάθεια, με αρκετά καλά από τεχνική άποψη τα περισσότερα ποιήματα, μαζί και μερικά χαϊκού, ποικίλη θεματολογία και ευρηματικό παιχνίδι με τις λέξεις στην 4^η ενότητα. Προσεγμένη τεχνική, θέματα καθημερινά, αλλά δοσμένα τρυφερά και κομψά και αιφνιδιαστική η απλότητα και ταυτόχρονα η μαστοριά του στίχου. Δεν χαρακτηρίζονται όμως από την ίδια ποιότητα, φρεσκάδα και πρωτοτυπία όλα τα ποιήματα της συλλογής· μερικά είναι απλώς αδιάφορα (π.χ. «Σπάνια συνάντηση» ή «Μια δύσκολη απόφαση»). Πρόκειται, για μια ενδιαφέρουσα συλλογή όπου εντοπίζονται σπίθες δημιουργικής γραφής και φαντασίας που όμως δεν αρκούν για ν'*

ανάψουν τη φωτιά της συγκίνησης. Χρειάζεται πολλή επιμέλεια το μέτρο και η ομοιοκαταληξία.

10. Είκοσι πέντε ποιήματα από το ζουγκλοδάσος

Nerianna

Πιθανότατα εδώ ταιριάζει η παροιμία «Όλες η μέλισσες δεν κάνουν μέλι». Ο Λάκης ο σκυλάκης, η Αργυρώ το καγκουρά, και ο Ρούλης ο ελεφαντούλης, όνομα και ζώο ταιριαστό ηχητικά, έχουν προ πολλού κουράσει. Βρίθει η παιδική λογοτεχνία από ατυχείς απομιμήσεις. Περιέχει φαντασία και χιούμορ η συλλογή, αλλά δυστυχώς αυτό δεν φτάνει. Προσπαθεί φιλότιμα να κάνει χιούμορ, στίχο, ρήμα και κυρίως να δώσει πνοή; Αν ναι, τότε παραμένει στην προσπάθεια. Γιατί αν και δίνει παραμυθοποιημένα γεμάτα φαντασία και εικόνες, σε αρκετά σημεία πλατειάζουν χωρίς ουσιαστικό λόγο, τα νοήματα χρειάζονται καλύτερο δέσιμο μεταξύ τους, υπάρχουν στίχοι με νοηματική ασάφεια και πομπώδες ύφος. Το μέτρο που συνοδεύει τους στίχους, συχνά παρουσιάζει αταξίες. Απαραίτητη η αισθητική επεξεργασία και βελτίωσή τους ώστε να δώσουν ένα πιο καλό αποτέλεσμα. Η κεφάτη διάθεση και οι χιουμοριστικές (αλλά όχι πάντα πετυχημένες) έμμετρες ιστορίες με πρωταγωνιστές ζώα του δάσους δεν αρκούν για να διακριθεί η συγκεκριμένη συλλογή, καθώς το ποιητικό της εκτόπισμα είναι μικρό. Το μέτρο παραπαίει (π.χ. «ΜΗΝ (πατάς εκεί)! ΝΑ!/ Από κει βγήκε το όνομα / της Μίνας μας, παιδιά» ή ολόκληρο «Το σκυλάκι που νιαούριζε»), η ρίμα υποφέρει (π.χ. γαλήνιο-περύγιο, ξανά-σκανταλιά, μουσκίδι-κολύμπι κ.ά.) και οι επεξηγήσεις μέσα από τις παρενθέσεις δεν έχουν να προσθέσουν και πολλά πράγματα. *Πρόκειται κυρίως για λεξοπαίχνιδα με πινελιές χιουμοριστικής γραφής. Η γραφή άλλοτε τριτοπρόσωπη και περιγραφική, άλλοτε πρωτοπρόσωπη, άλλοτε διαλογική, προσπαθεί να γίνει και θεατρική. Το λίγο απ' όλα μάλλον προκαλεί σύγχυση. Οι παρενθέσεις περιττές, προς τι η επεξήγηση – έτοιμη τροφή; Άφθονα υποκοριστικά, ο τίτλος «ζουγκλοδάσος» αδόκιμος...*

11. Παιδικό σκορ

Θυμέλη

Η συλλογή αποτελείται, από ένα σύνολο τυποποιημένων ποιημάτων, με συνηθισμένα θέματα και γραφή άτεχνη (Ο δάσκαλος μπαμπάς/Γιορτή της μανούλας) . Για ρίμα, ας πούμε ότι κάπου-κάπου τα μπαλώνει. Για μέτρο ούτε συζήτηση, για ελεύθερο στίχο δεν θα λέγαμε ότι διαθέτει έστω τη δυναμική ή την ανάταση. Με άλλα λόγια, κάνει μια προσπάθεια για ποιητική απόδοση νοημάτων που όμως πέρα από την -σε αρκετά σημεία- εύρεση σωστής ομοιοκαταληξίας, οι στίχοι σε μεγάλο βαθμό είναι πρωτόλειοι, ξύλινοι, χωρίς τέχνη, με προβλήματα στο μέτρο. Στο περιεχόμενό τους υπάρχουν ασάφειες και γενικότητες σε κάποια σημεία. Η θεματολογία κοινότυπη και χλιοειπωμένη. Άτεχνα στιχάκια, με ατέλειες στο μέτρο (π.χ. «Η καλή μηλιά» ή «Κύλησε το παραμύθι») και στη ρίμα (π.χ. μαύρο-κουράγιο, παραμύθια-σπίτια). Πέρα από γλωσσικά φτωχή, η συλλογή μοιάζει να μην έχει να πει τίποτα καινούριο και συχνά γίνεται υπερβολικά απλοϊκή (π.χ. «Θεούλη σε παρακαλώ πολύ / να μην υπάρχουνε φτωχοί. / Να μην πεινάνε τα παιδιά / κι όλοι να 'χουν καλή καρδιά»). Θέματα συνηθισμένα, λόγια χλιοειπωμένα. Μια πολύ μέτρια προσπάθεια, με *αδύναμη γραφή, εκφραστικές αστοχίες, τυποποιημένη και άνευρη θεματολογία. Θυμίζει στιχάκια ημερολογίου.*

12. Στον κουβά...στο παρά πέντε

Χρίσμα

Εξακολουθεί να υπάρχει η λαθεμένη εντύπωση πως το παιδικό ποίημα, το χαρακτηρίζουν τα υποκοριστικά! Η παρούσα συλλογή, τηρεί κατά γράμμα αυτόν τον παλιομοδίτικο κανόνα, με αποτέλεσμα να γίνεται κουραστική και εντελώς αδιάφορη. Αν συνυπολογιστεί η μετρική αταξία και τα μπερδεμένα νοήματα, δεν έχει πιθανότητα να κερδίσει το ενδιαφέρον των παιδιών. (π.χ. Ποδαράκια><Η Τασία το τασάκι). Κάποια ποιήματα συμπαθέστατα-κάποια κακότεχνα. Θέλει δουλειά πολύ. Αν το «Χρίσμα» επικοινωνήσει μαζί μας, θα λάβει τις επεξηγήσεις που ίσως βοηθήσουν σε

πιο στρωτή γραφή στο μέλλον. Για χρίσμα ποίησης πάντως, ούτε λόγος. Παίξιμο με τις λέξεις, στίχοι σουρεαλιστικοί με αρκετές ασάφειες, ελλιπής στίξη. Νοήματα και σκέψεις που κάνουν κοιλιά, χωρίς δέσιμο, με αποτέλεσμα να καταντούν κουραστικά. Σε κάποια σημεία υπερβολική χρήση υποκοριστικών και λέξεων που, καθώς επαναλαμβάνονται, αδυνατίζουν την αξία των στίχων. Κάποια από τα ποιήματα δεν είναι παιδικά. Υπάρχουν κάποιοι όμορφοι, δουλεμένοι στίχοι αλλά όχι ολόκληρο ποίημα. Μετριότατη συλλογή. Ο ρυθμός και το μέτρο δεν τηρούνται πάντα με συνέπεια (π.χ. «Να οι σαλατομαχίες! / Πού κατέληξαν λοιπόν; / Δύο όμορφες σαλάτες, / να'ναι τώρα στον κουβά.. / με το ληγμένο το ζαμπόν!»). Αδούλευτη και άτεχνη η ρίμα (π.χ. όνειρο-θόρυβο, κομφετί-πανί, έδαφος-κένταυρος). Ποίηση για παιδιά δεν σημαίνει να αραδιάζουμε απλώς με τη σέσουλα τα υποκοριστικά (χελιδονοπουλάκι, κλαδάκι, σπιτάκι, πυρετούλης, θερμομετράκι, ελαττωματάκι...). Θεωρείται, δηλαδή, ποίημα ο «Πυρετούλης»; Ας μην υποτιμούμε τους μικρούς αναγνώστες! Υπάρχουν τέλος και αρκετά ορθογραφικά λάθη (π.χ. διάλλειμα, συνεφούλια, ρεβύθι, γάμα) που μαρτυρούν προχειρότητα. *Εκφραστική αστάθεια, άτεχνη ρίμα, άφθονες επαναλήψεις, στερεότυπα, πολλά περιττά υποκοριστικά. Με τα -άκια και τα μάκια δεν γράφεται ποίηση, μόνο στιχάκια...*

13. Ένα περιβόλι με... ποιήματα

Φαίδρα

Με άτεχνη ρίμα, θέματα όπως η φύση, η οικογένεια, η θρησκεία, η πατρίδα, τα συναισθήματα, μπερδεύονται σε ποιήματα χωρίς νοηματική συνέχεια. (π.χ. μία γεύση μια ιδέα, για να κατεβεί η γαία / κάθε πληγή που δάγκασα, με τη σκιά την πάφλασα). Εκεί που λες ότι διαβάζεις κάτι καλό, ξεπετάγεται κάποια λέξη που δείχνει προσπάθεια να χωρέσει, ακόμα και όταν δεν ταιριάζει Αχ Φαίδρα! Δούλεψε λίγο ακόμα, καλή μου κι έχεις δυνατότητες αν μελετήσεις. Αρκετοί στίχοι είναι ξένοι μεταξύ τους, χωρίς νοηματικό δέσιμο, ασαφείς και αφελείς κοινότητες εκφράσεις, ύφος πομπώδες, θεματολογία συνηθισμένη. Χαρακτηριστικά που είναι αποτρεπτικά για το ενδιαφέρον των παιδιών. Αδόκιμες εκφράσεις, που εννοείται χρειάζεται να αποφεύγονται, διάσπαρτες στους στίχους: γυαλάκιας, χάνος, φόλας, καζούρα. Απλοϊκά ποιήματα με πολλές ασάφειες, τετριμμένες γενικολογίες και αντιφάσεις. Αμήχανη και αφύσικη η γλώσσα, διάσπαρτη με λέξεις της καθαρεύουσας που θα μπέρδευαν τους μικρούς αναγνώστες (π.χ. ταλανίζει, γαία, ολοσχερώς, μελωδώ, εσυλλογίσθη, ουδείς). *Μυθολογία, παράδοση, ιστορία, κύκλος του χρόνου, σχολική και οικογενειακή ζωή, όλα εκφρασμένα με τρόπο διδακτικό, αναμενόμενο, τυποποιημένο. Ο στίχος θέλει δουλειά.*

14. Χαϊκού σαν μια κουταλιά γλυκού

Αυτονόη

Άλλη μία συλλογή, η οποία αντλεί τα θέματά της από τις φυσικές ομορφιές. Έχει ευχέρεια διαχείρισης της συγκεκριμένης ποιητικής γραφής και τα καταφέρνει ακολουθώντας τους κανόνες της, να δώσει όμορφα χαϊκού. Όντως γλυκαίνει τον αναγνώστη αυτή η τρυφερή συλλογή που μοσχομυρίζει φρεσκάδα. Μικρή πινελιά τέχνης, το καθένα τους, συνθέτουν έναν πίνακα ήρεμο / παιχνιδιάρη / αθώο! Ποιήματα υπαινικτικά, λιτά, μαγικές φωνούλες με βάθος, εικόνες που διαδέχονται η μία την άλλη ψιθυριστά, μιλούν στην καρδιά των παιδιών γεμίζοντας την ανώτερα αισθήματα, ρυθμό και αρμονία. Χαριτωμένα και τεχνικά άρτια, ωστόσο δεν δείχνουν να έχουν κάτι νέο να πουν. Με 2-3 εξαιρέσεις, η αίσθηση που αποκομίζεις είναι ότι τα έχεις ξαναδιαβάσει. *Εύστοχος ο τίτλος της συλλογής, εικόνες από τη φύση δοσμένες με απλότητα, χωρίς ωστόσο κάποια πρωτοτυπία.*

15. Τα πρώτα μου ποιήματα στο νηπιαγωγείο

Διώνη

Λείπει η πρωτοτυπία, η σύγχρονη ματιά και πάσχει ως προς το μέτρο και τον ρυθμό. Τα υποκοριστικά και ο διδακτισμός σε βαθμό υπερθετικό. (βλέπε: Η τρελοκοτσιδού, Η μελιντζάνα και το κολοκύθι> Αν μιλούσαμε σκληρά, θα λέγαμε πως η στιχοπλοκή είναι

αφελέστατη και αφήνει αδιάφορο τον αναγνώστη-παιδί και εκνευρίζει τον αναγνώστη-γνώστη. Ορισμένοι παρερμηνεύουν τους στόχους της ποίησης για παιδιά, θεωρώντας ότι μπορούν να γράψουν αζύγιαστα. Αν βλέπαμε μόνο τα καλά στοιχεία, θα λέγαμε πως έχουμε εδώ, ποίηση παραδοσιακή με ρυθμό και ομοιοκαταληξία, πως υπάρχει τρυφερότητα, ρυθμός αλλά κάπου χάνεται μαζί με το μέτρο. Τελικά, οι στίχοι είναι πρόχειροι, άτεχνοι και σε αρκετά σημεία ασαφή τα νοήματα. Χρειάζεται να δουλευτούν περισσότερο, να δώσουν στο παιδί τη χαρά και το ξάφνιασμα του καινούργιου, του φρέσκου και να προσφέρουν πιο άρτια και μεταξύ τους δεμένα νοήματα. Σε πολλά σημεία απουσιάζει η στίξη. Υπάρχουν αδόκιμες εκφράσεις: συνεχίζεις τον χαβά, θα βράσεις στο ζουμί σου. Προχειρογραμμένα και άτεχνα μοιάζουν τα περισσότερα ποιήματα αυτής της συλλογής. Προβληματική η ρίμα (ποτίστρα-βρωμίτσα, ξανά-χασιά, αέρας-πέρα): το ίδιο και το μέτρο («Όλα τα ζώα αναστατώνει / μέσα και έξω απ' το νερό / βρεκεκέξ ακούνε όλοι / και φεύγουνε μόλις στο λεπτό»). Και σίγουρα δεν μπορούν να διεκδικήσουν ποιητικές δάφνες στιχάκια όπως «Τσίου τσίου το πουλάκι / φτερουγίζει στο κλαδάκι» και υπερβολές του τύπου «Κουβερτούλα μου χρυσή / είσαι σα μαμά μοναδική» (!!!). *Αδύναμη γραφή, στερείται πρωτοτυπίας, διδακτισμός, αφθονία υποκοριστικών. «Ο ήλιος και ο αέρας» έχουν τον ποιητή τους, προς τι η... διασκευή;*

17. Παιδική ανθολογία

Λιβελούλα

Έχει μία εμμονή με το απόστροφο η Λιβελούλα, που της χαλάει το μέτρο δίχως λόγο. Με μερικές υποδείξεις/επισημάνσεις/διορθώσεις και με κάμποση μελέτη, θα δώσει πολύ ωραία αποτελέσματα. Μ' άλλα λόγια έχει δυνατότητες αλλά δεν έχουν ωριμάσει επαρκώς. Προς το παρόν, αρκετά από τα ποιήματα παραμένουν άτεχνα και η γραφή *αδύναμη*, δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες των παιδιών και παραμένοντας θεματικά και υφολογικά, σε παρελθόντα χρόνο. Τεχνικά ατελής, με λεξιλόγιο φτωχό. (π.χ. Ένα-ένα τα γατσούλια, τρώνε μ' ανοιχτά τσαούλια). Τα διακρίνει προχειρότητα στον στίχο που πολλές φορές γίνεται βαρετός, καθώς την ροή του ποιήματος καθοδηγεί η προσπάθεια για στιχοπλοκή και όχι το σαφές και στοχευμένο νόημα. Απουσιάζει η δροσιά και η πηγαία τέχνη, στοιχεία που θα τραβήξουν την προσοχή του παιδιού, θα το καλλιεργήσουν αισθητικά και ποιητικά. Απουσιάζει η έκπληξη και η καλοδουλεμένη γραφή. Κάποια από τα επίθετα που χρησιμοποιούνται είναι χωρίς βαρύτητα και δεν ακριβολογούν. Χρησιμοποιούνται αδόκιμες λέξεις: αριβάρω, μ' ανοιχτά τσαούλια, ευδοκιμάει, ντουνιάς. Η θεματολογία κοινή και βαρετή. Σίγουρα χρειαζόταν περισσότερη δουλειά.

18. Καλοκαιράκι

Πενθεσίλεια

Έμμετρες περιγραφές, με αναφορές σε αγαπημένα πρόσωπα (γιαγιά, παππούς, αδελφός και εικόνες από τη φύση και τις συνήθειες του γενέθλιου τόπου). Τα παιδιά δεν είναι εύκολοι ακροατές-αναγνώστες και ξεχνάμε ότι δύσκολα κερδίζονται. Τα υποκοριστικά κι εδώ περίσσια. Καταλήγουμε να έχουμε άτεχνα και αφελή τετράστιχα. Στίχοι φλύαροι, παιδαριώδεις, σκαρωμένοι πρόχειρα, χωρίς νοηματικό ειρμό και δέσιμο. Υπάρχει εμφανής διδακτισμός, συχνή αλλαγή ρυθμού και μέτρου, σαφής προσπάθεια για στιχοπλοκή που δεν είναι ικανή να δώσει αληθινή και εμπνευσμένη ποίηση. Η θεματολογία δεν παρουσιάζει κάποια φρεσκάδα. Ξεχωρίζει: το «Μπουγέλο». Θα μπορούσε να είναι μια δροσερή συλλογή που διαπνέεται από χαρούμενη διάθεση και αισιοδοξία, αλλά έχει σοβαρές ατέλειες τόσο στο μέτρο (π.χ. 2^η στροφή 3^{ου} ποιήματος) όσο και στη ρίμα (Ανδρέα-μέρα, γιαγιά-υλικά, θησαυρό-μυστικό), χάριν της οποίας, η δημιουργός οδηγείται σε λάθη («Ο κορδωτός αλέκτωρ / που τον φωνάζουν Έκτωρ»). Σε αρκετά σημεία, τα ποιήματα της συλλογής γίνονται αδέξια στιχορρήματα (π.χ. «Ο στόχος μας θα επιτευχθεί / καρότα αν βρούμε, τα πιο καροτί. / Σε αυτά θα βασιστεί / η γευστικότερη ωδή» ή «Παιχνίδια, βόλτες στον αέρα...

/ Τα μάτια μου περνούν ωραία!» ή «Μεγάλα μάτια με κοιτούν / της κουκουβάγιας με τιμούν»). Αν η Πενθεσίλεια ζητήσει συμβουλές, ευχαρίστως να της δοθούν, με πολλή αγάπη μάλιστα. Αλλά να προετοιμαστεί για το ότι θα είναι πολλές...

19. Μ' ένα ψέμα και μια αλήθεια

Μυθοπλάστης

Έχει γοργάδα, χιούμορ, εικόνες γεμάτες χρώματα και στίχο άψογο. Επαναλαμβάνεται όμως το ύφος σε όλη την έκταση της συλλογής και καταλήγει να κουράζει. Κάτι αρκετά τα καταφέρνει τον στίχο. Πρόκειται για μια κεφάτη συλλογή, με χιούμορ και ζωηρό ρυθμό. Τα θέματα και οι εικόνες, όμως, επαναλαμβάνονται και η ευρηματικότητα εξαντλείται στα παράδοξα και αντίθετα με τα οποία παίζουν πολλά από τα ποιήματα της συλλογής. Σε γενικές γραμμές, μέτρια η ποιητική αξία της (π.χ. «Γάτος με μεγάλα αυτιά / μου επήρε τα αυτιά, / από το νιαουρητό / λαχταρώντας φαγητό»). Και καλό θα ήταν ορισμένες λέξεις να προσαρμοστούν στους νέους ορθογραφικούς κανόνες που ισχύουν σήμερα (π.χ. νοιώθω, αυγά, τραίνα. *Γραφή με αρκετά χιουμοριστικά στοιχεία, φαντασία, ρυθμό, που χρειάζεται όμως πιο συγκεκριμένη στόχευση ως συλλογή και κάθε ποίημα να έχει ξεκάθαρη δομή, αρχή, μέση, τέλος. Μοιάζουν με μικρά, έμμετρα λεξοπαίχνιδα.* Η μυθοπλαστική ικανότητα του δημιουργού σε κάποια ποιήματα δίνει στίχους ανάλαφρους, γεμάτους φαντασία, με παιχνιδιάρικη διάθεση. Γενικά ο δημιουργός τα καταφέρνει στο ταίριασμα των στίχων όμως αυτό δεν είναι αρκετό. Χρειάζεται περισσότερη επεξεργασία για να προσφέρει την έκπληξη που χρειάζονται τα παιδιά. Κάποια ποιήματα παρουσιάζουν εσωτερική αλλαγή μέτρου. Αν και απέχει από την αρτιότητα, χρειάζεται δουλίτσα για να δώσει ώριμους καρπούς.

20. Είμαι παιδί

Στίχοι

Συναντούμε δεύτερη φορά ,αυτή τη συλλογή, πιθανόν με κάποιες αλλαγές. Είχαμε διαπιστώσει, τον εσωτερικό ρυθμό των ποιημάτων, την ευαισθησία, καθώς και την ανάδειξη σύγχρονων και καιρών θεμάτων, μέσα από τον ελεύθερο στίχο. Αποδέκτες τους, μάλλον οι μεγάλοι. Τα ποιήματα δεν είναι ισάξια. Σημαντικοί προβληματισμοί δείχνουν να αναδύονται μέσα από τις αράδες. Σταλάζει και χιούμορ ευπρόσδεκτο από τους μικρούς, λείπει όμως η τέχνη. Με εργαλείο κυρίως τον ελεύθερο στίχο ο/η δημιουργός προσπαθεί να μας δώσει τη ματιά του παιδιού για τον κόσμο. Τα πρώτα ποιήματα της συλλογής φαίνονται περισσότερο άρτια. Στα περισσότερα όμως υπάρχει μια προχειρότητα, μια βιάση, που δεν δίνει το επιθυμητό αποτέλεσμα και δε θα ικανοποιήσει τα παιδιά, που χρειάζονται νοήματα και μηνύματα καθαρά και σαφή καθώς και λόγο περισσότερο δεμένο και σύντομο. Δίνεται η εντύπωση πως τα σαφή και σύντομα νοήματα θυσιάζονται στην προσπάθεια για ομοιοκαταληξία. *Συχνά ενδιαφέρουσα γραφή, όπου ξεχωρίζουν τα ποιήματα που δεν έχουν ομοιοκαταληξία. Επιτέλους, θίγονται και κάποια σύγχρονα θέματα, όπως το προσφυγικό, το διαδίκτυο στη ζωή μας, η διαφήμιση. Ευαισθησία, «κρυφός» λυρισμός, φρεσκάδα, φαντασία, δείχνουν ότι είναι λίγος ο δρόμος ακόμα, μέχρι κάποια διάκριση. Να ψαχτεί λίγο και να συνεχίσει να δοκιμάζει, διότι διακρίνονται σαφείς δυνατότητες...*

21. Τα δύο κόκκινα μπαλόνια, του Fox

Μακροσκελή ποιήματα, ανιαρά και κουραστικά. Ο διδακτισμός κι εδώ παρών. Κάποιοι στίχοι άσχετοι και ακατάλληλοι για παιδιά. (π.χ. Μπαίνουν μες την εκκλησία για ν' αρχίσει η κηδεία και ο ασπασμός). Όταν το μέτρο πάει περίπατο, δίνοντας θέση στην αμετροέπεια, κάπου χάνεται η μπάλα. Με λύπη χρεώνουμε ως απαράδεκτες αυτές τις προσπάθειες χαρακτηρισμού ως ποίησης, κάποιον άτεχνο στίχων. Φλύαρα, μακροσκελή, ανιαρά, ποιήματα, που σε αρκετά σημεία τους είναι έκδηλος ο διδακτισμός με στίχους αφυολόγητους χωρίς ευαισθησία ή τρυφερότητα και ίχνος παιδαγωγικής. (Τα τρία γουρουνάκια). Η ρίμα είναι αδέξια και οι λέξεις αδόκιμες που δεν συμβαδίζουν με την τρυφερή ηλικία των παιδιών (Μαγκιά τους, αγριοφονάρα, βουτυρομπεμπέδες, ο Λάμπρος πάντα τη μαζώνει, χαζογελώντας, καψερός, ούλα,

ζωντόβολα, τσιριδοβολούν). (π.χ. «Μια φορά στη γειτονιά, / καθώς παίζαν τα παιδιά, / ένα αδέσποτο γατί / έκανε εμφάνιση»). Μέσα σε όλα τα θέματα που επέλεξε ο/η δημιουργός, να σου και μια... κηδεία. Το βρίσκει κατάλληλο για το συγκεκριμένο ηλικιακό κοινό; Παράλληλα δεν λείπουν οι γλωσσικές ακροβασίες (π.χ. «Νέα κόλπα, νέες σβούρες / σφουγγαριστικές / και στριφογυριστικές» ή «Τα Ροξοβουλουδάπελα / με τα μυαλά στα κάγκελα»). Η επιτροπή δεν μπόρεσε να βρει θετικά στοιχεία.

22. Μάνα

Μοναχικός

Όμορφος ο στίχος «αυτό το βλέμμα στο παραστράτημα μου, χίλια χαστούκια», δεν έχει όμως αποδέκτη το παιδί. Γενικότερα θα χαρακτηρίσουμε πολύ όμορφη ωδή στη μάνα, τούτα τα χαϊκού. Όμορφα, στρωτά και ...αγγιχτικά, με έννοιες και λεξιλόγιο που θα κατανοήσουν τα μεγαλύτερα παιδιά. Οι ενήλικες, ασφαλώς. Εκείνο που είναι συζητήσιμο, είναι το αν μπορούν να υπολογιστούν αυτοί οι στίχοι, ως συλλογή για μικρές ηλικίες. Το περιεχόμενό τους και ο πυκνός λόγος τους τα κάνει απαιτητικά για παιδιά Δημοτικού. Βεβαίως, είναι δουλεμένα, παρουσιάζουν τεχνική αρτιότητα. Απουσιάζουν όμως η στίξη και οι τόνοι, με αποτέλεσμα σε κάποιες λέξεις να υπάρχει δισημία. Ορθογραφικά λάθη ανεπίτρεπτα σε ποιητική συλλογή που διεκδικεί κάποια διάκριση (κλειεις, αγγαλια, φιλισω, βλέμα, τα ψυχουλα, αφουγγραστείτε). Αυτό, δείχνει μια γενικότερη προχειρότητα. Ας το προσέξει ο διαγωνιζόμενος.

13. Βραβείο Εικονογράφησης, Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς

1. Το όνειρο της Άννας, Άρτεμις

Υπάρχει έλλειψη σχεδιαστικής δεξιότητας, σκληρές γραμμές με αποτέλεσμα να γίνεται κραυγαλέα η συναισθηματική του αποτύπωση. Το χρώμα δεν λειτουργεί καλά, «λασπώνει» τη σύνθεση και χρειάζεται περισσότερη επαφή με το σχέδιο. Ο/η εικονογράφος μας μεταφέρει σ' έναν κόσμο φανταστικό, μοναχικό και τρυφερό και μας δίνει ραντεβού για μια καινούργια συνάντηση, σύντομα, με ωριμότερα έργα.

2. Σώζοντας τη γοργόνα, Δηάνειρα

Υπάρχει έλλειψη σχεδιαστικής δεξιότητας. Μοιάζει σαν κακή αντιγραφή. Μηδενική ανάδειξη του χρώματος. Καμιά εικονογραφική- αφηγηματική διάθεση στην σύνθεση. Είναι εμφανές ότι στόχος της Δηάνειρας είναι η απλότητα στη γραμμή, στο χρώμα και στα υλικά, ώστε να αναδεικνύονται οι πρωταγωνιστές. Χρειάζεται μεγαλύτερη πλαστικότητα-ευλυγισία στη γραμμή, πράγμα που κατακτιέται με συνεχή εξάσκηση και αναζήτηση κάποιων άλλων υλικών, πέρα από τα ξυλομόλυβα, που θα αναδείξουν τις εικόνες.

3. Μόνο εσύ μπορείς, Έφηβος

Υπάρχουν προβλήματα στον σχεδιασμό. Ατονία στην χρωματική γκάμα. Προβληματική μετάδοση του συναισθήματος και μονοτονία της σύνθεσης. Τα πέντε έργα μάς μεταφέρουν ένταση συναισθημάτων, με τη δυναμική της γραμμής και την επιλογή των χρωμάτων. Το σύνολο είναι μια πρώιμη εργασία, ωστόσο υποσχόμενη.

13. Βραβείο Αγγελικής Βαρελλά

Μαθητικό περιοδικό ή εφημερίδα (η εφημερίδانا εμφανίζει περιοδικότητα στη διάρκεια μιας σχολικής χρονιάς) **μαθητών Α/θμιας εκπαίδευσης.**

1. Η τάξη μας σε δράση, εφημερίδα Β2, 3ου Δ. Σ. Ξυλοκάστρου

Ασπρόμαυρη εφημερίδα σε 18 σελίδες από τη Β2 τάξη με κείμενα και ζωγραφιές των παιδιών που δείχνουν την καλή δουλειά που γίνεται στην τάξη. Η εφημερίδα κερδίζει τον αναγνώστη με τα χειρόγραφα των μαθητών, με την απλότητα της παιδικής έκφρασης και με τη μικρή έκταση των κειμένων.

2. Ο Κοκκινολαίμης, η εφημερίδα του ραδιοφώνου των παιδιών της Αθήνας με βάση το 35ο Δ. Σ. Αθηνών.

«Ο «Κοκκινολαίμης» είναι διασχολική, ηλεκτρονική και πολύγλωσση εφημερίδα των παιδιών που κάνουν ραδιόφωνο σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας – Αθήνα, Χανιά, Ρέθυμνο, Αμαλιάδα - με ελεύθερα κείμενα, με ποίηση, με σελίδες για την αρχιτεκτονική, τις διαδρομές στην πόλη, τα δικαιώματα, την κοινότητα, τον κινηματογράφο, το [ραδιόφωνο](#), την υπαίθρια διδασκαλία, τα ποδήλατα, τα βιβλία, τις πλατείες και τα πάρκα» ..

Οι συστάσεις είναι αρκετές και να καταλάβουμε το πνεύμα της εφημερίδας που συνεργάζεται με εκπαιδευτικούς γονείς και παιδιά έχοντας στόχο να ενώνει παιδιά, σχολεία και παιδικά ραδιόφωνα ακολουθώντας την παιδαγωγική του Φρενέ.

Η επιτροπή του διαγωνισμού συγχαίρει όλους όσους στηρίζουν τον «Κοκκινολαίμη» κι εκφράζει την ευχή οι φωνές και τα κείμενα των παιδιών να έχουν θετική ανταπόκριση.

3. Ο Κοίρανος, περιοδική έκδοση Δ.Σ. ΚαστελλίουΠεδιάδος

Για άλλη μια χρονιά η Επιτροπή του διαγωνισμού της Γ.Λ.Σ. παρέλαβε το έντυπο «Κοίρανος» που έχει υπότιτλο που συμπλέει με την επικαιρότητα «στα χρόνια του Κορωνοϊού τα παιδιά γράφουν, παίζουν, ζωγραφίζουν».

Με χαρά διαπιστώνουμε ότι συνεχίζεται παράδοση του σχολείου να εκδίδει το καλαίσθητο και πλούσιο σε περιεχόμενο περιοδικό. Στις 44 σελίδες του φιλοξενούνται φωτογραφίες από τη σχολική ζωή και τις δραστηριότητες των μαθητών, παραγωγή γραπτού λόγου, εικαστική έκφραση βιβλιοπαρουσίαση, συμβουλές για την αντιμετώπιση του κορωνοϊού και άλλα. ενδιαφέροντα άρθρα.

Συγχαρητήρια στους μαθητές, στους εκπαιδευτικούς και στον Σύλλογο Γονέων του δημοτικού σχολείου ΚαστελλίουΠεδιάδος.

4. Το Β1 απογειώνεται, εφημερίδα Β1 , 3ου Δ.Σ. Ξυλοκάστρου

Ασπρόμαυρη εφημερίδα σε 24 σελίδες από τη Β1 τάξη με χειρόγραφα κείμενα και ζωγραφιές των παιδιών που δείχνουν όψεις της σχολικής ζωής και την καλή δουλειά που γίνεται στην τάξη. Με την αναφορά της μεγάλης φωτιάς που συγκλόνησε την πόλη και με τα κειμενάκια των μαθητών όπου μιλούν για τα συναισθήματα που τους γέννησε η εξ αποστάσεως διδασκαλία η εφημερίδα ακολούθησε και την επικαιρότητα.

5. 6ο Ολοήμερο 12/θέσιο Δημοτικό Σχολείο Φλώρινας «Ιων Δραγούμης»

Στην Επιτροπή μας έφθασαν σε ηλεκτρονική μορφή τέσσερα τεύχη του περιοδικού της ΣΤ2 που έχει τον τίτλο **School-Eco- Μυρμηγκότρυπα**.

Με συνέχεια, καλαίσθητο και με ποικίλο περιεχόμενο το περιοδικό κερδίζει τον αναγνώστη μαρτυρώντας την πολλή και καλή δουλειά που έγινε από τους

μαθητές και τους υπεύθυνους εκπαιδευτικούς. Σε καθένα από τα τεύχη, εκτός από την ενότητα – αφιέρωμα – θέμα που κυριαρχεί, υπάρχουν θέματα με αναφορά στην επικαιρότητα και στις σχολικές δραστηριότητες, φωτογραφίες, ζωγραφίες, ψυχαγωγία και σελίδες στην αγγλική γλώσσα.

Το 1ο τεύχος επιγράφεται επιστροφή στα θρανία. Τα παιδιά γράφουν, φωτογραφίζουν, ερευνούν και ενημερώνονται για τα ιστορικά κτίρια της Φλώρινας, για τη γιορτή της 28ης Οκτωβρίου, για το εργαστήριο πληροφορικής και για τους ζωγράφους Μιρό και Πικάσο

Το 2ο τεύχος είναι χριστουγεννιάτικο με το αναμενόμενο εορταστικό περιεχόμενο.

Στο 3ο τεύχος υπάρχει πλουσιότερο αφιέρωμα στο 1821, με ιδιαίτερες ενδιαφέρουσες τις ενότητες «ήμουν κι εγώ εκεί το 1821» και «ο ήρωας της καρδιάς μας», όπου δίνεται η δυνατότητα για δημιουργική γραφή και έκφραση συναισθημάτων.

Το 4ο τεύχος είναι πασχαλινό με αναφορά σε ήθη κι έθιμα και συνέντευξη με τον κηροποιό της πόλης και άλλες ενότητες που αποτέλεσαν έναυσμα για προβληματισμό και παραγωγή λόγου.

Η Επιτροπή έχοντας ως κριτήριο τη συνέχεια και την αρτιότητα των τευχών του περιοδικού απονέμει στην School-Eco- Μυρμηγκότρυπα το ΒΡΑΒΕΙΟ του διαγωνισμού της Γ.Λ.Σ στην κατηγορία σχολικών εντύπων.

6. Τα ξύλινα σπαθιά - 6^ο Δημ. Σχ. Άργους

Το Άργος η πόλη που έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στην απελευθερωτικό αγώνα είναι το θέμα του επετειακού τεύχους – αφιέρωμα στο 1821. Πρόκειται για ένα καλά δομημένο περιοδικό, στο οποίο οι μαθητές της ΣΤ' τάξης του 6ου Δημ. Σχολείου Άργους καταθέτουν τις πληροφορίες που μετά από έρευνα συνέλεξαν, για να αναδείξουν τη μικροϊστορία του τόπου τους.

Τα πρόσωπα και τα γεγονότα, τα ιστορικά σημεία και τα τοπωνύμια και πολλά άλλα κεφάλαια στοιχειοθετούν τη σφαιρική γνώση για την πόλη του Άργους και της ευρύτερης περιοχής κατά τους χρόνους Τουρκοκρατίας και της Επανάστασης και προσελκύουν το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

Η Επιτροπή εκτιμώντας τη διαθεματική προσέγγιση του θέματος και την καλαισθησία της έκδοσης απονέμει στα Ξύλινα σπαθιά του 6^{ου} Δημ. Σχολείου Άργους τον ΕΠΑΙΝΟ της κατηγορίας σχολικών εντύπων.

7. Επετειακό τεύχος για τα 200 χρόνια από το 1821 - 2^ο Δημοτικό Σχολείο Ναυπλίου

Πρόκειται για μια συλλογική δουλειά εκπαιδευτικών και μαθητών των τμημάτων ΣΤ2 και ΣΤ3. Η ιστορία του Ιωάννη Καποδίστρια, ηρώων της Επανάστασης και φιλελλήνων, η αναφορά σε σπουδαία γεγονότα, τα άρθρα για το δημοτικό τραγούδι, τον αθλητισμό του 1821, η καταγραφή των συναισθημάτων που γεννά στον μαθητές η παρατήρηση των πινάκων του Ντελακρουά και του Βρυζάκη καθώς και η ιστορική αναδρομή για το πώς γράφτηκε ο επίλογος του τιτάνιου απελευθερωτικού αγώνα περικλείονται στις σελίδες του περιοδικού που δεν αφήνει αδιάφορο τον αναγνώστη.

14. Βραβείο Αγγελικής Βαρελλά

Μαθητικό περιοδικό ή εφημερίδα (η εφημερίδα να εμφανίζει περιοδικότητα στη διάρκεια μιας σχολικής χρονιάς) **μαθητών Β/θμιας εκπαίδευσης.**

1.Όνειρα ψυχών – 3^ο ΓΕΛ Κοζάνης

Πρόκειται για ένα έντυπο που κερδίζει για την καλαισθησία και την πολύ προσεγμένη έκδοση αλλά και για το περιεχόμενο του που δομείται σε τέσσερις ενότητες.

Σε αριθμό σελίδων κυριαρχεί η 1^η ενότητα Εμείς και η πόλη – Η Κοζάνη μέσα από το βλέμμα των εφήβων. Σ' αυτή διαβάζουμε ενημερωτικά και λογοτεχνικά, κείμενα με προτάσεις και διαπιστώσεις, πληροφορίες για την τοπογραφία και ιστορία της πόλης. Οι εικόνες με τα έργα των μαθητών και ιδιαίτερα οι πολλές έγχρωμες φωτογραφίες ολοκληρώνουν το αφιέρωμα στην Κοζάνη και προκαλούν τον αναγνώστη να διαβάσει το περιοδικό και τον προσκαλούν να επισκεφθεί την πόλη.

Στη συνέχεια, οι ενότητες με λογοτεχνικά κείμενα, δοκίμια και κριτική ταινιών συμπληρώνουν τα περιεχόμενα του περιοδικού «ΟΝΕΙΡΑ ΨΥΧΩΝ» του 3^{ου} ΓΕΛ Κοζάνης, στο οποίο επάξια απονέμεται το ΒΡΑΒΕΙΟ του 66^{ου} διαγωνισμού της Γ.Λ. Σ. στην κατηγορία σχολικών εντύπων.

2.ε-παλίρροια, εφημερίδα του 2ου επαγγελματικού Λυκείου Καλαμάτας

Πρόκειται για επετειακό φύλλο μιας καλαίσθητης έγχρωμης εφημερίδας – αφιέρωμα στα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση, που εκτείνεται σε 24 σελίδες

Στο μεγαλύτερο μέρος της υπάρχουν κείμενα σχετικά με την ιστορική περίοδο της Τουρκοκρατίας, με την προετοιμασία της Επανάστασης και με τον τιτάνιο απελευθερωτικό αγώνα.

Στις σελίδες « 200 χρόνια όμορφη και παράξενη πατρίδα» γίνεται αναφορά σε χρονολογίες σταθμούς πολιτικών, στρατιωτικών πολιτιστικών και κοινωνικών γεγονότων που επηρέασαν καταλυτικά την ιστορία του ελληνικού κράτους. Ιδιαίτερη εντύπωση προκαλούν η συνέντευξη με υπεύθυνο πολιτικού γραφείου για τις πελατειακές σχέσεις και το ρουσφέτι καθώς και οι σελίδες με τους αφανείς Έλληνες ήρωες που μας κάνουν υπερήφανους. Είναι δύο θέματα - όψεις της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας που ευφύεστατα προσέγγισε και παρουσίασε η συντακτική Επιτροπή της Παλίρροιας.

Ενδιαφέρουσα είναι και η παρουσίαση των συμπερασμάτων από την έρευνα των μαθητών για τους προβληματισμούς και το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας και την παρουσίαση έκθεσης του 2ου ΕΠΑΛ Καλαμάτας εμπνευσμένη από το 1821.

Η εφημερίδα ολοκληρώνεται με παιχνίδια γνώσης και λογικής και με μια υπέροχη ζωγραφιά στο οπισθόφυλλο εμπνευσμένη από τη απελευθέρωση της Ελλάδας.

Με δεδομένες τις δυσκολίες που εξαιτίας της πανδημίας αντιμετώπισε η εκπαίδευση, η Επιτροπή του διαγωνισμού της Γ.Λ.Σ. συγχαίρει διπλά τους

συντελεστές της εφημερίδας ε- Παλίρροια και απονέμει τον ΕΠΑΙΝΟ της κατηγορίας.

15. Βραβείο Ζαχαρούλας Καραβά

Πρόγραμμα σχολικών δραστηριοτήτων συναφές με τη λογοτεχνία και τη δημιουργική γραφή, για μαθητές Α/θμιας εκπαίδευσης, που εκπονήθηκε κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους 2019-2020, από σχολείο ή δίκτυο σχολείων Α/θμιας εκπαίδευσης, βιβλιοθήκη, άλλο φορέα ή φυσικό πρόσωπο.

1. Γιαννελέν Πρόγραμμα φιλιαναγνωσίας και δημιουργικής γραφής Στ 1΄, 3ο Δ. Σ. Ελασσόνας

Στόχος του προγράμματος ήταν η φιλιαναγνωσία και η καλλιέργεια της δημιουργικής γραφής μέσα από τη μελέτη και την ανάλυση δυο λογοτεχνικών βιβλίων του Διονύση Λειμόνη. «Το δέκατο έβδομο κιβώτιο» και «Το τέταρτο αλογάκι»

Το πρώτο αναφέρεται στα γλυπτά του Παρθενώνα που κλάπηκαν από τον Λόρδο Έλγιν (Τόμας Μπρους). Συσκευασμένα σε κιβώτια φορτώθηκαν σε μπρίκι που βούλιαξε έξω από τα Κύθηρα. Το δεύτερο βιβλίο είναι ένα είδους συνέχειας του πρώτου. Το τέταρτο αλογάκι απέμεινε στον βυθό και η παρέα των παιδιών αναλαμβάνει δράση ...

Μετά την ανάγνωση των βιβλίων τα παιδιά συζήτησαν με τον συγγραφέα και τον εικονογράφο. Κατέγραψαν τους λόγους που θα πρότειναν και σ' άλλους αυτά τα βιβλία, σχολίασαν τα εξώφυλλα και τα συσχέτισαν με το περιεχόμενο. Στη συνέχεια ζωγράρισαν τα εξώφυλλα των δύο έργων και ό,τι τους έκανε εντύπωση από την πλοκή και τη ροή των γεγονότων, όπως οι ίδιοι τα διάβασαν και τα φαντάστηκαν. Και κατασκεύασαν σελιδοδείκτες.

Ακολούθησε διά ζώσης συνάντηση – συνέντευξη με τον συγγραφέα, δραματοποίησαν το «Τέταρτο αλογάκι» και τέλος έγραψαν τη δική τους ιστορία με τίτλο «Απόλλωνας δίχως άρπα»

Το πρόγραμμα φιλιαναγνωσίας της ΣΤ1 τάξης του 3^{ου} Δημ. Σχολείου Ελασσόνας με δεδομένες τις δυσκολίες εξαιτίας της πανδημίας κρίθηκε από την Επιτροπή άξιο να λάβει τον ΕΠΑΙΝΟ της κατηγορίας.

2. Η μπερδεμένη πολιτεία, Πρόγραμμα φιλιαναγνωσίας 3ο Δ.Σ. Ξυλοκάστρου -B2

Πρόκειται για ένα ευφάνταστο παραμύθι που έγραψαν και εικονογράφησαν όμορφα οι μαθητές της Β2 τάξης του σχολείου. Στην μπερδεμένη πολιτεία κατά έναν μαγικό τρόπο οι επαγγελματίες αντί να βρίσκονται στον δικό τους χώρο έχουν διεκπεραιώνουν τη δουλειά κάποιου άλλου. Όμως ένα πουλί συμβουλεύει τα παιδιά πως θα λυθούν τα μάγια της αναστάτωσης κι έτσι στην πόλη η τάξη αποκαθίσταται.

2. Τα χαϊκού της φύσης, 21ο Νηπιαγωγείο Αθηνών

Πρόκειται για ένα όμορφο παιχνίδι λέξεων που επιστέγασε τις δράσεις και τα επιμέρους θέματα σχετικά με τον λόφο του Φινόπουλουπου

επεξεργάστηκαν τα παιδιά του 1^{ου} τμήματος του 21^{ου} Ν/γείου Αθηνών, στα πλαίσια της πιλοτικής εφαρμογής των εργαστηρίων Δεξιοτήτων. Απλότητα στην έκφραση, ευαισθησία και φαντασία χαρακτηρίζουν τα χαϊκούντων μικρών μαθητών που με ενδιαφέρον και χαμόγελο να διαγράφεται το πρόσωπο τα διαβάζει κι ένας μεγάλος. Επίσης, δε μένει απαρατήρητη η καλαίσθητη έκδοση.

3. 4 Fanzin, Προγράμματα Σχολικών Δραστηριοτήτων, 21ο Νηπιαγωγείο Αθηνών

Στα πλαίσια του προγράμματος «Εργαστήρια Δεξιοτήτων» οι νηπιαγωγοί κι οι μαθητές του 21^{ου} Ν/γείου Αθηνών δούλεψαν τέσσερις θεματικούς κύκλους

- Ενδιαφέρομαι και ενεργώ, κοινωνική συναίσθηση κι ευθύνη - Εθελοντισμός – «Νοιάζομαι και δρω για η γειτονιά μου»
- Ζω καλύτερα, Ευ ζην- οδική ασφάλεια «Περπατώ με ασφάλεια στη γειτονιά»
- Φροντίζω το περιβάλλον – «Ο δικός μας λόφος»
- Δημιουργώ και καινοτομώ – δημιουργική σκέψη και πρωτοβουλία – Ρομποτική «Robo-revolution»

Κάθε θεματικός κύκλος περιλάμβανε δράσεις εντός κι εκτός σχολικής τάξης, έρευνα συζήτηση, εικαστική έκφραση και παραγωγή λόγου.

4. Βίντεο Ε' και Στ' τάξεων 2ο Κιότου για τον εορτασμό των 200 ετών από την Επανάσταση του 1821

α. Μπουμπουλίνα

β. Ρήγας

γ. Κλεφτόπουλα

Φιλότιμη προσπάθεια των μαθητών να δημιουργήσουν το βίντεο που αποτέλεσε τη συμβολή του σχολείου στον εορτασμό του 1821 υποβλήθηκε στον διαγωνισμό μας

Οι ενόητες αφιέρωμα – αναφορά στα ένοπλα σώματα των Κλεφτών και σε εμβληματικά πρόσωπα της Επανάστασης, στον Ρήγα και στην καπετάνισσα Μπουμπουλίνα, συνοψίζουν τα μεγάλα κεφάλαια της προετοιμασίας και της διεξαγωγής του απελευθερωτικού αγώνα.

7. Όλοι ίδιοι, όλοι διαφορετικοί, Πρόγραμμα Στ' τάξης του Δημοτικού Σχολείου Λακατάμειας-Αγίου Στυλιανού, Κύπρο

Ο τίτλος του προγράμματος προδίδει τον στόχο, που δεν είναι άλλος από τον σεβασμό και την αποδοχή της διαφορετικότητας. Η δασκάλα και οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου της Λακατάμειας δεν αναζήτησαν «τον διαφορετικό άλλο» χωμένο στη γενικότητα των κοινωνικών τάξεων ή ανάμεσα στις φυλές του πλανήτη μας αλλά, πολύ συγκεκριμένα κι επικεντρωμένα, ανάμεσα στα άτομα που φοιτούν στην ίδια τάξη..

Αξιοποιώντας το μεθοδολογικό εργαλείο της έρευνας και με το λογοτεχνικό εργαστήρι που στήθηκε στη σχολική αίθουσα οι μαθητές έδρασαν και δημιούργησαν, αγάπησαν το διάβασμα και το γράψιμο και κυρίως συναισθάνθηκαν και γνώρισαν τον ίδιο και τόσο διαφορετικό διπλανό συμμαθητή τους.

Προϊόν του προγράμματος είναι το λεύκωμα που δόθηκε ως αναμνηστικό δώρο αποφοίτησης και υποβλήθηκε στον διαγωνισμό της Γ.Λ.Σ.

Είναι προφανές ότι το πρόγραμμα προσαρμόστηκε στις ιδιαιτερότητες και της δυσκολίες της σχολικής χρονιάς λόγω της πανδημίας. Η Επιτροπή του διαγωνισμού αξιολογώντας το επιτυχημένο αποτέλεσμα απομένει επάξια στους μαθητές και στη δασκάλα της ΣΤ΄ τάξης του Δημοτικού Σχολείου Λακατάμειας Κύπρου το ΒΡΑΒΕΙΟ της κατηγορίας.

5. Εγώ και οι άλλοι. Το σχολείο μας παράθυρο στον κόσμο, Πρόγραμμα από το 2ο Δ.Σ. Αγίων Θεοδώρων

Ο τίτλος του προγράμματος περιγράφει τους στόχους και αποδεικνύει τη δουλειά που γίνεται στο σχολείο. Κατάκτηση γνώσεων, κατανόηση θεμελιωδών εννοιών, έκφραση συναισθημάτων και καλλιέργεια κοινωνικής συμπεριφοράς για την συνύπαρξη των μαθητών στην κλειστή και την ευρύτερη κοινωνία.

6. Η Ελληνική Επανάσταση του 1821 μέσα από τις εικαστικές τέχνες, Πρόγραμμα από το 2ο Δ.Σ. Αγίων Θεοδώρων

Επετειακό πρόγραμμα για τον εορτασμό των 200 χρόνων μετά την Επανάσταση. Τα παιδιά γνώρισαν και παρατήρησαν έργα Ελλήνων και ξένων ζωγράφων που εμπνεύστηκαν από τον απελευθερωτικό αγώνα. Στη συνέχεια δημιούργησαν δικά τους έργα είτε με παραγωγή λόγου, είτε με εικαστική έκφραση των συναισθημάτων τους. Εντύπωση προκαλούν οι απαντήσεις των μαθητών στις ερωτήσεις «τι είναι ήρωας;» «Τι σημαίνει ηρωίδα». Συγχαίρουμε τους/τις μαθητές/τριες του σχολείου, καθώς και τις αξιόλογες εκπαιδευτικούς τους.

10.Ο γάιδαρός μας ο Γκαρής, 12^ο Νηπιαγωγείο Χαϊδαρίου

Σκοπός του προγράμματος ήταν μέσα από τη λαϊκή και σύγχρονη λογοτεχνία να γνωρίσουν τα παιδιά του νηπιαγωγείου το συμπαθές τετράποδο φίλο και βοηθό του ανθρώπου της υπαίθρου, τον γάιδαρο.

Το πρόγραμμα διήρκεσε 6 μήνες. Μέσα σ' αυτό το διάστημα τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν και να διαβάσουν σχετικά λογοτεχνήματα, να αναπτύξουν τον προφορικό λόγο, να επεξεργασθούν στην τάξη ένα θέμα, να παίξουν, να ζωγραφίσουν και τέλος να γράψουν ένα όμορφο παραμύθι.

Ήταν ένα πρόγραμμα προσαρμοσμένο στις ιδιαίτερες συνθήκες της πανδημίας. Το 12^ο Ν/γείο Χαϊδαρίου δεν ασχολήθηκε με τα συνήθη θέματα οικολογικού περιεχομένου που απασχολούν παιδαγωγούς και μαθητές που βρίσκονται σε αστικό περιβάλλον. Με αφετηρία ένα απλό παιχνίδι προσέγγισαν το θέμα τους με ευρηματικότητα και ευαισθησία. Η ιδέα της φιλοξενίας του Γκαρή στο σπίτι των παιδιών είχε ως συνέπεια την αβίαστη εμπλοκή της οικογένειας στο θέμα. Το πρόγραμμα που άφησε άριστες εντυπώσεις για την απλότητα ως προς την επιλογή του θέματος και για την πληρότητα ως προς την εκπόνησή του κρίθηκε άξιο από τα μέλη της Επιτροπής να τιμηθεί με το ΒΡΑΒΕΙΟ της κατηγορίας

11. Βιβλιοταξίδια Δημοτικό Σχολείο Βελβεντού Κοζάνης

Στο πρόγραμμα έλαβαν μέρος οι μαθητές της Γ΄ και Ε΄ τάξης. Η ποικιλία των θεμάτων που επεξεργάστηκαν τα παιδιά ήταν σύμφυτη με το αναλυτικό πρόγραμμα και ένας τρόπος να ανανεώνεται το ενδιαφέρον τους.

Οι ενότητες του προγράμματος προσέγγιζαν τα πεδία ήταν Κυκλοφοριακή Αγωγή- Συνεργασία, ΟΧΙ στη βία- Γνωριμία με την ποίηση-Προστασία περιβάλλοντος-Λαϊκή παράδοση- Φιλία.

Στον πυρήνα κάθε ενότητας βρισκόταν ένα λογοτεχνικό βιβλίο, αφού βασικός σκοπός του προγράμματος ήταν η καλλιέργεια της φιλαναγνωσίας. Η ανάγνωση, η επεξεργασία και η παιδαγωγική επέκταση του βιβλίου συνδέονταν με δράσεις εντός κι εκτός σχολείου, με συζήτηση, ομαδικές εργασίες έρευνα, εικαστική έκφραση και παραγωγή λόγου.

12. Όψεις-Ίχνη-Μορφές: Η Κορινθία στα Χρόνια της Επανάστασης, ΣΤ΄ 3ο Δ.Σ. Λουτρακίου

Η Επανάσταση του 1821 και τα πρόσωπα και τα γεγονότα που συνδέθηκαν με την Κορινθία είναι το αντικείμενο του βίντεο των 44.08 λεπτών που υποβλήθηκε στον διαγωνισμό μας.

Με αφηγήσεις, με πίνακες και εικόνες γεγονότων, προσώπων και τόπων που έχουν ταυτιστεί με τον αγώνα της Παλιγγενεσίας οι μαθητές/τριες της ΣΤ΄ τάξης συμμετείχαν δημιουργικά στον εορτασμό της επετείου για τα 200 χρόνια από την έναρξη της Επανάστασης. Θερμά συγχαρητήρια στους μαθητές/τριες και στις εξαιρετικές εκπαιδευτικούς τους.

13. Ποιηματογραφήματα, Συγγραφική ομάδα Άργος Ορεστικού

Αρκετές σελίδες με στίχους, που κάποιοι απ' αυτούς ξεχωρίζουν για τη φαντασία και τις εικόνες που δημιουργούν. Αισθητή είναι η απουσία του εκπαιδευτικού πλαισίου που γράφτηκαν τα ποιηματογραφήματα.

14. Σαμαρτζοπάνου Ευτυχία-«Ας γνωριστούμε καλύτερα ...με τις ιστορίες»

Πρόκειται για ένα αξιόλογο πρόγραμμα που εκπόνησε η συγγραφέας Ευτυχία Σαμαρτζοπάνου, ως μέλος του Εργαστηρίου Καινοτομίας Δημιουργικότητας και Τεχνολογίας στην Εκπαίδευση (ΔηΚαιΤε) του Πανεπιστημίου Δυτ. Μακεδονίας. Απευθύνεται σε μαθητές Α/θμιας και Β/θμιας Εκπ/σης καθώς και σε εκπαιδευτικούς δημοτικών και νηπιαγωγείων. Για την πραγματοποίησή του εφαρμόζεται η μεθοδολογία του Ευρωπαϊκού Προγράμματος StoryLogicNet (SLN), και έχει πολλαπλούς στόχους. Να εμψυχήσει την αγάπη προς τη λογοτεχνία, να μεταδώσει κανόνες και καλές πρακτικές της δημιουργικής γραφής, να αναπτύξει το ομαδικό συνεργατικό πνεύμα και να καλλιεργήσει ψηφιακές δεξιότητες.

Τα μέλη της Επιτροπής διάβασαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις ιστορίες με τίτλο «Σώζοντας τα Χριστούγεννα από τον κορωνοϊό», που έγραψαν μετά την εκπαίδευσή τους τα παιδιά μετά από εξ αποστάσεως εκπαίδευση σε έξι συνεδρίες. Επίσης, από το εμπειριστατωμένο κείμενο – έκθεση των κείμενο 124 σελίδων ενημερώθηκαν για τις φάσεις και τις επιμέρους δράσεις του προγράμματος «Ας γνωριστούμε καλύτερα... με τις ιστορίες» καθώς και πώς εφαρμόστηκε από την κ. Σαμαρτζοπάνου σε σχολεία ανά την Ελλάδα.

Ελπίζουμε ότι το πρόγραμμα θα συνεχιστεί και θα συντελέσει ώστε στο μέλλον να κατατεθούν στο διαγωνισμό της Γ.Λ.Σ. αξιόλογες συμμετοχές δημιουργίας λογοτεχνικού λόγου.

15. Η μουτζούρα, Ρόζα, 28^ο Ν/γείο Ν. Ηρακλείου Αττικής

Πρόγραμμα του 28^{ου} Ν. Ηρακλείου όπου φαίνεται η ευρηματικότητα και η ευαισθησία της αντιμετώπισης της ζωγραφιάς ενός νηπίου που αβασάνιστα μεγάλοι και μικροί μπορούν να τη χαρακτηρίσουν «μουτζούρα». Η Ρόζα, μια κούκλα που μιλάει στο αυτί της νηπιαγωγού αναλαμβάνει δράση και η μουτζούρα του μαθητή αναβαθμίζεται σε έργο τέχνης.

16. Ραδιόφωνο & Ποίηση στους λόφους με κωδικό # 6 – Δίκτυο σχολείων 35^ο Δ.Σχ. Αθηνών, 41^ο Δ. Σχ. Αθηνών & 21^ο Ν/γείο Αθηνών.

Πρόγραμμα που ξετυλίχθηκε στους λόφους Στρέφη και Φινόπουλου, το διάστημα του περιορισμού της κυκλοφορίας εξαιτίας της πανδημίας.

Τότε που ο κωδικός #6 είχε ταυτιστεί με την έξοδο από το σπίτι και τη σωματική άσκηση, η ομάδα των εκπαιδευτικών «Κοινωνική Παιδαγωγική» περίμεναν τους μαθητές σε προκαθορισμένο χρόνο και τόπο, όχι μόνο για κοινωνική επαφή κι εμπύχωση αλλά και για την αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου με δημιουργικές δράσεις.

Η επιτροπή αναγνωρίζοντας την κοινωνική σπουδαιότητα του προγράμματος αλλά και αξιολογώντας τις δημιουργίες των μαθητών συγχαίρει τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές που έλαβαν μέρος και τους απονέμει την ΕΥΦΗΜΗ ΜΝΕΙΑ της κατηγορίας.

Ο Άι Βασίλης εναντίον του Κορωνοϊού- 3^ο Δημ. Σχολείο Λουτρακίου τάξη

B1

Είναι αξιόπαινη η πρωτοβουλία της δασκάλας του Β1 τμήματος του 3^{ου} Δ. σχολείου Λουτρακίου να γράψει το παραμύθι **Ο Άι Βασίλης εναντίον του Κορωνοϊού** και να το ανεβάσει με τις φωνές των μαθητών στο Youtube.

Στο παραμύθι της η δημιουργός εκπαιδευτικός ευφύεστατα συμπλέκει τις πρωτόγνωρες και δυσάρεστες καταστάσεις της πανδημίας με την εορταστική ατμόσφαιρα των Χριστουγέννων και την αναμονή των παιδιών να πάρουν τα δώρα τους από τον Άι – Βασίλη.

Η Επιτροπή συγχαίρει την εκπαιδευτικό με την ευχή οι μαθητές της να χαίρονται την ανθρώπινη επαφή και δια τη ζώσης διδασκαλία και να δημιουργήσουν έργα που με χαρά θα αξιολογήσει η Γ. Λ.Σ.

Ανδρεάδη Σπυριδούλα - 2^ο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Θεοδώρων: συμμετοχή στο διαγωνισμό «40 Χρόνια Ελλάδα στην ΕΕ- Δημοκρατία και Αξίες: Δημιουργώ- Γράφω ψηφιακά». Η Επιτροπή Βραβείων συγχαίρει τη μαθήτριά **Σπυριδούλα Ανδρεάδη** για την τιμητική διάκριση από τους φορείς της διοργάνωσης και της εύχεται υγεία και καλή πρόοδο.

Η Επιτροπή αξιολόγησης των σχολικών προγραμμάτων που κατατέθηκαν στον 66^ο διαγωνισμό της Γ.Λ.Σ. τους εκπαιδευτικούς για την εξαιρετική δουλειά

που γίνεται στην τάξη και για τη συμμετοχή του σχολείου στον ευρωπαϊκό διαγωνισμό.